

ଅମେରାକେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦୂମାସକ ଜଳରବ
ଶୁଣି ଅହୁର୍ମ ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ତେଣା-
ପେଣ୍ଠିପୃତିର ମତ ଓ ସତା ଦେଖି ମଧ୍ୟବା-
ଦୁଷ୍ଟ ଘେର ଛହିରେ ଯୋଗଦାନର ଚିନ୍ତା
ନ ଦେଖି ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଦାହା-
ଖର ସଦ୍ୱ୍ୟଳିତି ପଦିଗାଦ ପ୍ରକାଶ କର-
ବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବାକୁ ବଜ ଅନନ୍ତ ଦେଲୁ ।
ତେଣାପେଣ୍ଠି ଅଟ ଆପେ ଆପଣାକୁ ଭାଇ ଉପାସ
ଦାଳ କର ଯେତୁ ପାଦରେ ଉତ୍ତଳର ହିତ
ସାଧନ କରିବାକୁ ବସେଥାଇନ୍ଦ୍ର ତହିଁରେ ଅହିତ
ନିଳା ହିନ୍ଦର ଅଧା ନାହିଁ ଏବ ତତ୍ତ୍ଵାସ ଭାଇ-
ଲର ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କ ହୋଇ ତହିଁର
ଦୁଃସ୍ମର ଫଳ କ୍ଷମାର ସମ୍ମାନନା ଥିବା ସ୍ରଳେ
ଜହଳର ହିତାକାଂଶମାନବର ତହିଁପରି
ସମାନଭୂତ ନ ଥିବାର ସମ୍ମାନିତ କଣାଇ
ଦେବାର ଭାଇତ ଦେଉଥିଛି । ଏବ ଅମ୍ବମାନ-
କର ଦୃଢ଼ବିଦ୍ୟାବ୍ୟେ ମଧ୍ୟବିରୁ ଏ ବିଷୟରେ
ଏତାର ସାଧାରଣମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଇନ୍ଦ୍ର ।

ବଙ୍ଗବାହିରେ ପାଠକଳୁ କଥାଠୀ ସ୍ମୃତି
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠା ଶିଶୁବିଦ୍ୟାଗର ଯେପ୍ରକାର କାଣ୍ଡ
କିମାଗର ବିଦ୍ୟାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଠନମାନଙ୍କୁ ଦେ-
ଖାଇ ଅଥମ୍ବନୁ ଏବଂ ଯହିର କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥାହୋଇ
ନାହିଁ ବଙ୍ଗ ଦଶରେ ଠିକ୍ ସେହୁପ୍ରକାର କାଣ୍ଡ-
ମାନ ଘଟୁଥିଲୁ ପ୍ରେବିଜେନ୍ସି ଓ ବର୍ଷମାନ କିମ୍ବା
କିମାଗର ଉନ୍ନତେକୁରମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ହୁବୁ ପରିକା
ଏହି କଳକରୁ ଥରୁ ରଖି ନାହାନ୍ତି । ସେ
ସ୍ତଳେ ଉନ୍ନତେକୁରକର ଏ ଦଶ ସେ ସ୍ତଳେ
ତାବାବର ଅଧିନ ଜମ୍ପେଥିରନ୍ତେକୁରକ କଥା
ବେତେବକୁ ବା କିଏ ଥରିବ ? ଶିଶୁବିଦ୍ୟାଗର
ତରେକୁରଧାହେବ ଏ କଥା ଜାଣିବାର ଗଭବ-
ର୍ଷର ବିଜ୍ଞାପନରେ କହିର ଭ୍ରମେ ବରସ୍ତଳେ
ଏବଂ, ଉନ୍ନତେକୁରମାନଙ୍କୁ ଅଛ୍ୟନ୍ତ ଧାବଧାନ
ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ
ଯେମନ୍ତ, ବି ସୁନ୍ଦରେ ଥଥେ ଓ ଶିଶୁକମାନେ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁପ ଶ୍ରାଵିନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଅପଣାର ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତି
ବା କାହିଁନେଇ ପାରିବେ । ଏଥରୁ ବଙ୍ଗବାହି
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କ ତେଷ୍ଟି ଉନ୍ନତେକୁରମାନେ
ପ୍ରଧାନ ଉନ୍ନତେକୁରକ ମନ ପୋଗାଇବାକୁ ବାଧ
ଗୁରୁର ଅଧ୍ୟମାନେ ତେଷ୍ଟି ଓ ପ୍ରଧାନ ଉନ୍ନ-
ତେକୁରକପୁଜା ସକାଶେ ବ୍ୟସ ଓ ଶିଶୁକମାନେ
ପରିଦର୍ଶକମାନକରିବାର । ପରିଦର୍ଶକମାନଙ୍କର
ବାଧ ଓ ଅନୁପ୍ରତି ଯେବେଳନ ଚାଲିବ ରେଜେ-

ଦିନ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତକ ବିଷ୍ଣାଚନରେ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ଗୋଲମାଳ ଛାଗିଥିବା । କୌଣସି ବିଶ୍ୱାଗର ସର-
ବାଦ କର୍ମଶୂଣ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବାର୍ଷିକ୍ୟ କର ପା-
ରିବେ ନାହିଁ । ସରକାରୀ ଚିତ୍ରପ୍ରକାଶନେ ଓସ-
ଧାଳୟୁକ୍ତ ଅଂଶୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ।
ବିଶ୍ୱାଗମାନେ ନିଜ ଏଲାକାରେ କମି ଆଦି
ଖରିବ କର ପାରିବେ ନାହିଁ ବନ୍ଦୁ ଶିକ୍ଷାବ୍ୱରଗର
ପରଦର୍ଶକମାତ୍ରେ ଶ୍ଵପ୍ନାଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ
କାହିଁବ ? ବେ ନମିରେ କଳଙ୍କ ମୋତନ
ହୃଥର ନାହିଁ ଗବଣ୍ଣିମେଖ ପ୍ରକାଶ ନ କଲେ
ପ୍ରକାଶର ହେବ ନାହିଁ ଶିକ୍ଷାବ୍ୱରଗର ପରଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତକ କରିବାକୁ
ଦେଲେ ନିଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା ଉଚିତ ଦାଖିବ ” ଏଥରୁ ପାଠ୍ୟ-
କମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ସେଉଁ କଥା ଥମ୍ବେ
ନିଜ ଅନୁଭବବସାର ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରକରଣ
କରିଥିବୁଁ ଏବଂ ବିଶେଷ ପରିଶ୍ରମସହିତ ସବସା-
ଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶକରିବାରୁ ଅବଧି ଶ୍ଵାର୍ଥପର
ବୋଲି ଗାନ୍ଧି ଜ୍ଞାନ୍ୟାନ୍ତ୍ର ଭାବା ବଙ୍ଗଲାଚିରେ
ବିଲକ୍ଷଣ ରହିଥିଲୁ ବରଂ ସଙ୍କ୍ରାମକରୁଥେ ଏ
ପ୍ରଦେଶକୁ ଅସିଥିଛି ଏବଂ ବଙ୍ଗବିଜ୍ଞ ସହିତ
ଆମ୍ବଦ୍ଧମାନେ ଝାଲିଦିହେଇ କହୁଥିବୁଁ ସେ ବନ୍ଦୁ
ଶ୍ରୀମନ୍ମ ବିଶେଷ ପ୍ରକାଶର ନ କଲେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୱ-
ରଗର ଏ କଳଙ୍କ ସୁହବ ନାହିଁ ।

ମୋହର୍ଷିଙ୍କ ସାରତ୍ତପାଶୁର ଏକ ଅଂଶ
ମୁସଲମାନଙ୍କ ଘିରାଇଥିଲେ ବନ୍ଦିତ ଦୃଢ଼ାଳ
ସେହି ଫଶୁର ଅଛିଲୁ ଆୟ ଏବଂ ପରାମ୍ରଦ
ସଜ୍ଜର ଥିବା କାହା ଟଳା ଗାଏ ଦେବା କଷ୍ଟ-
ସୁରେ ବଜୀଯୁଗବର୍ତ୍ତିମେଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ
କର୍ତ୍ତାଭାଗ ଗତ କଲିବନାଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ
ଶିଖ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଫଶୁ ଦାଳ ମହିନର
ମୋହର୍ଷିଙ୍କଙ୍କାର ସନ୍ ଧାୟ ସାଲରେ
ଶ୍ଵାସ ଦୋଷପ୍ରକାଶ । ଏହର ବାର୍ଷିକ ଅୟ
ନିୟମିତ ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟଠାରୁ ଗାସହଜାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକରଣ ଅଧିକ ହେବାରୁ ଟ ୫୬୭୫ ଟା
କମା ଅଛି । କର୍ତ୍ତାକବ୍ୟତ୍ତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୫୨
ବିଲାର ଟଳା ହେବ । କେବଳ ମୁସଲମାନଙ୍କ
କବ୍ୟାଧିକାରୀ କମ୍ପିଟ ଏ ଧଳାରୁ ବାଦାପକ ଦିଅ-
ଥାଏ । ସଥାଏ, ମାଦ୍ଦାବାର ବ୍ୟୟ ଲାଗାଏ ଉଚ୍ଛବ-
ମୁଦ୍ରମାଳକରେ ମୌଳିକ ବେଶର ଦେବା
ପିଲମାଳକୁ ପ୍ରତିହରି ଦେବା ଏବଂ କଲ-
ବିହାର କଲେକ୍ଟ କେତେ କଷ୍ଟପୂର୍ବରେ
ପରିପ୍ରକାଶ କରାଯାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ

ଭାଗରୁ ଦୂରଗର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ଏହି ନିତ୍ୟ
ମାଲୁମାରେ ଗବ୍ରୀନେଥୀଯାଦାସାହାଯ୍ୟ ଦେବା
ଅଛି କବପେଶା ଏବର୍ଣ୍ଣାରୁ ଚକ୍ରଗ୍ରାମମାନୀ-
ସା କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକ
ସାହାଯ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲୁଛି କାରିଗ ଏଠାରେ
ଅଳୋକ ମୁଲିମାନଗିଲୁ ଟାଠ କରିଛି ।
ଆଜାନ୍ୟ କଲେଜ ଏବଂ ମୁଲିର ପଢ଼ୁଥିବା-
ପିଲାଙ୍କ ସ୍କୁଲଦରମାହିଁ ଦେବା କରିଛି ସାହା
ଗର୍ଭୀମେହି କାଳ କରିଥିଲେ ତବପେଶା
କିମ୍ବା ଅଧିକ ଦେଇଥିଲୁଛି ତହଁ ମଧ୍ୟରେ
ଡେଲାର ଲଗନରେ ସାହା ଅନ୍ତରୁ ପାହା
ଏହା ସଥା, କଟକ କଲେଜ ଓ ସ୍କୁଲକୁ ଟେଗ୍ରେଜ୍
କା ପୁଲରେ ଟ ୮୫୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ କାଲେରବ-
ଲିଯାମ୍ବୁରୁ ଟ ୨୫୦ ଟଙ୍କା ସାହାଯ୍ୟ ଦାଳ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏଥି ଉତ୍ତରର ବଜୀପୂର୍ବକର୍ମୀମେହି
ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଲାକ୍ଷରଗର ତରିକେଟରଙ୍ଗ-
ଠାରେ ରଖି ଦେଇଥିଲୁଛି କି ତହଁ ମଧ୍ୟରୁ
ଉତ୍ତର କର୍ମଚାରୀ କଲିବାର ବେସରକାରୀ
କଲେଜ ଓ ମୁଲିମାନଙ୍କ ପରି ମୋହରିଲାର
ବେସରକାରୀ ମୁଲିମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ୁଥିବା ମୁଦ୍ର-
ନମାନ ଗାନ୍ଧି ସ୍କୁଲଦରମାହିର ତତ୍ତ୍ଵଗର
ଦୂରଗର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାରେ । ଏହି ନିତ୍ୟରେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାରୁ ଅମୁମାନଙ୍କ ହେତୁମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଅଧିକ ପଥକ କରିଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସଥା-
ଗାଧ ଅର୍ଥ ମଞ୍ଜୁର କରିବେ । ସେ ସମସ୍ତ ବେସ-
ରକାରୀ ଦିଲାକ୍ଷରେ ସ୍କୁଲଗାନଶତ ପର୍ଯ୍ୟ-
ନ୍ତ୍ରି ସେ ସମସ୍ତ ସ୍କୁଲର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ
ଶୀଘ୍ର ତରିକେଟର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ସାହାଯ୍ୟ
ପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିନ୍ତୁ ।

ମଲମୟସିଦ୍ଧି କିଣ୍ଠା—ଅକୁର୍ଗତ ଜୀବାଳସୁରଙ୍ଗ
ମେଲା ହିପଳକ୍ଷରେ ସେଠା ହାତମନ୍ତ୍ର କାମରେ
ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ-
ସମ୍ରତ୍ତରେ ବେଳେକ ମୋହକମା ହାତକୋ-
ଠକୁ ଯାଇ କିଣ୍ଠାମନ୍ତ୍ର ଅଛିଲୁଛ ଯେଉଁ
ବିହାଳ ଦେଇଥିଲୁ ପାଠକମାଳକୁ କଣ୍ଠାଶକୁ ।
ମାର୍କଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠକଟକାରେ ମେଲାଧର୍ମ-
କର୍ମୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟାପାର ତନୁବନ୍ଧାଳ କର
ଚହିରେ ନିଷ୍ଠ ଥିବା ସମସ୍ତ ବର୍ଷରୁକୁଳର
ସାହାର ଯେପରି ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଦେଇ
କିଣ୍ଠାର ଓ ବନ୍ଦୁଧିକାଳ କରାଗନ୍ତରୁ । ମାର୍କ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠଯୁଦ୍ଧକାଳେ ଅନ୍ତର୍ମାଳକଳାତା-
ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ପରମାଣୁରେ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମେଲାରୁପରା ଦେଖାଇବାକୁଏ
ଅପାରାନ୍ତରେ ଥିବା ଶୁଣୁଗରର ଅଯୋଜନ
ହୋଇଥିଲା । ସେ ପୂଷ୍ପେ କଳକାରୀଙ୍କ କଟ-
ଅଛିଲୁ ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଖାଇ
କିମ୍ବା କେତେ କାହିଁ ଅବସଥ ସେ ଏଣିକ
ଧରୋନାତ ଗାଇବେ କାହିଁ ଏକ ଶେଷକଳାକୁ
ବିଦଳ କେବେ । ତେପ୍ତିକଲେକୁର
ଶାଶ୍ଵତରଙ୍ଗ ବାହୁଦାତରେ ମୁକ୍ତାବ୍ୟା-
ଦେବଙ୍କ ଦୁର୍ଗାମାଳ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଏହା
ସେ ଅତ୍ୟାସୁରଗୋଟିଏ ମାତ୍ରକୁଟିକ କିଳଟରୁ
ପଠାଇଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ
କୁବ କଲଗଲା । ପୁଲାର ବାର୍ଷିକତ ଶେଷକଳଟ
କହିଅଛନ୍ତି ବି ଅପାରାନ୍ତର ପ୍ରତିଦିନୀ-
ମେଲାକୁ ଚୌରୀଷି ପ୍ରବାହେ ବିନ କଲିବା
କୁଣ୍ଡେହରେ ସବ୍ୟାକାରୀ କରିଥିଲେ । ଏଥାରୁ
ଦେଖାଇ ଦେମାନେ ସଫୋରିତରୂପେ ତରସ୍ତୁର
ଏବି ଦୃଶ୍ୟମୟ ହୋଇଥିଲା । କମ୍ପିଲ୍
ଇନ୍ଫିର ସାହେବଙ୍କର ଏହି ଦୋଷମାଳ
ପ୍ରକଟିତ କାହାରୁ ଥିଲା ତ ସେ ଅପାରାନ୍ତର
ତାହାଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ କାହାକୁ, ଅଧିକତ୍ତୁ କରିବାକୁ
ଅନ୍ୟାୟହାର୍ଯ୍ୟର ଅନ୍ୟସାନ କେବଳ ନାହାନ୍ତି
ଏବି ସବୁ ତେ କାହା ମୂଳରୁ କାହାରିଲ ହୁଅନ୍ତା
ତହିଁ ତ କାହାଯୁ କଲି କାହାକୁ ଅଖକନ୍ତୁ ବଡ଼-
ଅନ୍ୟମରେ ଉପୋକି ପଠାଇଥିଲା । କେବଳ
ଏହଙ୍କ ନମ୍ବର ଉପସରିଷ୍ଟାହେବକର ପ୍ରଗଣ୍ଧା
ଲେଖା ଥିଲା । ମାତ୍ରବେଳ ଶେଷକଳଟମାତ୍ରକ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାହିଁଏ ଘାରଗର୍ତ୍ତ ଭାପଦେଶ
କରିଲାକୁଣ୍ଡା ତାହା ଏହି କେବଳକେବଳ
ଅମ୍ବର ଗୋଟିଏ ମୋକଦମା ଭାପଟୁଳ ହେବ
ତ କାହା ଅନ୍ୟାୟ ପୌଡ଼ାଗମ୍ବକ କୋଲି
କୁରାରୀର କା କାଥାକଣ୍ଡରୀର ବର୍ଷମୁଢ଼ିକର
ତେବେ ବିଦେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଅପାରାନ୍ତର
ମେଲାକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧେନ୍ଦ୍ର ନ କର
କାର୍ଯ୍ୟକରାଯିଥିଲା କିମ୍ବାକିମ୍ବା ସେବା ମେଲା-
କାଙ୍କ ବନ୍ଦା କ ଦେଖାଇ ପାଇବାର
ଅଧିକୁ କରିବେ । ମୂଳରୁ ଅନ୍ୟାୟହାର୍ଯ୍ୟ
କମ୍ବର ଦେଖିବେ ଦଶେଷ ଅନ୍ୟ ହେବ କାହିଁ
ମାତ୍ରକର ଶେଷକଳଟମାତ୍ର ସେ ଅମ୍ବର ଦୃଶ୍ୟ
କିଥାକ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତାହା ସଥେଷ୍ଟ ନ ହେଲେ
ସୁତା ସେ ତାହା କରିଅଛନ୍ତି ହୁଏଗାନ୍ତି ଅନ୍ୟା-
ଯାକର ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ।

ଜଳକରିପ୍ରତିକର ଜଳମନ୍ଦାକୁ ।
ସବବାଟ କିମ୍ବା ଜଳକରି ବନ୍ଧବର କିମ୍ବା ଆୟୁ ଭିପରେ ଜଳମନ୍ଦାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାମୟ-
ନିରେ ଯେଉଁ ନୟମ ହୋଇଥାଏ ଗୁରୁତ୍ବବୁଦ୍ଧି-
ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନାର ଜମିବରରୁ ମାଲ୍ଯଦର
ବଣୀୟ ଶୈଳେଷକ ନିକଟକୁ ଏକ ଆବେ-
ଦନପତ୍ର ଗତ ଜଳମନ୍ଦାରେ ପଠାଇଥିଲେ
ଏହି ଭିତରେ ଏହି ଅଧିକ ବଶିତ୍ଥକେ ବି
ଏବହି ଆୟୁ ଭିପରେ ସଥ ଓ ପ୍ରଦେଶୀୟବର-
ମାଳ ବସେଥିବାକୁ ଜଳମନ୍ଦାକୁ ବସି ନ ପାରେ
କାରଣ ଏହାୟୁ ନୂପରେ କୁଳପକାର ଟାଙ୍କୁ
କରିବାର ଗର୍ଭମେଣାକୁ ମାଳପ କୁଣ୍ଡର ।
ଏହି ଆବେଦନପତ୍ର ଭାବୁର କଣ୍ଠୀୟଗର୍ଭମେଣାକୁ
ସେହେତେକୁ ଗତ ମାର୍ତ୍ତମାଣ ପାଇଁ
ବିଷବେ ଦେଇପାଇନ୍ତି ଏହି ପର୍ବତ ଖଣ୍ଡ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅମ୍ବେଳାନେ ପାଇସୁଥାର କୁରାଞ୍ଚା-
ପତର ଶୁଦ୍ଧାର କରୁଥିଛି । ନିର୍ଭବଟ ଏହାର
ମାଲ୍ଯଦର ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତକାଳର ମତକୁ
ସବର ଭିତରି ଜଳମନ୍ଦାକ୍ସ-ନୟମର
ଅଭିନୟନର ଅଳ୍ପ । କିନ୍ତୁ ଯେପଣ୍ଡ ଆୟୁ
ଭିପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଥ ଓ ପ୍ରଦେଶୀୟବରମାନ
ଆୟୁ ଦେଇଥାଏ ସେପଣ୍ଡ ଆୟୁ ଜଳମନ୍ଦା
ମନ୍ଦାକୁ ମୁଣ୍ଡି ଦେଗାର ସାଧାରଣ ପ୍ରସର
କଣ୍ଠୀୟଗର୍ଭମେଣାକୁ ମିମାଂସା କିମିତ ମାଲ୍ଯଦର
ଶୈଳେଷକ ସାହେବ ଲେଖି ପଠାଇପାଇନ୍ତି
ଜଳକରିପ୍ରତିକର ସେହେତେକୁ ସାହେବ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ବସନ୍ତ ପାଦ ମାଦ ମାନ୍ଦିନ୍ଦ
ମାସର କିମ୍ବା ମର ସରକୁଳର ବୌର୍ତ୍ତି
ରେବକୁଳ ନିକଟକୁ ଏହି ମର୍ମରେ ପଠାଯାଇ
ଥିଲ ବ ଜଳକରିପ୍ରତିକରରେ କିମ୍ବା ପାହମାନେ
ସଥ ଓ ପ୍ରଦେଶୀୟବର ଅଭିନୟାୟ କରିଗାରୁ
ପାନ୍ତି ଦେବେ ଅଣ୍ଟିର ଯେଉଁ କିମିତର ଜଳ ଅଳ୍ପ
କେବଳ ଯେହି ଜଳେବ ସରକୁଳର କିମିତ
ସେଉଁ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିବ ପାହା ହତା ସେହି
ଜଳେବ ପ୍ରକାଶ କିମିତ ପେଇ ଜମା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କୋଇଥିବ କିମିତର ଜଳେବ ପଥବରିଥାଏ
କଥିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜଳକୁଳର ମାଲ୍ଯଦର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିତ ହେଉଥାଏ ବ ନାହିଁ ପଦକୁଳର
ପୁରୀବା ବାରର କରାର୍ଥକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କୋଇଅଛି

ନାହିଁ ମାତ୍ର ପଥ ଓ ପଦକଣ୍ଠୀମୁକ୍ତରେ ସମ୍ମୁଖ
ଅସୁ ଅବ୍ୟାଧିର ପାଇବାର ଅଶା ଅଛି । ସଙ୍ଗକୁ
ଅପରି ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏକ ଅସୁର ବିଷ-
ସୂକ୍ତ ଗୋକମାଳର ନିଯୁଗାନ୍ତାନ୍ତା ।
ଆମେମାନେ ଏହା କବୁଁ ତ ଜମେଦାର ଓ
ଅପରିପର ଲେବମାତ୍ର ସଙ୍ଗର ଉପବାହିଣୀ
ଫୁଦ୍ୟଙ୍ଗମ ଚରକେ ଓ ଆପଣା ସ୍ଵାର୍ଥକଣା-
ଜମେତୁ ସଙ୍ଗ କରିବା ଓ ହରିରେ ଯୋର ଦେବାକୁ
ଯହୁବାଚ ଦେବେ ।

ମାନୁକର ଓ ଦ୍ୱାରା ଲାଗେ ହରି-
ପଞ୍ଚମାର ଥିଲା ।

ମାନ୍ଦରପସାନୀ—ଗତିରେ ଏ ସହାୟାରେ
କଣ୍ଠ ଏ ଉପରୁଚି ହୋଇ ମେଣ୍ଡେଶାରେ
କଣ୍ଠ ଏ ପ୍ଲେଶେରୀରେ କଣ୍ଠ ଏ ଏଣ୍ଡେଶାରେ
ହୋଇଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ କ ୧୦୨ ଏ ପ୍ରାର୍ଥନା
ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟେ କଣ୍ଠ ଏ ପ୍ଲେଶେରୀରେ
କଣ୍ଠ ଏ ଏବଂ ପ୍ଲେଶେରୀରେ କଣ୍ଠ ଏ
ଗାସ କ ୪୦ ଏ ଡାର୍ବାର୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।
ଏତେ ପ୍ରକାର ବର୍ଷରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ୍ୟରୁ କଣ୍ଠର
ଡାର୍ବାର୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଏଠା ମାତ୍ରମୁକୁ ପ୍ରଥମ
ମୁକୁ ଅଥବାର ବର୍ଷରୁ ଏ ବର୍ଷ ଏହାର ଜାମ
ଅଗୋ ପ୍ରଥମଶେଖାରେ ନାହିଁ । ସେହିପରି
ବାରପଦା ଥୁବ ପ୍ରକାରମାନଙ୍କର ଟେକ ଉପର
କଣ୍ଠ ପାପ ଏକାଟିବଳକେ ପ୍ଲେଶେରୀର ଡେଙ୍କାର
ଆଏଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ଧୂଳିକାର ବାଲକୁଦା
ସଫର୍ମ୍‌ପ୍ରକାର ଉଚନ୍ଦକାରୀ ଯୁ ଓ ବାନେବାରେ
ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ନକ୍ଷକ ମନ୍ତ୍ରଜଳମୁକୁର
ଜାମ ଗତର୍ବ ଆପନାରବାରେ କଣ୍ଠ ଥିଲା ଏ
ବର୍ଷ ପ୍ରଥମଶେଖାରେ କଣ୍ଠ ମୁହଁରେ ପଢିଲା
ବର୍ଷ ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲା । ଉପର୍ବ
ଖୋରାକାର ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପାପ କରି କଣ୍ଠରୁ
ନିର୍ମଳ ଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ବାନବାର ଶେଷରେ
ହେବଳ କଣ୍ଠ ଏବଂ ଜାମ ରହିଥିଲା । ବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଚେକ୍କାଜାଳ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମମୁକୁ
କରିଥିଲା । ଏ ଉତ୍ତର ମେଣ୍ଡେଶାରୁ ପ୍ରଥମ
ବର୍ଷରୁ କଣ୍ଠ ପାପ କରେଖାଇଥିଲା ।

ବ୍ୟାକୁଳକରପଦ୍ମଶାଖା—ଗନ୍ଧାର୍ତ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ
ପଦ୍ମଶାଖାର୍ଥୀଙ୍କରୁ କାହାରଗତି କି ୨୦୫ ଏ-
ସହିତ ୨୫୫୫ଶାହେରୁ ୨୦୬ ଲ, ୨୩୯୫
ଶାଲେ ୨୨୨ ଲ ଏବଂ ୨୫୫୫ଶାହେରୁ
କି ୨୫ ଏ ଗାୟକ ୨୫୫ ଏ ପାତ୍ର କବି-

ଅଳେ । ଏ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ୨୦୨ ଶ ପ୍ରାର୍ଥିତମଧ୍ୟରୁ
ମଣ୍ଡଳୀରେ ୩୨୯, ୨ୟଣ୍ଡୋରେ ଜ୍ଞାନଗ
ଏବଂ ଲୟୁ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୧୭ ଶ ଗାଏ
କ ୧୮୫ ଶ ଉତ୍ତାହିଁ ହୋଇଥାଏଛି । ଗଢ଼ି-
ବର୍ଷପରି ଏ ବର୍ଷ କଟକଚାଉଳସ୍ଥିଲ ପ୍ରଥମ-
ପ୍ରାନ୍ତ ନିପାରଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାକାନ ଥଥକାର କରି
ଆଗଣ୍ଠାଟେକ ହେଲାଥାଏ । ଏବଂ ମହାରାଜପୁର-
ପ୍ରାନ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଥମ ହୋଇଥାଏ । ପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ଵା-
ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର ତୃତୀୟ ହୋଇଥାଏ । ଗଡ଼ି-
ତାତ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଗୁଳ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ରେଣ୍ଡାଳାଳ
ସ୍ଵ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ତହିଁ ପରେ ବଢ଼ାମା ୫
ବରସୁର ନାମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମଣ୍ଡୋରେ ରହିଥାଏ ।
୧୦୦ ରେବନ୍ଦା—ବାଲକା ବିଦ୍ୟଳଯୁକ୍ତ
କୁଟିଳୀ ପ୍ରଥମଣ୍ଡୋରେ ଉତ୍ତାହିଁ ଦେବାର
ଏ ବିଦ୍ୟଳଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବ ଟେକ ରହିଥାଏ ।
ଗଢ଼ିକର୍ତ୍ତା ପୂର୍ବବର୍ଷରେ ଜ୍ଞାନଗ ପ୍ରାର୍ଥିତମଧ୍ୟରୁ
କ ୨୨୦ ଏ ଉତ୍ତାହିଁ ହୋଇଥାଏ ।

କଳପାଇମେଳ—ଏ ପସନ୍ଦାରେ ଗତ ବର୍ଷ
ପ୍ରାୟ ଜ ୧୯୦ ଶ ଭାବୀଁ ମୋହିଥିଲେ ।
ବର୍ଷ ଜ ୧୯୦ ଶ ଭାବୀଁ ମୋହିଅଛନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚଶାର୍ଥଙ୍କ ସଖ୍ୟା ଏ ବର୍ଷ ଜ ୧୯୭ ଶ
ଥିଲା ।

ନୀତିକାଳର ପାଇଲାଏ ପାଠମାନେ
ଦେଖିବେ ସେ ମାରକର ଓ ଦୟାକୁଳର
ଜଗଯ ପ୍ରସାରେ ଫଳ କେବଳ ଗର୍ଭବର୍ଷ-
ତାର ବାହୀର ପରି ଧୂର୍ବଗର୍ଭତାର ସ୍ଵତା ମନ
ହୋଇଥିଲା । ଅବଧି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାକୁ
ହେବ ଯେ ଗର୍ଭବର୍ଷ କିଛି ଅମାରର ଫଳ
ହୋଇଥିଲା କାହାଣ ଏକେ ଅଧିକଶମ୍ଭବ ପାଇ
କରିବାର କୌଣସିଥିର ଦେଖାପାଇ କାହାର
କିମ୍ବା ଉହି ପ୍ରକରଣର ଫଳକୁ ସାଧାରଣ ବେ-
ଳିଗାରୁ ହେବ ଏବଂ କିମ୍ବା କୁନ୍ତଳ
କଲେ ମଧ୍ୟ ଏତରେ ଫଳ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଥିଲା । ଦୟାକୁଳର ପ୍ରସାରୀର ମଧ୍ୟରୁ ଶତ
କର କି ୧୦ ଶତ ଅଧିକ ପାଶ କରିଥାଏଗୁଣେ
ସେ ଫଳକୁ ବିଶେଷ ମନ ବେଳିଯାଇ
ପାରେ କେବଳ ପାଞ୍ଚିକ ଏବଂ କମାନତ କୁନ୍ତଳ
ଦେଇଥିବାକୁଣ୍ଟିଲେ ପାଶ ସଙ୍ଗେ କମରଃ କିମ୍ବା
ହେଉଥିବାକୁଣ୍ଟିଲେ ପ୍ରାଚିକର ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ମାନକର
ପ୍ରସାରର ଫଳ ଅନ୍ୟନ୍ତ ମନ ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରସାରୀର ସଞ୍ଚାର କିମ୍ବା ହୁଏବର୍ଷକୁ ଅଧି-
ମୁଲେଦେଇ ପାଶକଣ୍ଠ କମର ଉଣା ହୋଇ ଥିଲା
ଏବଂ କୁନ୍ତଳର କି ୧୦ ଶତ କୁନ୍ତଳା ଜାତିରେ

କାହାରୁ । ଆମେମାନେ ସେତେହୁର ଅବଗତ
ହୋଇଥିବୁ ତହୁଁ ରୂପ୍ରବାଣୀଯେ କେବଳ ପ୍ରକୃତିମାଳ
ଅଛିନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେବାରୁ ଏଥିର ଫଳ ଦୟାତଥି ।
ଏହି ଏ ବିଷୟରେ ବଙ୍ଗଲାର ଶୁଦ୍ଧମାନ
ପ୍ରେସ୍‌ଟରିଯାକରେ ପାଠ ବରାରୁ । ସେ ସବୁ
ପ୍ରକୃତ ବିଷୟକାନ୍ତରେ ପ୍ରବେଶିବା ପରିଷାରେ
ଦିଆ ଯାଇ ପାରେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକୃତ ମଧ୍ୟ ଏ ପରିଷାରେ
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରକୃତ
ତରେ ଗତ ବର୍ଷର ପ୍ରକୃତମାଳ ସହଜ ଥିଲା
ସୂଚନା ଅନେକଙ୍କାରୀ ପାଶ କଲେ । ବୋଧ
ଡୁଆର ତତ୍ତ୍ଵପରିଷାର ପର୍ବତରେ ହୃଦୀ କ
ହେବାରୁ ଏ ବର୍ଷର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକ କିନ୍ତିନ ବରା
ଦେଲେ ଏବ ବିଷୟର ଫଳ ଦୟାତ । ଏଥିରୁ
ଯୁଧୀ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ସେ ପରିଷାର ଫଳରେ
ଯେଉଁ ଯୁଧାର ଦିତ୍ତ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ପରିଷାର
କମାନେ ତହୁଁ ବାରିଗ ଅଟେନ୍ତି ଏହି
ନିର୍ବୋଧିତାକମାନକୁ ଯୁଧାର ଦୟାରେ ପବାର
କରିବର ଦରଶ ଯେ କିମାନ୍ତ କଷ୍ଟ କରିବା
ରହିରେ ସନ୍ଦେହ ଲାହିଁ । ଯହିଁରେ ପରିବାର
ର ପରିଷାର ଏବରାବରେ କ୍ଲିବ ଅର୍ଥାତ୍
ତୌରେ ବର୍ଷ ଅଧିକ ନର୍ମ ବା ଗର୍ବମ ଦେବ
ନାହିଁ ତହୁଁ ପରି ତତ୍ତ୍ଵପରିଷାର ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ
କରିଛି । ଯୋଗ୍ୟକେବଳ ବାହି ପରିଷାରକ କମେ
ଏହି ସେମାନକ ପ୍ରକୃତ ଦୟାରୁ ଦେଖି ଧାର୍ଯ୍ୟ
କଲେ ସବସବ ବାହିରିପାଳ କବି ହୋଇ
ପାରିବ ।

ସାପ୍ତାଦ୍ଵିକ ସଂବାଦ ।

ବନ୍ଦରକ ତୋପଶ୍ଵରବାହୁରେ ଲଗଥୋଳିଯ କିମ୍
ହୋଇଥିଲାକେ ଏହିଥି ପଠି ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାହାର ପ୍ରକାଶ
ଅପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଖଇଲେ ତାହାକୁ ପାରିଥାର୍ଟ ଦେବାର
ପେଣ୍ଠି ମନ୍ଦିରମା ଦୋଷପଲ ଏହି ସହୃଦୟ ସୂର୍ଯ୍ୟର
ଜୀବ ଏ ଅସାମାନ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଲଭମୁକ୍ତବାଦ
କାହିଁ ରମାର୍ଥ ଗନ୍ଧାର୍ମ ଦେଖିଲୁ ମାଛଟେଟ ସେ ମୋରବା-
ନାର ଦମ୍ଭର କରି ଅସାମାନକ ମନ୍ତ୍ରରୁ ଯାଇବନ୍ତି
ପ୍ରମାଣ ଅବଦକ୍ଷ ସୁରିଦେଇ ଅକର୍ତ୍ତି କ ୧ ଏ ତୋଣୀ
ସାମନ୍ତ ଦୂରର କବ ପଠିବୁର୍ଣ୍ଣ କାହାରାପ ଓ ୩୦୯ କା
ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀର ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ଯାଇ ପାଇ କିମ୍ବେଳାର
କେଇଲାଗାନ୍ତ ଅଭିଭା କେବେଳେ ବାହାର ମର ଉଚ୍ଚ ହୋଇ-
ଥିଲା । ସବୁରୁକ୍ତର ଅସାମାନ୍ୟ ଅଗ୍ରାଳ ପାରିବ ତଥି
କମିଶରେ ପରସ୍ପ ପାଇବାର ଗାୟତ୍ରୀ କରି ଥିଲା ।

ଗ୍ରାୟ ପ୍ରତିକଳ ଏ ନବରତ୍ନ ମେଘ ଯୋଦିକାନ ଏ ଅପ୍ରକାଶିତରେ ଦେଖାଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ସୁର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଜାଣି ।

ମୋଟାପଦକ ଛାନ୍ତି କେ ଏଥିଲୁଖରେ ହୁଏ ଦେବାର
ଦ୍ୱାରା କୁଣ୍ଡି ।

ନରଦୀ-ହୃଦୟର ମାତ୍ରକର ବାରୁ ଜଗମୋହନ ଥାଏ
୦ଶଙ୍କାରୁ ଏବ ସେଠାମାନେଇର ମୁହଁଦି ମହାପଥର
ଅପରା ପୂର୍ବିକୀର ତେବାନାଇର ବାରଦୀମାସବରତିତନ୍ତ୍ର
ଓ ବାରୁ ଜଗମୋହନ ଘୋଷ ଚରଣ-ହୃଦୟକୁ କଷତ
ଦୋଷାତ୍ମକ !

କଲିକତା-ଗେଜେଟ ।

ବାଲେଖର ତେଣୁ ମାହିନ୍ଦ୍ର ଓ କୋ କଳେଖିନ୍ଦ୍ର
ବାରୁ କାଳିପଦ ମୁଶିର୍ଦ୍ଦା ବାରୁ ପୂର୍ବିନ୍ଦ୍ର ରାସ୍ତା ଅନ୍ଧପିତା
ଦାତ ଅଥବା ଅଧିକାରୀ ପରିଷକ୍ତ ତେବେ ବାହେର କମିଶ୍ଵରଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରାବାର୍ଗରେ ଲାଜକ ହେଲେ ।

ବାରୁ ବାଲିପଦ ମୁଣ୍ଡେଖା କଢ଼ିବାକମହାଲୁଙ୍କ ତେବେ
ତଳେବୁରିଷମରା ପ୍ରାସୁଦେଶେ ଓ ପ୍ରଥମଶେଶିର ମାତ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ରମରା କଥିବାକାର ବଜୁଥିବେ ।

ଯାଇପୁରର ନିରକ୍ଷିପାଳିତ ମାମାନୟରେ ଦେଖିବା-
ଜୟର, ରମାଧନଗର, ବିଷ୍ଣୁପୁର ଓ କବାହନାଥପ୍ରାମାନୀ
ଜୟ ଦିବିପାଞ୍ଚ ପତ କରିବତୀଗେରେଟରେ ବିଶ୍ଵାପନ
ଦୟାପାଦତ୍ତ କୁ ରମ୍ଭ ନିରକ୍ଷିପାଳିତ ମଧ୍ୟରେ ସ କଲିପନ
ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପାରିଣାମୁ ଏହମାସନୟରେ କୌଣସି
ଅପରି ଅବତ ଜ ହେଲେ ରମ୍ଭ ଗାମମାଳ ଯାଇପୁରସ୍ଥିନୀ-
ନର୍ମବତ ହେବେ ।

ବାରୁ ପରିବାସ ହେ ପ୍ରାଚୀନ୍ତରିତ ଓ ବାରୁ ପଞ୍ଜୀଯମ-
ପଞ୍ଜୀଯମକ ମୁଦ୍ରଣ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବାରୁ ପ୍ରସନ୍ନକୁମାର ଧାଳ
ଓ ବାରୁ ଉଗବଳାତରସ ଗାସ ଯାନ୍ତର ଶାନ୍ତିବାର୍ତ୍ତର
ପଞ୍ଜୀଯମର ଅମ୍ବାତ ହୋଇଥାଏ ।

ପରିବାର କହୁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା
ପରିବାର ସୂଚ ରାଷ୍ଟ୍ର କନ୍ସଲ୍ସିଯୁ କଲାନ୍ତି ଦେବ ବାହୀ
ଗଲାଗ୍ରାହ ପହେଲିଯା ପିଲେଇରେ ଗୋଟିଏ ଦାରକୁ
ତତ୍ତ୍ଵପଦମୁଦ୍ର ଦୂରନିର୍ମାଣ୍ୟ ଟ ୫୦୦୦ ଲା ପ୍ରଧାନ
ବସାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ବୋଲାଇଛି ତ କର୍ମନାଳ ଟ ୧୦୦୦ ଲା
ଅଗ୍ରମ ଦେଇଛନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାମାତ୍ମକ ନାମ କରି
ପାଞ୍ଜାବ ପାଞ୍ଜାବ ଧର୍ମକାତ ଦେବାଜ କରିଛନ୍ତି

କାଶୀପୁରର ବାରୁ ତୌଳବନ୍ଦୁ ରାୟ ଶିଖାଦିଗ୍ନନ୍ଦ
ପ୍ରଦର୍ଶ ଜାହାନ ଗୁରୁମାନିନ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେଇ ଶାକାପୁ
ମତ୍ତୁ ଚିରାଇବ ସୁମ୍ମିତ୍ରା ପ୍ରଶ୍ନାର ଚେବାପାଇଁ କୁଣ୍ଡଳ
ମାର ପରିଷରି ମୋହ ଶିଖାଦିଗ୍ନନ୍ଦ ଅଧିକରେ ରଖିଅଛି
ପ୍ରେତଙ୍କ କହାବୁ କିନ୍ତୁ ପାଳନମନ୍ତ୍ରେ ବାରୁ ମହାତ୍ମ୍ୟକୁ
ଯନ୍ତ୍ରିତ ସଂତାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦଳାହତୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୀତାରେ ଅନ୍ୟହିସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପଦକାରୀ ବାସୁଧୀରୁ ଅନ୍ୟକ ଅନ୍ୟକ ଅନ୍ୟକ ଅନ୍ୟକ ଯାଠମାନକୁ କହାନ୍ତିରୁ ଥିଲୁଛି । କହି ପୂର୍ବାବ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଦେଶା ସମ୍ପଦର ବେଳାର ଜ୍ଞାନେତିରଶିଖିପାଦିଶାର ବନ୍ଦଳାହତୀ ବାହୁ ବନ୍ଦଳାହତୀ ବାହୁ ବନ୍ଦଳାହତୀ ଅପାଶାନ୍ତର ସ୍ଵର୍ଗରେ ରେଣୁକାତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁଟିଳାକାରିରେ ସବରୁ ପାରିଥିଲେ । ପୂର୍ବାବ୍ୟ ଯୋଗେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ନାହିଁ । ଡକ୍ଟରବାବୁରୁ ମୋଟ ଏ ମର୍ତ୍ତରେ ପରିଚିତ ହେଁ । ଯୋକୀ ଦୂରମୋହି ମାନ୍ୟ ଏ ଏହି ଦୂରମୋହିବାକୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ହୋଇଗଲେ । ୧୦ ମର୍ତ୍ତାକ କଲା ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ।

ମେଲାକାରିତାରେ ଫ୍ରାଙ୍କରୁଣ୍ଡ ଅଛେକ ବିଦୟାଲୁ-
ମାଳକ ସବୁ ପରି ଥାଏ ଏହା ଏହି କେତେବେଳେ ସହର ଗୁରୁ
ରୁଥି ଯାଇଥାର ସବୁ ପୁରୁ ମେଲାର ।

ମାନ୍ଦାର-ଶ୍ରୀ କୁଳକେଳକ ଜଗେ ପ୍ରାଚୀଯପତ୍ର
ଶ୍ରୀକୃତ୍ସଂ ଅବ୍ୟାହ ଏବଂ ବ୍ୟାଧକାରୀ ପିଲାମାନେ ମେନ ବର୍ଷା

କାର ପାଠ୍ୟମାଳକୁ ପରାଦର୍ଥରୁ । ଶର୍ମୀର ଅନ୍ତରେ
ହେଲୁ ଏହି ବାନ୍ଧବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମି ଅବଲମ୍ବନ କରି ଆପଣା-
ବନ୍ଦକ ଯେଉ ଅର୍ଥରୁ ।—ସୁଖ ଦଶ୍ୟ । ଏଥର କୁଣ୍ଡ
ଦେଖିବା ଯାଇଅଛି ଯେ ବାନ୍ଧବଙ୍କ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ପୂର୍ବ-
ସ୍ଵର୍ଗ ବର କହାପି ଅପଣା ପିତାମାତାର ଦେଇବକର
ପାପାମାତ୍ରକିମ୍ବ ପରିଚାର ଯାଇ ର ସମ୍ମ । ପିତାମାତ୍ର
ମୁହଁକର ମେତି ବସିବାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଘେର ଅର୍ପଣା
ହେଲୁ ।

ବ୍ୟାକରଣରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଯାତ୍ରା ବସନ୍ତ ହୋଇ ଗାଁ ।
ଚେତ୍ୟପୁଣ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ବାଗପାତାରେ ଲଙ୍ଘାଜିନୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ
ଦେଇଁ କାନ୍ଦିନିକାଳୀଶ୍ୱରେ ମିଳ ଥାରୁଣ୍ୟରେ ମେମାନ୍ତି
ଅକ୍ଷୁମନ ବର ଅବେଳାରେହିୟ ମାର୍ତ୍ତିପାଦରେ । ଲଙ୍ଘା-
ଜିବେକାବ ସଂସାର ପାଇ ଦାଢାଇର ପ୍ରସ୍ତୁତିମନ ବର
ପ୍ରାଣ ଛାବାଏବର ମାର୍ତ୍ତିକାଳୀଶ୍ୱର ବିଶ୍ଵ ବଳେ ।
କଠିନମାସ ବା ଶିଖରେ ଲୋପାତନ କରିବ ବିଜ୍ଞାନରେ
ଲେଖଣରେ କରିବିପୁଣ୍ୟ । ଓଡ଼ାଇତ୍ତ ରାଜ୍ୟମାତ୍ରେ
କବିତକ୍ଷଣ ଏତ୍ୟାବନର କରୁଥିବା କାରିବେ ଉତ୍ସଂ-
ହରେ ପୁଣ୍ୟ ବିଜେତା । ଏଥରେ କହୁ ଯାହାକହିୟ
ଏ କଥା ସେବା ମରା ପରିଜଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକପ୍ରମାଦ
ମୁହଁରର ଅବାବତ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା ।—ପ୍ରମୁଖ ରାଜପାତ
କେବେ ଦିବାତିତ ହେବ ?

ମୁଣ୍ଡୋଟର ମସିଲାମାନକର ଏକ ବୃଦ୍ଧମନ୍ଦ
ହୋଇ ହୁଏ ତାଙ୍କୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ପଥାରୁଣ ଥାର ପ୍ରଧାନ ଶର୍ମୀ ହୋଇଯାଇଅଛୁ ।

କେତେବେଳେ ଏହାରେ ମୁଣ୍ଡିଆ ଏକ ଲାଗେକ ଜାହାନ-
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାଇବାର ପୂର୍ବରେ ଜାହାନ ଶରୀର ଦୂରି-
ବାରଙ୍ଗତି । ଯଦୁର ଦେଇଥ ଅଧିକିମଧ୍ୟରୁଟି ମରିଯୁଦ୍‌ଧୁତି ।
ଅର୍ଥ ଜାହାନ ଶରୀରର ଅନେକ କଷି ହୋଇଥିଲେ ହେ-
ବୁନ୍ଦ ହୋଇ ଦୀର୍ଘ ।

ପ୍ରାତିରେ କୁମଳଶାଖ ଉପରେ । ବସିଥାରେ ସନ୍ଧାନକାରୀ
ଏବଂ ବୋଲିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା କାହାରଙ୍କ କାହାରଙ୍କର
ଯୁଦ୍ଧ ଘରେଥିବା । ମୁଣ୍ଡରୀ ବାହାର ଏ ଗୋଟିମାଳର ପ୍ରଧାନ-
ବର୍ଷ ଏବଂ ଉର୍ମିମାଳ ପ୍ରାତି ଦେଶରେ ବସାଇବା ବିଶେଷ
ପାଥ୍ୟ ଲାଗିଛାଇଥି । ସବୁ ୫୦୦ ମିଟିରରେ ଜର୍ମାନ
ପ୍ରାତିବାଦିଙ୍କ ଅନୁମତି ଦିଲାବା ଉପରେ ଏ ମଧ୍ୟମୟ
ଏବଂ ଏ ମୁଣ୍ଡର ପରାବିଜାର କାହାରଙ୍କରେ ବନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାତି
ଦେଶରେ ଦେଶରେ ପରାବିଜାର କାହାରଙ୍କରେ ବନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାତି

ତୁମ୍ହାରେ କେତେମାତ୍ର ପାଇଁ ଦିଲାବେ କେହିଁ ଗୋଟାଳ
ହୋଇଥାଏ ତହୁଁର ଜାହାନ ଏ ସେଇ କିଛି ଏହି ହୃଦୟରେ
କି ଅଧିକ ଖେଳ ଆଶାର ପାପ ଫୋଟୋଫାଇ କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଉପରେତା ହୋଇ କରିଥିଲୁଗା
କି ସବାର ସବାର ମିଳଇ । ୨୭୬ ଅପେକ୍ଷଣୀୟ ରୂପ
କୋମରେ ଅଧିକ ଫୋଟୋ ମାତ୍ରମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରଦୀପମାର ମୁଦ୍ରଣମାଳିମାନବିର ଲାଗ୍ଜେମ୍‌ପାଇସ୍‌କୁ ଅଧ୍ୟ-
ମାନକୁ ବହୁମାତ୍ର ଉପରେଇ ମହାନବ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କ ପଢ଼ା
କରୁ ପଢ଼ାଏ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ।

କୁରିବାରୁ ପାଇଁ ବେଳେ କଲନେ ମାତ୍ରପରିବାରେ ରହିଥିଲା ତା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଇଏ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଏକାଟି କି ୨୦୦ ଏ ମୂଲ୍ୟରେ ଉପରେ ଛାଇ ଦିଲେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ କାରିଙ୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଯାଏନ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଆଜି କାନ୍ଦିଯାଙ୍କ ହିତ ଏକିଟି ଭାବେ ବିଶିଷ୍ଟ ଉପରେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗିବାକୁ ପାଇବା କବିତାରେ ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟତା ସମାଜେ ସମ୍ପର୍କ କାରିଙ୍ଗ ବହାନ୍ଦୁରେ ଥିଲା ।

ପରିବାର-କାମସୂଚିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାହୁତିଠାରେ ଗଜି-
ଏ ତା କଥାରେ ଏହି ସବୁ ହୋଇଥିଲା । କୁଦଳ-
ଛେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ପ୍ରତିକରିତ କଥାରେ ଏହି ବିଷୟରେ
ପ୍ରତି ଯୋଡ଼ିବା କରୁଥାଏ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦିତମେ । ବନ୍ଦୀ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଏବଂ ଏହି କଥାରେ ଅନେକ ବନ୍ଦିତ ଭାବୁଦ୍ଧିତ ବନ୍ଦିତ
ପ୍ରତିକରିତରେ ସବୀମାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ କଥାରେ ।

ବନ୍ଦମାନରେ ଗୋଟିଏ ମାହେଳ ତାତିବୀରୁ ସ୍ଵର୍ଗକ
ପଥେଲେ । ଉତ୍ତମାତର ପଥ୍ୟ ଫୁଲ ଟ ମୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପଥ୍ୟ ଫୁଲ ଟ ଦେଖା ।

ଅଧ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ ସୁଧା ଗତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମହିନେ
୨୫ ଦିନରେ ଦର୍ଶକରେ ପଡ଼ୁଥା ଆପଣାର ବାମାଗା
କ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖି ବେଳେମାସ ଠା ୨୬ ତାରିଖ
ବିଷୟ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ଦର୍ଶକରୁ ପାଢ଼ିବା ବିଷୟକାର
କ ମିଳଇ ।

ଏହା ଅଣ୍ଟାରିଆର ଦା ୨୦୦ ଦିନରେ କଣ୍ଠୋତାରେ ଏହା
ପଞ୍ଚମ ଚୋରତାର । ସାରତ ଜାଗାଯୁଦ୍ଧରୀତିର କଣ୍ଠୋ-
ତାର ମାନିକଳ ପଣ୍ଡିତ ଅଶୋକାରୀତି ଚୋରତା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ । ଏ ଖାଲରେ ପାଇଁ କୁଳବୃଦ୍ଧି ଦେବ
କିମ୍ବା ହୋଇଥିବେ ଏହା ବ୍ୟାକରଣ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଏହା

ପ୍ରାଚୀତ ଦେଇ ମୁଖକାର ହାତୁଳୁ । ଯଥେ ବାନାକୁଣ୍ଡେ-
ମଟାଇଯୁ ମୁହଁଠର ତରକ ପ୍ରତିଧି ଉଣ୍ଟାଇଲେ । ବିଶ୍ଵା-
ମତ ବାଣସପମିତର ଉଦେଶ୍ୟରେ ପଢ଼ିବାର ପରିମା-
ରିତିର ଅଧିକାମନିରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟାକି ଆଜନହୋଇ
ନେଇବ ବେଳର ଅଠବିଷ୍ଟମେତି ଉତ୍ସବସ୍ଥାକରି ଅମର
କି କରିଛନ୍ତି ।— ଏ ଅଠବିଷ୍ଟ ହୋଇବୁଏ ପଢ଼ିବ
ମନଫ୍ରେଣ୍ଟର ଦେବ । ଶାନ୍ତିକାରେ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧର
ସବୁ ପ୍ରମାଣ ତା ଏ ଦିନରେ ଦୋଷ ଉପରେବୁ-
ପ୍ରତ୍ୟାକି ଧାର୍ମ ହୋଇଥିବ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ କରେ
ମାତି ମୌଳିକ ଅବତାରନାଳିକ ମହାପତିଙ୍ଗ ଆପଣ
କି ବନ୍ଦିଥିବେ ।

ହାତୁର ଅନ୍ଧକାଳୀନ ସାହାରି ଶମ୍ଭିର କଲ୍ପନା
ର ନାରୀ ପ୍ରଦାପତ୍ର ସମ୍ବଲ ଜୀବାଜର ମହାପତ୍ର-
ିଣୀ ଦାନ କରିଥିଲେ । ଏ ନିଦାନର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ଟ ୨୦୦୯ ମାର କରିଛିଲେ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟାବଳୀରେ

ରହସ୍ୟପାତ୍ର—ଲୋକଙ୍କର ଶାଶ୍ଵତ ତେ
ଧ୍ୟେତ୍ୟ ତ ଥିବାର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଲା ।

৬০১৭১

ପଡ଼ିପ୍ରେରବକ ମହାନ୍ତିର କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାରେ ଦାସୀ ଭୋଲେ ।

ଶ୍ରୀ କଳିକଟାପେଟା ସମ୍ମାନବ ପଦ୍ମାଵତୀ
ସମ୍ମାନି ।

ଏହି ସେ ଅଧିକ ବାରକୁରେ ଦିନ
ଚମ୍ପାଶାଖ ଯା ଏ ହିଂସର ଅଳଗୋଡ଼-
କମ୍ପିକ ପୁନଃଦେଇଥାରୁ ସମ୍ଭବ ଯାହା

ପୂର୍ବ କୁଣ୍ଡଳସ୍ଥଳ ପ୍ରାଚୀରଜା ବୋଲି ଲେଖା
ଥିଲା । ଅମେ ସେ କଷୟ ତତ୍ତ୍ଵ କରିବାରେ
ଜାଗିଲୁଛୁ ସେ, ଅପରବ ଧରୁରେ ଉତ୍ସବଦୟ
ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ତତ୍ତ୍ଵ ଗ୍ରହନ କରିବିଲୁ
ଦେବ ନ ହାଶ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ଲୁଜ ଲେଖିଥିଲା କାହାର
କିମ୍ବା ଦେଇଅଗ୍ରନ୍ତି ।

ଏହୁ ଅମ୍ବେ ଅପଣଙ୍କ କାଗଜକୁ କିମ୍ବା
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ! ଅପଣଙ୍କ କରଦିଶ୍ୟତ ପରିବାରେ
ହୀଏ ନୂହେବି ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା ହୋଇବି
ଆନ୍ମା ! ମନ୍ତ୍ର ।

କଟକ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀ ଶ୍ରୀପଣ୍ଡିତାୟବ
୧୯୫୮ } ଏହିଷେଷଙ୍କ ସବୁଲୁହୋବିଲା
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଓ ପେଣ୍ଟାନାଳକୁଳ ।

ମୁଦ୍ରାକାର

ଆସାନ କମଦ୍ବଖୀର ପିଲାରେ ଏହି
ଦେବେବ ଧର୍ମକୁ ଶ୍ଵାସବାତ ବର ଉତ୍ସବାଷ୍ଟବ
କରିବା ହେବେ । ଅସମାଜରୁ “ସବୁ
ମେନେହର ବାରୁ ମହାବୟ ଉତ୍ସବୋଦଳ
ବାସକର ଦୟାପଲ ବଦଳ ଦେଖାର ଦିତାହୁ
ଶୁଣି ପ୍ରକାରର ଓ ଅମଲବର୍ଗ ଯେ ବୈବତ୍ତେତ୍ତର
ମନେକଞ୍ଚ ପାଦଅହୁନ୍ତ ଏହି ପବନା ଦାହାକାର
ପକରେ ଆବାଶ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରୁଅଛନ୍ତି ପାଦ
ଅକମାଯୁକ୍ତଟି । ପ୍ରଶଂସିତ କାରମହୋଦୟ
ପକରୁ ପ୍ରାୟ * ବର୍ଷ ରହ ଏ ଦିନରେ
ଯେବେ, ରହିଲୁ ବାର୍ଷି କର ଉତ୍ସବରେ
ପାଳ ବର ପାଦଅହୁନ୍ତ । କବାକ ଫୁଲ ଥିଲେ
ପାଠାର ଥିଲ ଏହି ମେହି ପରିଆନେ ।

ବିଦ୍ୟାର ପତ୍ର }   ଶବ୍ଦମୂଳର ସିଂହ
କେନ୍ଦ୍ରର ଜାଗରି ।

ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପଦରେ ଅଣ୍ଡା

ପାଠେ କୁଳ ମନ୍ଦିର ୫୮୮ ମସିବା

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିକା ।

三

କାନ୍ତରଙ୍ଗ ମୁଁ ଲେବଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି
ବସନ୍ତା ବାହାରିଥିଲୁ ସେ କଷୟରେ ଅର୍ପି-
ପାଇପୁଣୀଏ ସମାଜର ଯାହା ହୁଏ ଦୋଷରେ
ଆଦା ନମରେ ଲେଖାଇଲା । ଆପଣ ନିଜ
ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ପ୍ରକାଶ
କଲେ ବାଧକ ହେଉ ।

“ମୁଁମେ ଓକରେ ଦିପ୍ରୋ ଗୋକଥସ୍ୟ କୃତ” ଚରେହ
ପ୍ରେସଲକ୍ଷ୍ମୀ କୁର୍ବାର୍ତ୍ତ କୃତସ୍ୱାର୍ଥୀ ବନ୍ଧୁତ୍ୱେ ।

ଭୂଷଣେକୁ ପ୍ରମାଣରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲୁ ସେ
କଳବଳ ବାହୁଦ୍ରମାନେ ସ୍ଵୟଂ କଲବ କଲେ
ତା କଷାଯିଲେ ପାପ ଦୁଆର ସର୍ବ କିନ୍ତୁ
ଭୂଷଣେକୁ ସ୍ଵୟଂ ମୁଁ ଛେଦନ କରିବା
ନିଷେଧ ହେଲେହେଲେ କରିବା ପଞ୍ଚରେ
ଦୋଷ ବୋଲି ବୋଲିଯାଇ କି ଆବେ,
ସେହେତୁ ସରବରତର ଦେଖାଯାଏ ସେ ମୁଁ
ଛେଦନ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏବକ ପାଖଜାତିହାର
ବାହୁଦ୍ର ହେଉଥିଲା ଆଜି ବାହୁଦ୍ରମାନେ
ମଜେ ବଳବ ବରତ କାହିଁ କିମ୍ବା ବରତ
ଲାହୁ, ଦେବତା ଦେଇର କାହିଁ (କୌଣସି ଦେଖାଇ
ମରିବି ପ୍ରଭୁଙ୍କ) ବଳବ କଷାଯିବା ପଢିବ
କାହାର ଅପରି କାହିଁ କିମ୍ବା ଦେଇ ଫରୁଳ
ଦେଇ ଏହି ସୁଲକ୍ଷଣ ଦିଦ୍ୟାକର୍ତ୍ତବର୍ଷିନ
ମାତ୍ର ଏହାକେଳବେ ବଳବ କରିବା ଓ
କଷାଯିବା ନିଷେଧବୋଲି ଦ୍ୱିଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁର କର
ଲେବଳ ମଜରେ ସଫେବ ଜୟାଇବା ଥିଲା
ପାପ ଅମ୍ବେନେ ଦୂରେ ଘାରିନ୍ ଲାହି ।
ଦେଖାଇବାକୁନ୍ତକ ହେଲ ସେ ଶାଖୀଯ
କରିବରେ ସୁବା ଲେବଳର ଅବର ଦୁଆର
କାହିଁ ଏହାକି କାହାକୁ ଅବଦତ ଅଛି । ସଦ୍ୟି
ଏହି ଲେବଳକୁନ୍ତକ ନାଚରାଜୀବୁ ଲାହି-
ପାପ । ମତ ।

ଦୁରସ୍ତିଗାରରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁକବ୍ୟ ଏହିବି; କୁଞ୍ଜଶ୍ଵର
ପଳେ ବଳଦ ବରବା କିମ୍ବା ବରକବା ପାଇଁ
କରୁଛି ଅଛି । କିନ୍ତୁ ବେଶାମ୍ବଦ ବରତଙ୍ଗ
ଲଭରମାତ୍ରେ ସ୍ଵପ୍ନ ବଳଦ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧ
ହେଲେ ହେବେ କରିବାରେ ପାପ ହୁଅଛି
ତାହା ହେବାରେ ।

ପାଇଁ ଦେଖେ ସ ଅଧିକାରୀ ପାଇବାରେ ମାତ୍ର ।
ଏହିକି ପରିପାଳେୟାଙ୍ଗୀ ବାବନ୍ଦେଶ୍ୱରରେ । ୧୩

To THE EDITOR OF UTKAL DIPAKA

There seems to be a growing impression in some quarters that I have something to do with the editorial or financial management of the infant paper called "*The Orissa Patriot.*" I am at a loss to know who is to be thanked for having created such an impression or what was his object in creating this impression. For obvious reasons I feel it my duty to remove this impression by assuring the public which I do hereby, that I had or have no sort of connection with the paper, on the contrary the views expressed in one or two leaders, which I have cursorily read, on what the Editor calls self defence movement would not commend themselves to the sympathy of any reasonable man as being immoderate to selfishness.

I shall thank you for giving this letter an early insertion.

Cuttack } Yours &c.
15th May, }
1888. M. S. Das.

ବି ଅ ପ ନ |

ନିଜ ସ୍ମୃତି ।

କଳିକାଳ ନାଟ୍କ ।

(ପ୍ରକଳ୍ପ)

ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯୌନପୁରୁଷ
ବିଜ୍ଞାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି

ମୁଖ୍ୟ କୃତିଅଳ୍ପା । ମୋଦେଶଲଭୁଷଣଠାଇବା
କାରାଗୀ ଦୂରପରିହାର ଡାକଟଙ୍କର ଲାଗିବା

ବାହୁ ଦ୍ୱାରବାକାଥିତନବରୀବ-ପ୍ରକାଶ
“ମେଧପରିମାଣ” ପୁକମୁଦ୍ରିତ ଦେଉଥାଏ ।
ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରକୃତିର ଦେବ । ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକୁ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ ଫୁଲକଲେ ପାଇ-
ପାଇବେ ।

କଟକ } ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀର ମୁଦ୍ରା
ପାତ୍ରାଚଳ କରୁଥିଲେ
ବୋଲାମାଜା ।

ଏତେବୁ ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କୁ ଜୀବ ବିବୟା-
ଦ୍ୱାରା ପେ ତୋଣା ମେତିକଳ ଦୂଲରେ
ଚଳଇ ଦର୍ଶ ପାଇଁ ଗୋ ୧୦ ଟି ବୃତ୍ତି ଖାଲିଥିଲୁ
ସେଇମାନେ ଅଧୟନ କରିବାକୁ ରହା କରିଛି
ସେମାନେ ଥପଣୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନ ସହିତ
ଆଗାମୀ ଜୁଲାଇ ତା ୫ ରାତରେ ଜଳଇଲା
ଦସପଞ୍ଚକବେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଆଇବ ଯେଉଁମାନେ ଏଥେନ୍,
ମାନକର ଓ ହିମ୍ବିକାୟଳର ପଶାଶରେ
ଦର୍ଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ହତ୍ୟାନାହେ
ନିଆଯିବ ।

E. BOVILL
ପ୍ରକାଶକ୍ରମେଣ୍ଟ୍ସ
ଡାକ କଟକ

NOTICE.

Keys to Royal Readers No. II and III (New Series) containing notes will soon be ready.

To be had at the Printing Company
Cuttack.

GOWRI SUNKER ROY
Secretary,

ମେଘରୋଗ

ପ୍ରେସ୍ ମାନଖରେ ସମସ୍ତ କୁଳା ଯତ୍ତିଆର ନହିଁ
ଡିଲେବ୍ କରିବାର ପ୍ରେସ୍ ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲା
ଏକମଣି କରିଥିଲା ଏମାନଙ୍କ କିଲାର୍ଜ ଗୋ-
ଟକାରୁବାର ଛାପିବ ନାହିଁ ସାମାନ୍ୟ ଅର୍ଥରୁ
ବାରେ କାବଳର ମାତ୍ର ଧିଲିଦ୍ୟାଗ କରିବାରେ

ଏହି ଜୀବଧୟାମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ସ୍ଵାଧୀନ ଦେବତା
କଲେ ନୁହିଲେ ଘେଗ ଏବଂ ତିର ଖୁବି ସଫଳ-
ହିରେ ପରିବଳରେ ଥିବାରୁ ଅରୋଗ୍ୟ ହେବା
ସେହିମାନେ ଅରୋଗ୍ୟ କାହିଁବେ ନିର୍ମଳ
ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗ
ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରେସରମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର
ପରା ଦ୍ୱାରା ପରିପ୍ରେସରେ ପରିଶର୍ତ୍ତ କାହିଁବେଳେ ଅଛି
ଯିବ ନାହିଁ ଅନେକ ଦେବତା ଅରୋଗ୍ୟ ଲାଭ
କରି ପ୍ରମାଣିତ ହେବାରୁ ବେଳେ ପରମ୍ୟ
ଅଭିନନ୍ଦରେ ସୁମୁଖାବାହେ ପ୍ରଗତି ହେବା
କରିବରୀ ଅର୍ଥବିଷୟରେ ନାଶ ମୂର ଦିନରେ
୩, ଦେ, ଘର କଞ୍ଚାକରତାରେ ଏହି କଟକ
ଦୟାବିତାର ପ୍ରକିଂବିମାନଙ୍କ ସୁମୁଖାବାହୀରେ
ଏହି ଜୀବଧୟ ବିଜ୍ଞୟ ହେଉଥିଲା । ମୁଲ୍କ ଏକଟ୍ଟି
ଦିଲ୍ଲି ଟେଙ୍କା ୩ ଡାକର୍ତ୍ତା ପଥର

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିବା ।

କ ୨୯
ପ ୨୯

ମ ୨୯ ଶତ ମାତ୍ର ମର ସର ଏଟାର ନାହିଁ । ମା ଲୋକ କି କି କି ୧୯୫୫ ମାର ଓହିଥାର

ଅମ୍ବେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୮୦
ପଞ୍ଚଶଶୀ ଟ ୮୮

ବର୍ଷାଜାର ମହାରାଜୀ କରବେଳ ଦେଖଇ
ଏହି ଏହି ବଜାରେ ମୁଣ୍ଡ ପୋରାନ୍ତର । ଏହି
ମହାରାଜୀ ମହାରାଜୀ ଅବସ୍ଥାକାଳ ପଢି ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରାଜୀ କରସ୍ଥିତିକାଳ ମାରା
କରସ୍ଥିତିକାଳ ଏହାକାଳ କରିବା ମୁହଁ । କରସ୍ଥିତି
କାଳ ଗୋପନୀୟକାଳେ ମାରୁପୁଣ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ପ୍ରୋକ୍ଷମ୍ଭୁତ ହେଉଥିବାକୁ ଯେ କୁଣ୍ଡଳ କରସ୍ଥିତି
ଦେଖିବାକୁ ଏହି ବେଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅଛି
କାଳରେ ଅଧିକ ଦେଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଖାବାଦକାଳ
ମହାରାଜୀ । ଅମ୍ବେମାକେ ଥାରୀ କରୁଣ୍ଟ ଦବା
ମହାରାଜୀ ମାରୁପୁଣ୍ୟ କରସ୍ଥିତିକାଳେ ସେବକଙ୍କାଳେ
ହେଉଥିବେ ।

ଗରୁବୋଧ ନାମରେ ଅଛି ଝଣ୍ଟିଏ ବଜାର-
ମୂଳରେ ବଜାରର ସୁମୁକ ବାଦାପଥକୁ ଏହି
ଅମ୍ବେମାକେ ରହିରୁ ଏକଥଣ୍ଡ ପାରିଥିବାର
କରିଲାପାରିବ ସୀକାର କରୁଥିବୁ । ଏ ସୃଜନ-
ସୁମୁକ କୁ କୁଦେଖେଇ-କରୁଣ୍ଟା ପ୍ରକଳ-
ଳ ଏହି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ହାତ ପଥେତିର ଏହି
କାଳାଧିକାରୀ ରା ବଜାରମାର ଶଶମହିତ ସାହି-
ତିକାନ୍ଦେବହୁବାର ଉତ୍ସବରୁଷାରେ ଅନୁବାଦିତ
ହୋଇ ବାମଣୀ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିବୁ
ଏଥୁର କରେବର ପୁ ଏ କୁ ଏହି କୁଣ୍ଡଳ କରି
ଦେଇଥିବୁ । ଗରୁବୋଧ ଶାରକରାଣିରୁ
ରଜତ ଦେବାନ୍ତମତ ସୁମୁକସୁମୁକ ଅଟିଲ
ମଧ୍ୟ ଆଠ ଦିନେ ଅବଶ୍ୟକ ଜୀବ ହେବ ।

ଏଠା ଦିନକରିବୁପରିବାନ୍ତିମାନର ସାମର-
ଷରକ ବାର୍ଷିକପରିଲମ୍ବନରେ ସହିବାର ଦିନରେ
କରିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋପନୀୟକାଳ ମଠରେ
କରିବା ଦୋଷଥିବାକୁ ମଠରେ ଦିନରେ
ଅନ୍ୟକ ପାଇସନ୍ ଏ ଧର୍ମ ବାର୍ଷିକରେ ଗୋପ
ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦେଇ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପ୍ରତି କୋ-
କରିବ ଅନ୍ତା ଥିବାର ଅବାପଦ ଦେଇଥିବା
ଦେଇବ ଧର୍ମ ପ୍ରାକରିତ ଲାଭ ଦେଇଥିବା
ଦେଇବ ଧର୍ମ ପରିପରା ଦେଇଥିବା ଦେଇଥିବା
ଦେଇବ ଧର୍ମ ପରିପରା ଦେଇଥିବା ଦେଇଥିବା ।

ସୁମୁକ କରେବକୁ ଯୋକ୍ଷୁ ସାହେବ ଏ
ବର୍ଷାକାଳର ମାଜିଶ୍ଵେତ ଧାସକ ସାହେବମାକେ
କେଉଁ ବାହମରୁ ଅବହପନ୍ତା କରେ ଅବଧି
ଦେଇବକୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଲାହ ମାରି ଦିନରେ
ମାକ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା କି କରିବାକୁ କରିବା
ପଠାଇବାକୁ ବଜାର ଦ୍ୱାରା ଦେବାନ୍ତମାର ଉତ୍ସବରୁ
ଟ ୧୦୦୯ ଟଙ୍କା ପଠାଇଲେ ଖୋଲାଇ ଟ ୮୦୯
ସୁଦା ମିଳାଇ ଲାହ ଏଣୁ କରି କରିବର ଶର୍ତ୍ତ
କିମ୍ବା କରିବାକୁ କଥାର ଅର୍ଥକଷ୍ଟ ଦେଇ
ଯୋକ୍ଷୁ ପ୍ରଭୁକ ହିନ୍ଦୁନିଯାନମାକେ ଅପୁରବା

କରିଥିବା । ପେବେ ଏଥର ଦେଇ ଦେଇ
ବଜାର ସୁଦିବସ୍ତା ଦେଇବା ନାହିଁ ସିଦ୍ଧିଶ୍ଵାର-
କ ଦେଇବାକୁ ଅନ୍ତର ବଜାର ଦେଇବା ଗପିନ୍-
ମେଧାକ ବର୍ତ୍ତମାନରେଦେଇଥିବୁ ଏବି ବିଜିନ୍ଦ୍ୟା-
କଳ ଦେଇବକୁ ଅନ୍ତର ବଜାର ଦେଇବା ଗପିନ୍-
ମେଧାକ ସେଇଥିବାର ଅସମକ ନାହିଁ ।

ମା ପାଞ୍ଜାର୍ଥୀ ପରିଷାରେ ମଧ୍ୟରେଦେଇ
କଲେବମାକଳରୁ କଲେବମାକଳ ପାଇ
କରିଥିବା ଯଥା ।

୩ୟ ଶେଷୀ ୩ୟ ଶେଷୀ
ହସନପ କଲେବ ଟ ୪
କଲେବପ କଲେବ ଟ ୪
ମଧ୍ୟ କଲେବ ଟ ୪
ସେଷୁଟି କଲେବ
ସେଷୁଟି କଲେବ } ଟ ୪

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ କିମ୍ବା କଲେବ ଥିବା
ପ୍ରତିକେ ବୌଧେତାରୁ ପ୍ରଥମଶେଷୀରେ
କଲେବମାର ପାଇ କଲେବ ଉତ୍ସବରୁ
ଅଛି ।

ଏହି କି, ଏହି ପରିଷାରେ ବିଷମବ ମିଳ
କାମରେ ମରିଥିବାକିମ୍ବା ଏବାକିମ୍ବା
କରାରୀ ହୋଇଥିବୁ ।

ସୁଦା, ବଜାର, ବଜାରର ଦେଇବାକ ଶାର
କିମ୍ବା କଲେବା ବିଷମବରେ ଏଠା ଉତ୍ସବରୁ

ଗର୍ବ୍ଲୁମେନ୍ସଙ୍କ ଏକ ଅବେଳାନିଧିତ୍ତଦ୍ୱାରା ସ୍ଵକ୍ଷ-
ପାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅପ୍ରକଟିତ । ସହ ଅବେଳକର
ପର ଏଠା କଟିଶନର ସାହେବଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ
କରିବା ବାରଣ ସମ୍ଭାବ କେବେକର ସମ୍ଭ
ମନୋମାନ ହୋଇଥିରେ ସେ ସେମାନେ
ଏକସମୟରେ ଏକଥିରେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତଙ୍କ
ଶ୍ରମରେ ଉପତ୍ତିର ଦୋଷ ତାହା ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତେ ଏହି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାହାର ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ
ଯର୍ତ୍ତରେ ଏତୁ ଦିରଖାପୁ ପ୍ରଦାନର ଅବସଥ-
ବିତାନ ଦ୍ୱାରି ତାହା ଯଠାଇ ଦେବାର ଅବସଥ
ଦେବାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରେସର ହୋଇଥାଏ ।
ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଉତ୍ସମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜାଗର୍ତ୍ତି ସେ
ଠିକାର ଗ୍ରହ ମଞ୍ଜଳ ଏହି ରୈଲବାଟ-
ତ୍ରିପରେ ନିର୍ଭର କରଇ ଏହି ଦରକା- ଦ୍ୱାରା
ଏ କାଟିଲାମାର ବାର୍ଧି ଶିଥ ଅର୍ପ୍ତ କରିବା
କାରଣ ଦୃଢ଼ଭୂଷ୍ଟ ଗର୍ବ୍ଲୁମେନ୍ସଙ୍କ ଅଳ୍ପବେଳେ
ଦେଇବେ ।

କବିତା ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଲ ଧର ପଡ଼ିଥିବାର
ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ । ମେରଙ୍କର
ବିଜତବର୍ତ୍ତୀ ଏହି କଣ୍ଠରୁ ଧତ ଦୋଷଅଳ୍ପ ।
ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ବଳ ରେବ ଓ
ଭଜାୟତମାନଙ୍କ ଦଳଥିବ ବୋଲି ପଢ଼ିଦିଇ
ଏହାର କୌଣସିବେ ଦେଖିବ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦ୍ୱାରାକରିବ ଲୋକମାନେ ଘୃତ ଓ ସବ୍ୟବ୍ୟ
ଏହାକବଳ ସହିତରେ ଯୋଗୀର କେହେଁ
ଅନୁମତି ସ୍ଵର୍ଗ ଦୋଷଆବ ସତ୍ୟାମ୍ବିନୀ
ରେ ଏ ଦୁଇଶ୍ଵର ଥରେ ଧର ପଢ଼ିଥିବା ଓ ଦୁଇ
ସମୟରେ ଉଦ୍‌ବାଚ୍ଛୁ ଦ୍ୱାରାପରିଷର୍ଷ କାରାବୀପଦର୍ଥ
ଦୋଷହଳ । ଆହାର ଧୂପସମୟରେ ଯୋଗୀରୁ
ସଙ୍କରେ ଉଦ୍‌ବାଚ୍ଛୁ କରିବାରୁ
ଗୋଟିଏ ଅଳ୍ପକୁ ବାହୀନ୍ଦୟର କରୁଥିବାରୁ
ସୁନ୍ଦରେ ଦୁଇ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣମାନ କିନ୍ତୁ
ସମୟରେ କରୁଥିବାକୁ ଆଶା କିମ୍ବରେ କରାଯାଇ
ଦେଖା ଦୋଷଅଳ୍ପ ଠିକ । ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣରର
ପ୍ରତିକଳାମ ଗତା ସବ୍ୟବ୍ୟ । ଏହାର ଭିନ୍ନ
ଶୈଖ ହୋଇ ଲାଗି ।

ବାଦରୁଷତର ଏହିଙ୍କ ତଳ ପସଞ୍ଚୋର୍ଣ୍ଣ
ସାନେବ ଲାହୁର ଧର୍ମାଳ ହେଠେବ ଜାଗନ୍ନାଥ
ମଭୁବପିତାମହମସ୍ତୁର ଆର ଶାହାବ ରୋଟି
କିନ୍ତୁ ଏକ ସାଧୁର ପାଇଅଳାର ପାଳ

ଥାର୍ପିନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଦର୍ଶନ
କରିବା ଛଲାଇ ହୁଏଇ ଅଳଜନନୀଯାରେ
ସେମାନଙ୍କ କାମରେ ଯେହି ନୋଟିଷ ଜାଗା
କରିଥିଲେ ତାଙ୍କରେ ଫର୍ମିବ ମେଷକ
ଦେବାରୁ ମାଲ୍‌କର ଜଳମାନେ ମୋଦବନମାର
ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଅବଶଳ ହୋଇ ଘସ୍‌ପାର୍ତ୍ତ
ସାବେବଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ
ବୟସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ସାଧାରଣଙ୍କ ଉପ-
ବାଗରେ ଦୋଷଥିବା ଆରଜନ୍ତୁ ଜଳ ସାବେବ
ଅପଣା କୁଷକାର୍ତ୍ତନିର ଝଟାଇବାର ଦେଖା
କର ନିଜାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ ଭରିଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି ଏବଂ ଦେ-
ପର ଛଳଗଦର ଯୋଗଧାର ବେ ଲ ଥିବାର
ପ୍ରକାଶ ପାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ୟୁତ ଜଳଙ୍କ
ମାଲ୍‌କର ଶୈଳଙ୍କୁ ମାନ୍ଦବଙ୍କ କିବେବକା
ବାରଣ ପ୍ରେରଣ କେତାର ହୃଦୟ ଦେଇ
ମାଲ୍‌କର୍ତ୍ତା ଜଳର ବର୍ଣ୍ଣକ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦର୍ଶନ
ହୁଣ୍ଟି । ଶୈଳଙ୍କ ମହୋଦୟ ମେଘନାରେ ବି
ଅଳ୍ପ ଦେବେ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ।

ଚକର ଦ୍ଵର୍ଷ ଉପରେ ମାସରେ ଅଲ୍ଲାହ-
ଶାଦତାରେ ଗୁରୁତ ଜାଗଯୁଦ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟ-
ଦେଶରେ ହେବ ବୋଲି ଗତ ମାତ୍ରାଙ୍କ ଅଧ୍ୟ-
ଦେଶରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବାରୁ ଆହୁତି
ଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣମାଳକ ଲେଖନାକେ ଜାଗରକ
ହେବାର ଦେଖି ଅମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ଆଜି
ଦିନ ଦୋଷାର୍ଥୀ । ଚକର ମାତ୍ର ବା ୧୦ ରାଜୁ-
ସମ୍ବା ସମୟରେ ବନ୍ଦାରସଠରେ ଜାଗଯୁ-
ଧମେଶ୍ଵର ମର୍ମ ଓ ଭୁବନେ ଦୁର୍ଲାଭ ଦେବବା
ଅଭିଗ୍ରହିତ ଏହିବଳ ହୋଇଥିଲା ଫର୍ତ୍ତରେ
ପ୍ରତିତ କଣ୍ଠନୀତାଧୟୁମ୍ବ ବାସ ତାମରାଜନୀକ
ବା ପୁର ଏକ ସୁଧାର କବ୍ରିଆ କର ବସୁନ୍ଦେ
ଯେ କରିଯୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଗଯୁ ପ୍ରେକ୍ଷନକରିବ
ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଧାରନ କରିବା ଜାଗଯୁ ସମ୍ପର୍କ
ପ୍ରଥାକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନରେ
କୁଳାର ଦେଇବକ ଶୁଣ୍ଡ ପ୍ରଥାକ କରୁଥିବାରୁ
ଅମ୍ବାଜନକ ଅନେକ ଅନ୍ଦକାଳର ପାହ
ଅଟକୁ ମାତ୍ର ଅର୍ଜନ୍ତ ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଇ
ଅବ୍ୟାପି ଭାବରେ ଏହି ପ୍ରେକ୍ଷାର ଦେଇ
ଅର୍ଜନ୍ତ ଯେ ହଜାର ତ ହୁଏମାଜମାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ଦିନଦିନ ଘଣ୍ଟାରକା ପାହର ପ୍ରଥାକ କର୍ମ
ଅଟକୁ ବିବି ପ୍ରସରର ଏ ମଦାପାତ୍ର କହିଲେ
କି ପ୍ରେର୍ଜନ୍ତ କିମ୍ବା ଓ କରୁଦ୍ଧର୍ତ୍ତ ହେବାର
ଲେବେ କିମ୍ବାପାତ୍ର ସମ୍ବାଦ ପରେମ ଏହି

ପାଇଁ ଲାହାରୀ ସେପଥିନ୍ତି କବତ୍ତି ମୁରକୁ
ଦୂରତବ୍ୟ ଯଥା କାହିଁ ।

ବାରଦିନହାତର ଏକାମ୍ବ ରେଳବାଟ
ଏବଂ ଖୋଜିଲାଗିର ତାରବେଳୁର ପଦରେ
ନୟକୁ ଥାଏ କଖାଗାର ଧେଇର ପଣ୍ଡି ନିଜା-
ମର କରି କରିଥିବା ଅବସଥରେ ସମେଷ୍ଟୀ
ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଯେ ହଙ୍ଗାଯୁ ଘରଜାମାଳ
ଅନୁପକାଳ ବନ୍ଦୀ ଦ୍ୱଦେଶରେ ବିଳବର
ଧାର୍ମମେଷ୍ଟ ସବୁର ଏବଂ କମ୍ପି ମରାନାଳ
ଚାହିଁଥିବା କଥାମାନ ଆଠମନ୍ତରୁ କଥାଇ-
ଅଛି ଅବଦୂଳହବକ ପ୍ରାକରେ ନବାବ ପ୍ରେଦଳ
ହୃଦେଶ ଜାମିରକୁଳ ପଦରେ ନୟକୁଳବାନ-
ଅଛି ଏବଂ ଏକ ଏକାଶରେ କହାମ ଗର୍ବମେଷ୍ଟ
ମେହି ଶତ ସତ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ତାମ ଅବାଲୁ
ଦେଶା କମିତି ଅବଦୂଳହବକ ମନୁତିଗାର
ଦୋରକ ବରହା ବାହର ଦ୍ୱାରକାଟରେ
ନାଲୁମ ଉପନ୍ଥାର କ୍ରମାନ୍ତରେ ଅଛି । ଏକମ
ନୟରେ ଅବଦୂଳହବକ ଅପରା ଦୋଷମୁକାରୀ

ପୃଷ୍ଠା କରିବାମ ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି
ତ ଯେବେ ନାହାଏ ବାହାର କଥରେ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ବାହା କ କଲିବେ ଏହି କଳାଳକୁ ଧାରା
ପଢ଼ିଥିଥା ଯାଇଥିଲୁ ବାହା ସବୁ ଉଚ୍ଛବିଲାଖାର
ଚରଣ୍ମୂଳ କ ଉଚ୍ଛବିଲାଖିବା କରିବାକୁ ପାଇବୁ
ଗୋର୍ବ ପେଇଁ ୧୯୦୦ ଆଜି କିମ୍ବା ଦେଖି
ଥୁବା କହିବ ସମ୍ମନ ନାହିଁ ଅଭିଭାବକ
ଆହାୟ ବରତକ । ମାତ୍ର କରାମ ଭାବାକୁ ଦୟା
ବାହାର ସାଧାପଦକାଳୀ ପଢ଼ିଦେବାକୁ କମ୍ପା
କମ୍ପା କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବ ନୁହନ୍ତି । ବାପ୍ରବରେ
କମ୍ପା କରିବା ଫରିବ ନୁହନ୍ତି ଓ ବହନ୍ତିରେ
ଅନେକ କରିଥିବ ପ୍ରବାସ ହେବ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ହୁଲ ଏବଂ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର
ଛର ପେଶ ଓ କେବାହାର ଅନବାଜା କିଣା
ଦେବାରୁ ପୋତା ଚନ୍ଦମେହର କିଣ୍ଟ ଦୋଷ
ଏହ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟାଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଓ ଦେଖିଥୁବୁ
ନେବନନେ-ସମୟ ରେ ପ୍ରକାଶ ଓ କାଳବି
ମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାହା ଦ୍ୱାରକବିନ୍ଦୁ
ପାହା ପ୍ରଫର୍ମାଯୁ ଦେଲେବେଠେ ଗଣ୍ଡାଧୀ
ଶିଳ୍ପ ପୁରୁଷ ଓ ପ୍ରକାଶଯ କାନ୍ଦର ହିନ୍ଦୁର
ମାରିବ ଦେବା ପାହା ଦେବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଅବଶ୍ୟକ ଏବଂ ପେଶ ଦେବାର ପାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବାଲେ ଦେବା ଅନ୍ୟକରିବା ବାରିବ

ଗୋଟିଏ ସତତ ସବୁକରିଟା ଚିପ୍ରକୃତ କରିବେ
ଏବଂ ସ୍ଥାନମୂଳ ପ୍ରଧାନଙ୍କେ ଦେବମାନେ ନେଉକଥି-
ଆଲାଟୀର ସତ୍ୟ ହେଉଛି ଆଜା କି ହେଉଛନ୍ତି
ଯହିଁର ସହ୍ୟ ଦେବେ ରେବେ ଅବଶ୍ୟ ଦେବୀ
ନୁହିଁବେ । ଏହାର ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗର
ଏହି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଜୀଷ୍ଵର ମୂଳ୍ୟ ଆଦାୟ
କରିବାର ଉପସ୍ଥିତ ବିନୋବସ୍ତୁ ହେବ ରେବେ
ତୁମ୍ଭାଙ୍କର ଅଧି ଶାଶ୍ଵତ ଦ୍ଵରିବେବା । ନିଷ୍ପତ୍ରେ
ପରେ ବଳାଳାର ଶିଶ୍ବାକର ରହିଥିବାପ୍ରକଳ୍ପ-
କ୍ରମ ଲେବେ ତହିଁ ଉପରେ କେହିଁଠାରୁ ଦେବା
ଦେବେ ? ଅଛି ସାଧାରଣ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେଉଥିବା ଜୀଷ୍ଵର ମୂଳ୍ୟ ଆଦାୟ-
ପରେ ବଶାବସ୍ଥ ବଲେ ଫଳ ଏହି ହେବ
ଯେ ପାତରାଯିମାନେ ଚିକିତ୍ସାଳୟର ସାହାଯ୍ୟ
ଲେଖିବାକୁ ଅପ୍ରସର ହେବେ ନାହିଁ । ଅଛିଏବା
କ୍ଷେତ୍ରକ କର୍ମଶାଲକର ସପର ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ଦିଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମେମାରେ ଗମ ବାହିରାରେ ପ୍ରକାଶିତ
"ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଦ୍ଧକୁ ଦୂରସ୍ଥିତି" ପ୍ରସାଦରେ
ପାଠ କର ଅଚାନ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ହେଲୁ—ରକ୍ତ
ପ୍ରସାଦର ପାଶଙ୍କ ଏହି ଯେ ବାଲେରାଷ୍ଟ୍ର
ମାନ୍ଦ୍ରାର ବାଜା ବାମୋଦର ଚୌଥୁରୀଙ୍କ ସନ୍ମାନ
ମାରିବେ ଏହି ଦୂରବ ଦମଳେ ସରସରୀ
ଦୂରବ । ସମ୍ମ ଚାହୁଡ଼ା ଯୋଗି ଲାଭ ସାଜ
ହୁଏବା ବନ୍ଦୁରେ ଯୋଗ୍ବା ବନ ଉତ୍ତରରୁ
ଯିବାକୁ ମଞ୍ଜଳ କାହିଁ ବା ଯୋଗ୍ ଗଲାରୁ
ମହିରରେ ଘୂରିଗାନ୍ତି ହେତୁ ବନ ନାହିଁ ।
ଭଲରବ ଯେ ଏହି ପାମୋଦର ବାଦୁଳ ପ୍ରଥମ
ପାଶାରୁ ଦୂର ବନଗାଲଦେଲ ଏହରେ
ଯୋଗ୍ ନିଜାନ୍ତ ହର୍ଷିଷିଳ ହୋଇ ବନ ସହିତ
ପୁଣ୍ୟ ଦେଲର ଆଖା ସନ୍ତକରେ ହୃଦୀଲ
ହୁଲୁ ହରଷ ହାଟ ପାଳ ଥିବାରୁ ପ୍ରଥମ
ଅପେକ୍ଷା ତେଣେ ରଜ ହୋଇଥିଲା । ଯାନୀ-
ଯାମନାରେ ଥିବା କ ଏ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ବା
ଜଳମ କର ଘୂରିଗଲ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଶକ୍ତି ପଣ୍ଡା ନାମକ କଣେ ପ୍ରାକ୍ତିକର ରାଜ-
ବଳରେ ଗୋଟାଏ ଓ ଅଳ୍ପ କଳକର ମୁଣ୍ଡର
ଅପର ଛପନେ ଗୋଟାଏ ଖାପୁ ବସିବାଲ
ଯେମାନେ ଉତ୍ସାହ ଅବେଳାର ଦୋଷପତଳେ
ଅନୁଭୂତି ପଣ୍ଡା ଦୁଃଖଟିଲରେ ପ୍ରକୃତବା ପରେ
ଯାଏ କିମି ଦୂରଥିଲୁ ଓ ହିନ୍ଦୀ ଜଳକର
ହୁଏବା ସନ୍ଦେହ ଶକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋତ୍ରରେ

ଆଗାମ ପ୍ରାସ୍ତୁ ଦୋଷାଛି ଓ ଏ ଥି ବ୍ୟକ୍ତିର
ଆଗାମ ଧାରାଳ୍ୟ । ଅମେରିକେ ଏ ଆକ୍ଷଣିକ
ଦୂର୍ଘଟନାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବାହୁଦୀର ଦେଲ୍ୟ ଓ
ଆଶା କରୁଁ ସେ ଗୋଟିଏକ୍ସର୍ପୋର୍ଟାରୀନାକେ
ସର୍ବକ୍ଷମ ଗୋଟିଏ ଚାର୍ଯ୍ୟ କରିଗେ ।

ଏ ନଗରରେ ଥିବା ଦୁଇ ମୂଲ୍ୟମାନ ସାଧନରେ ବିଜ୍ଞେତା କାହାର କରିବା ବାସ୍ତାମୟ ନୁହଇ ବୋଲି କୌଣସି ସବୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ ପ୍ରେରଣପଥ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ କଣାଇଥିଲୁ ଉଥାର ଏ ସପ୍ରାଦରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ପ୍ରେରଣପଥ ପାଇଥାରୁ । ଏ ଦୁଇପଦ ଉପରେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟଇ ଓ ରହିମଧରୁ ଏକଖଣ୍ଡ ଫାଦକଥାମ ସବୁ ଓ ଅପରଖଣ୍ଡ କଣେ ନିରପେକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟମାନ ପକ୍ଷରୁ ଅଟଇ । ଉସଲମ ସବୁର ସମ୍ମାଦିକଙ୍କର ଯେହଁ ପଦ ଏଥିପୁରେ ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଏକଖଣ୍ଡ ତହିଁର ପ୍ରତିବାଦ ଓ ଅପର ଖଣ୍ଡ ଉକ୍ତ ସବୁ କଳିବାର ସବୁ ସଙ୍ଗରେ ନିରିଯିବା ସମ୍ଭବରେ ଅଟଇ । ଆମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବ ପ୍ରତିକାଳୀନସାରେ ଏମାକ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅପର ହେଲେ କୌଣସି ସବୁର ଅପକାର କି କରି ବରଂ ବିଲେବ ବଢାଇବାର ମହାୟତ୍ତା ହେଲା । ପାତ୍ର-ପ୍ରେରକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଏତବ ପ୍ରାର୍ଥନା ତ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କର ପଦ ଲେଖିବାର ରହି ଏବଂ ଅବକାଶ ଥାଏ ତେବେ ସହିରେ ଏ ଦୁଇ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ମନୋମାଳିକ୍ୟ ଚାହିଁ ହେବ ଅଥବା ଏକସବୁର ଅନର୍ଥକ ଟେକ ଓ ଅଳ୍ପବ୍ୟାବର ଅନର୍ଥକ ଭାଗ ହେବ ଏହି ବିଷୟରେ ପଦ କି ଲେଖି ଏମନ୍ତ ବିଷୟ-ମାଳକଙ୍କରେ ପ୍ରତିନିଲେଖିବାକୁ ଦେଖୁ କରିନ୍ତୁ କି ଯାଦା ଦ୍ଵିତୀୟ ସବୁର ଅଲୋଚନା ବିଷୟ ଦେବ ଏବଂ ଯହିଁର ବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ସବୁ ପଦିତ ହୋଇ ଏମନ୍ତ ମହାମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଯେ ତକ୍ତାମ୍ବ ମୂଲ୍ୟମାନ ସମ୍ମାନୀୟର ଉପକାର ହେବ । ଏପରିବାର ବିଷୟରେ ସବୁମାଳକୁ ମନୋଯୋଗୀ ବସନ୍ତ ପାରିଲେ ଭାବେ ଉପକାର ହେବ ଏବଂ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଳକଣ ଓ ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସମ୍ମାନାବାଦ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ । କେବଳ କଳ କରିବାବାବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦୁଇ ନୁହଇ ସମ୍ମାନାବାଦରେ ଆମାକୁ ଲଗାଇବାର ଡରିବ ।

ବାରୁ ଅହିଲାକ୍ଷନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ରମା କନିବାପକ୍ଷାଳେ
ମହାଶିଳପବ ତଥାର କରିବାକୁ ଉନ୍ନତବନ୍ଦ
ସକାଗେ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀ ବାହାରିଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ
ଏ କର୍ମର ବିପରୀ ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଛାହଁର
ଚର୍ଣ୍ଣ ଅନେକଷ୍ଵଳରେ ଲାଗିଥିଲା । କନିବା
ପକ୍ଷାଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରଗାବସ୍ଥା ଏବଂ ପକ୍ଷାଳେ
ସୁଖ ସୁଭବତା ପ୍ରତି ବିଷୟମେ ମେଞ୍ଚିବର ଛାତର
ମନୋଯୋଗ ବିଷୟମାନ ବିଦେଶନା କଲେ
ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଜୟମାନ ହେବ ଯେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର
ସୁଭବ୍ରତ ବନୋବସ୍ତୁ ପ୍ରଯୋଜନ । ଯେବେ-
ବେଳେ ମହାଲ ଗୃଣସମ୍ବନ୍ଧରେ ରୁକ୍ଷ ବହୁଧିଲା
ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ଥର୍ବସମାଜର
ଜଣି ଦିଆ ପାରୁଥିଲା ତେତେବେଳେ କଲେ-
କ୍ଷେତ୍ର ସିରସ୍ତାବାରବନ୍ଦାରୀ ମହାପିତାର୍ଥୀ
ଏବପ୍ରକାରରେ ନିଷାହ ହେଉଥିଲା । ସେ
ଦୂଃଖର ଅବସ୍ଥା ଶେଷ ହେଲାରୁ ପୁଅଥର
ବନୋବସ୍ତୁର ପ୍ରଯୋଜନ ହେଲା ଏବଂ
ତେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତ୍ର ବିଭକ୍ତାହେବ
କଲେକ୍ଷର ଗୋଧ ଦୁଆଜ ଅବୁବେଳନର
ଚରିତବାନ୍ମହ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପାଇବା ହଠାତ୍ ମନେ ହରି
ସୁଭବ୍ରତପୂର୍ବକ ବାରୁ ଅକଳ୍ପନକ୍ଷକ ହାତରେ
ତକ୍ତୁ ଜର ନିୟମ ବିବନ୍ଦଳେ ହରୁ ତରହାଳ
ଏହପରି ନିୟମରେ ଗୁଲିବ ବୋଲି ସେ
ମନେ ବିବନ୍ଦଳାର ଅନୁମାନ ହେଉ ଲାହୁ
ଏବଂ ନମଶଃ ରାଜାବାର ବ୍ୟାପାର ଦକ୍ଷି ହେବାକୁ
ସୁଭବ୍ରତ ଜରେ ମହାପିତା ବହୁଧାର ବିଶେଷ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ସଜା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ
ପରବାରବର୍ଣ୍ଣର ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାୟ ଅଧିକତା
ଟଙ୍କା ହେବ । ଫିରି ତ ଟଙ୍କାର ହେବାବପାତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟିବା ଏବଂ ସବଳଭବସ୍ଥରୁ ତଥାରୁ ବହୁଧାର
ଏବବନ୍ଦ୍ରିୟକୁ ସବଦା ନିୟମକୁ ଭରିବା ସକାରେ
ସମ୍ମର୍ମାର୍ଥ ଅଟର ଓ ରାହା ନ ହେଲେ
ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ବ ଜଣା ନୁହିଲା । ଏପରି ରାଜାର
ମହାପିତା ହେବା ଗୋଟିଏ ମର୍ଯ୍ୟାବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଟର ଏବଂ ସେ ମର୍ଯ୍ୟାବାର ରକ୍ଷା କରିବା ତଳ
ଅର୍ଥର ପ୍ରଯୋଜନ । ଅତେବେଳେ ଅମ୍ବାରକ
ଦିବେରକାରେ ଅନୁଯାୟୀ ମାତ୍ରକୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଦେବନରେ ଜରେ ନମତବାଲୁ ଏବଂ ବିହୁରୁ
ବିହୁରୁକ ରାଜାଙ୍କ ମହାପିତାପଦରେ ନିୟମକୁ
କ କଲେ ଭଲ ହେବ ଲାହୁ । ଦରିଯାକର୍ତ୍ତୁ
ଅମ୍ବାରକ କଲେକ୍ଷରଭସାହେବ ଏ ବିଷୟ-
ମାନ କବେତାଜୀପ୍ରଦାତା ଜରେ ପ୍ରତହ ମହାପିତା
ଦିଅସ୍ତରୁ କେବଳରେ ନିୟମ ବଣତେ ଏହା

ବୀଜା ଶୁଣି ଓ ସଜକୁମାର ପ୍ରଭତ ସମସ୍ତ
ଭାବ ଯଥାଯୋଗ୍ୟରୁଥେ ଏହାକି ଦାଉରେ
ରହିବ । ଥୁବେ ଦେଖୋଇବ ମାନୁଳର କାର୍ଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ମାନୁଳର ଦେଖା ଶୁଣା କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଦେବଲର ଗମେଦିମା ଉତ୍ତର ମହାପିତାଙ୍କ-
ଠାରୁ ଭାବା କାହିଁ ନିଯ୍ୟ ଯାଇଅଛି । କିପୁଲ
ମହାପିତା ଦାଉରେ ତହୁଁର ଭାବା ବିଧାରଣ
ମଣିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ସବୀକାର ରହିଲେ ଯେ ତଳ
ଦେବ ସେ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଭରଷା
ତୃଥଳ ପ୍ରାୟକୁ ଟୁଟେ ସାହେବ ଚଲେଗୁଠର ଏ
ସମସ୍ତର ପ୍ରବନ୍ଧାବସ୍ତୁ କରିପାରିବେ ଏବଂ
ତମାମ ଭାବାଙ୍କ ଉତ୍ତରଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଦେହୁ' ଶକ୍ତା ଦରଖାସ୍ତ ସେବେ ସାଂଗୀର
ଦରଖାସ୍ତ ମରେ ଅଛନ୍ତାଗୁ ବାହୁଦି କର୍ମ ଗଲୁ
ଯେବେ ଏଣିକ ଅଳ୍ୟ ସେତୁ' ଲେବ କଞ୍ଚା
ପଦରେ ଉହିବ ଶାଦୀକ ସହିତ ସାଂଗୀର ନ
ଦରଲେ ସେହିପରି ଦରଖାସ୍ତ ରତ୍ନାଦ ଗତି-
ପାରେ ଓ ଗହିରେ ଭଲଲେବର ଦବଜାମ
ହୋଇଗାରେ ଓ ଶଶୀ ମଘ ଏକଜଣ ମାହା-
ତିଜିର ଭର୍ତ୍ତିଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବା ଶୁଣେ
ସେପରି କରିବାକୁ କଣ୍ଠାହିର ହୋଇପାରନ୍ତି ।
ମାହ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିକେତନାରେ ଏପରି ଶକ୍ତା
କରିବା ସ୍ଵକ୍ଷରିତ ହେଉ କାହିଁ କାରଣ
ଅବିଳାପନକାରୁ ଲଜ୍ଜାପୂର୍ବକ କର୍ମ ଶ୍ୟାମ କରି-
ଦାକୁ ପାହାଙ୍କ ବିଶୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ଦର-
ଖାସ୍ତ ବର୍ଷର ହୋଇ ଥାର କାହିଁ ଏହି ଏଣିକ
ସେଇଁ ବନ୍ଦି ସମ୍ମାନ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁକ
ସେ ନିଯୁମନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅବହାଶ
ପାଇବ ଏବଂ ଅଧିକ ସାବଧାନରୀ ସହିତ ଶୁଳକ
ମୁଦ୍ରନ୍ ଶାଦୀକ ବିଶୁଦ୍ଧରେ ହୁଆରେ କେବଳ
କିମ୍ବା ଉତ୍ତପ୍ତାରେ ଲାଗୁ ।

ଦେଖନ୍ତି କରି ।

ବିଜୁଳସିପିଲ ନିର୍ବାଚକ ପ୍ରଧାନାଙ୍କ ପ୍ରଥାନ
ଉଦେଶ୍ୟ ସେ ଆଧିକର୍ତ୍ତା ମାନେ ନିର୍ଭୀ-
ନିର୍ପଲ ସମ୍ପଦର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧା ନ
କୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଜୀବାଙ୍ଗ କାହା କରିଲ-
କେବାନରେ ପହଞ୍ଚିଲ ହେବେ ନାହିଁମେଘକ
ଉଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ମହିଳା ସହି ହେବେ ସୁଖ
ଦେବେଳ ଏବଂ ହେବାୟ ଦାତମାନେ
ଗୋଟି ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରଜାକୁଳରେ ଉତ୍ସର୍ଜିତ
ହେଉଛନ୍ତି ବଢ଼ିବାର ବାହା ଅଧିକ । କଷ୍ଟୀ-
ଅନ୍ତର ଉତ୍ସର୍ଜିତ ମାତ୍ରକୁଳ କାହା ନରେଣ୍ଠା

ତରୁ ମଜୁମଦାର ଏକ କ୍ଲିନିକ୍ ପୃଷ୍ଠାକୁ । ଯେଠା
ମେଉଣ୍ଡିପାରଟାର ତେପୁରମାଳ ହେବାର
ଗାଦାକର ବଢ଼ି ପ୍ରଦା ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦି-
ଶଳିଗାଳଙ୍କ ବନ୍ଦିଶୀରେ ବାବୁ ସମଜାଧାରୀ
ଅଗ୍ରତ୍ତି ବି, ଏ, ସାଂଗ୍ରାମିକ ନିର୍ମାଚିତ ହେଲେ
ତୃତୀୟାହୁ ଡେପ୍ଯୁଟିବାରୁ କେବେଳି ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଘ ନିର୍ମାଚିତ ମେମରକୁ ଦେଇ କିଛାର
ମାଜଫ୍ରେଟଙ୍କ ନିବାଲୁ ଏକ ଆବେଦନ ପତ୍ର
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ବସନ୍ତ ପଠାଇଲେ ଓ ସର୍ଵରେ ନିର୍ମା-
ଚିତ ବନ୍ଦି ସାଂଗ୍ରାମିକ ନ ହୋଇ ପାରିବେ
ସେଥିପାଇଁ ଏକ ଜୀବନନ୍ଦନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।
ମାଜଫ୍ରେଟ ସାହେବ ତିକ୍କ ଥାବେନନ୍ଦନ୍ୟ
ବିଜ୍ଞାପ୍ତି କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ନିବାଲୁ
ପ୍ରେରଣ କରିବା ସମୟରେ ଡେପ୍ଯୁଟି ମାଜଫ୍ରେଟ
ସାଂଗ୍ରାମିକ ସାଂଗ୍ରାମିକ ନିର୍ମାଚିତ ଡେପ୍ଯୁଟି
ବାବୁଙ୍କୁ ସାଂଗ୍ରାମିକ ନ କର ନିର୍ମାଚିତ ବନ୍ଦିଶୀର
ଏକ ଜୀବନାଟି ବଲକ କରିଛନ୍ତି । ଶେଟଲଟ
ବାବାତୁର ଛକ୍ର ଡେପ୍ଯୁଟିବାବୁଙ୍କୁ ପରିବନ୍ଧର
ସବର ମୁକାମକୁ ବନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାଳ
ସେହି ପ୍ରାକୁରେ ନିର୍ମାଚିତ ପ୍ରଶାଳୀ ପ୍ରତିକର
ନାହିଁ ସେଠାରେ ସାଂଗ୍ରାମିକ ନିର୍ମାଚନର
ଆବେଦନ ଅଛି ଓ ଗବର୍ନ୍ମ ଶେଟଲଟ ବାବାତୁର
ଗାଳ ଭାବାରଗାର ପରିଚୟ ପ୍ରଶାଳ କରିଛନ୍ତି
ବନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧ ବାବମାଳକେ ଭକ୍ତ ଅବେଦନ
ପ୍ରତିକଳରେ ବଣ୍ଣାୟୁମାଳ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ବଢ଼ି
ଆଶ୍ରୟର କଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ପରୀକ୍ଷାର ଫଳ

ତଳକବାର ଗତ ୭, ୯, ପାଇଁ ପଞ୍ଚଶିରୀମୀ
ନବ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨୭୨ ର ଛବାର୍ତ୍ତ ଦୋଲତ୍ତରୁ
ଓ ଅକ୍ଷରପଣୀରେ ଜ ୧୦୦ ର ଛବାର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଉତ୍ତରାରୁ ଜ ୮ ର ପ୍ରଥମ
ଜ ୯ ଶିଖର ପଣୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଲ-
ଥିଲେ ଜ ୮ ର ଶତ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ର ଅକ୍ଷର-
ପଣୀରେ ଓ ଶିଖର ଜନତ ହେବଳ ଥାଏ
ପଥିଥାବେ ଛବାର୍ତ୍ତ ଦୋଲରୁ । କ ୩ ର
ଅକ୍ଷର ପଣୀମୋହାର୍ତ୍ତ ଶତମାଳର ମଧ୍ୟରୁ ଜନେ
ଜନମୋହ ବିଷୟରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂରକାନ୍ତ
ଦୂରଗୋଟି ବିଷୟରେ ଅକ୍ଷର ପଣୀରେ
ଛବାର୍ତ୍ତ ଲହ କଥାରୁ । ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଜ ୫୦ ର
ପରି ପଣୀଗୋଟି ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଲଥାଲେ ଜନ-

ଅକୁ ଜ ନ ଏ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ହୋଇଥିଲେ ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ନ ଏ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଘପଯୁବେ
ସମାଜ ସହିତ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ଲାହ କରିଥିଲେ ।
ଏଥର ପୂର୍ବ ବର୍ଷାପେଣ୍ଠା ପ୍ରସାରାର ଫଳ
ସମ୍ଭାବେ ଅସମ୍ଭାବିତ ହେଲେହେଁ ଦୂର
ତଳ କିଷ୍ମୟୁବେ ସମାଜ ସହିତ ଉତ୍ତାମ୍ଭ ହେବା
କଢ଼ ସମ୍ଭାବିତ ଅଛି । କିମେହି ସୁନ୍ଦର
କିଷ୍ମୟୁ ଯେ ଏଠା ଶ୍ରୀମନ୍ତଙେ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ମାନ୍ୟର ସହିତ ଉତ୍ତାମ୍ଭଙ୍ଗ ଲାହକରିଛନ୍ତି ।
ଇହାମାନ୍ ସମୟରେ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଦର ସତର-
ରେ କମ ଅନୁଭୂତ କ୍ରେତ ସମ୍ମର ଗୋଟିଏ
ମୁତ୍ତର୍ଗାସା ବୋଲି ସମସ୍ତବହାସ ଉପେକ୍ଷିତ
କିନ୍ତୁ ସମ୍ମର ଏକସମୟରେ ଜ୍ଞାନବର୍ଷର
ମାପୁର୍ଗାସା ଥିଲା କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଗାସା ଯବୋଲା
ପ୍ରାନରେ ଅତୁଳ ଅଥବା ମାତୃଭୂମିରେ ଅଳାଦୂର
ସପବାର ସ୍ଵର୍ଗରେ ତେଣାର କଲେତରେ
ଏହାର କର୍ତ୍ତା ହେଉ ଆମେମାନ୍ତର ଅଭ୍ୟାସ
ସମ୍ଭାବ ଲାହ କରିଅଛୁ ।

ପାଞ୍ଚାର୍ଥର ପଶୁଜାରେ ସବୁମହା କଣ୍ଠାଗୀ
କୁ ଦିବୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲୁଛି ତନୁଧରୁ ୧୯୫୩ମେଗୀରେ
କ ୪୫ ଗ, ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୮୦୦ ଗ
ଓ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୨୨୧ ଗ ପଥି ଭାରୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଲୁଛି, ଗତ ବର୍ଷ ସବୁମହା କ ୮୫୪ ଗ
ପଥି ଭାରୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ତନୁଧରୁ ୧୯୫୩ମେଗୀରେ
କ ୧୯୩ ଗ ଓ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୨୦୦ ଗ
ଥିଲେ । ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଟ ଏଥରର ଫଳ
ଅତ୍ୟଧି ଅପନ୍ନୋଷ୍ଟକଳକ । ଏଠାରେ
ରେଖାଲ୍ୟା କଲେଇଲୁ କ ୫ ଗ ଓ କିମ୍ବା
ବାହାରଶବ୍ଦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ତନୁଧରୁ
କ ୨ ଗ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଓ ବନ୍ଦାର ପଥି
ଧେନ କ ୪ ଗ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦିବୀର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଲୁଛି । ପୂର୍ବ ବର୍ଷ କ ୧୬ ଗ ୨୮
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ତନୁଧରୁ କ ୨ ଗ ୧୯୫୩ମେଗୀରେ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଓ କ ୨ ଗ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଓ
କ ୪ ଗ ୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ମୋଟରେ କିମ୍ବା
ଭାରୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥର କ ୧୮ ଗରେ
ମଧ୍ୟ ଦେବକଳ କ ୫ ଗ ଭାରୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲୁଛି
ପୁଣି ୧୯୫୩ମେଗୀରେ ଶତା ଏଥରୁ କିମ୍ବା ପରି
ତିତ ହେତୁତା ଯେ ପାଞ୍ଚାର୍ଥର ପଶୁଜାରେ
ଫଳ ଅଶ୍ଵାରୂପ ହୋଇ ମାହ । ୧୯୫୬ ମାର୍ଚ୍ଚି
ପାଞ୍ଚାର୍ଥର ଫଳ ପୂର୍ବ ବର୍ଣ୍ଣପେଣ୍ଟ ମହା
ହୋଇଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ବାହର୍ପ୍ରତିମ ହଜାର କଲା ପଦାରଥର ବାରକା-
ଗରବଳେ ଚାପମାତ୍ରକରେ ୧୫୦ ଅଟେ ପାଇ ଇଠିଥିଲା ।
ଯତେ ସ ଏ ଶାପର୍ତ୍ତି ଉନ୍ନତାୟ ବହୁଥିଲା କହୁଇଗଲା
ତଥା କେତୁପକି ଚଢ଼ିଯାଇଲେ ହେ ଶକଳପଦାର ଘୋରୁ
କରେଥେ ଏହି ହୋଇ ଗାହୁ । ପୂର୍ବାୟ ପୁରାଜପଦକ ବହୁ-
ଅଧି ମାତ୍ର ମେସବଳେ ଅଗେ ଦଶା ହାହୁ ।

ଏ ନଗରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦକ୍ଷତାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯାଏନ୍ତି । ନଗରର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦକ୍ଷତାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଯାଏନ୍ତି ।

ତେଣା ପେଟୁଅଛ ଲେଖିଅଛୁ କି ଅଭିକାର ଦସ୍ତର
ଶାବ୍ଦିନମୁଁ ଏ ନଗରରୁ ଅଷ୍ଟଗରୁ ମାତ୍ର ଜଳ ଦ୍ୱୀପା ଥାଇଁ
ଦେଇ କି ୨୫ ହୋଇଅଛ । ଆମ ମାତ୍ରର ଧରି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଇଲ କିମ ଦୁଇଲୁ । ଏଥିପୁର୍ବେ ବିଜ୍ଞାନୀ ସଙ୍ଗେ ମାତ୍ରର
କିମ୍ବାକିର ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା କେବଳ କାହାରୁ ।

କେବୁନ୍ତରୀ ସବୁଦିବଳନରେ ସମ୍ମଦ୍ଦିକଳାରୁ ଅସୁରେ-
ଶୁରୁପର୍ବତୀ ପ୍ରକୃତ ପରିମାଣରେ ବୁଝି ହୋଇ ଗୁଣବାନ୍ଧିର
ସମ୍ମ ସୁନ୍ଦରୀ କରି ଦେଇଅଛି ।

ବାଲେଇବନ୍ଦୀ ଅପ୍ରକର କରିଯାଥ ସତକର ତିଥିର-
ମାଜକରେ ବନ୍ଦୀଏଇ ଅନ୍ଧନ ହାତ କରିବାର ସମ୍ମାନ ହେବା-
ନ୍ତି । ସେଠା ଉତ୍ତିକ ଦୋହିଟି ଲୋକଙ୍କ ହେବର ବରିବାକୁ
ବଚ୍ଛବନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ ।

ମୁସ୍ତ କିରାଜ, ଏକଜନରଙ୍ଗର ଲକ୍ଷ୍ୟରଙ୍କ ଅଧିକ
ଯେଉଁ ସେହି ମର୍ଦ୍ଦ ସ୍ଥଳର ପରିଷାରରେ ତ କୀମା
ମୂଳରେ ପ୍ରଥମରେ କମ୍ପ୍ୟୁ ଚରିତ୍ରର ସେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
କହୁଛି ହୋଇଥାଏ ।

ମାନ୍ୟପୁରର କଣେ ଲେଖିଥିଲୁଛି ବା ଶକ୍ତିବା ମନୀଷଙ୍କର
ଭବିତା ଦସ୍ୱରେ ମେଠା ପୋକମାନ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତର କରି-
ଛାଇ ଚାହାଳ ନାମରେ ଲେଖିମାନେ ବିଶାଖାୟ ସ୍ଵପ୍ନକର
ତାରେ ଦକ୍ଷାତ୍ମ ଉଦ୍‌ଦିଇଲୁଛି । ଯକ୍ଷ କର କଣ୍ଠାପଢ଼ିଲାହୁ ।
ଯେକେ କହାର କରିବାରୁ କମ୍ପର ହେବେ ବୌରେ ସରଳ-
କାମ କରିବାରକ ଅଧିକର କରିବାରୁ ବାହସା ହେବେ
ହାରି ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରେସରଙ୍କ ସାହେବ ବନ୍ଦିମାତ୍ର ତା ୧୯୦୫ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଦିକାଳୀର ବାର୍ଷିକଂରୁ ଧାରାନାମେ ।

। ସ୍ତ୍ରୀର ମହିଳା ହିଂହା ନଗାରୀ ମୃଦୁ ଯାତ୍ରାର କୋ-
ଣ୍ଡ ଲାଇ ପ୍ରଥମ କରିଥିବ ତାହାର ମନ୍ତ୍ରକ ନ ଥିଲ ତେବେକ
ଲୋକ ମନ୍ତ୍ରକ ପ୍ରେସ ହାସ୍ତ ଅଜ ପାଦ ଦୂର ମନ୍ତ୍ରକ ହାତ
ପ୍ରାୟ ଦୂର ପାଖରେ ମନ୍ତ୍ରକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏହି ଚିମାଜ ଗୋବି-
ଗୋବି ଅବୁଦି ।

ତଥେ ହରିଷ୍ପତି ଜେଣେ ମୁଖୀଙ୍କର ବନ୍ଦିତ ମାସ
ଗା ୧୯ ଦିନରେ ଶୋଇବ ବୁନ୍ଦିଲୁ ମାହାତ୍ମ୍ଯ ଚଢାଇରେ
ବରିଷ୍ଠ ଶୁଣିଲାରେ ଗା ୩୦ ର ବ୍ୟକ୍ତିର ଅପ୍ରକାଶରେ
ଜ୍ଞାନାଳିକର ଉପର ମାତ୍ର ଲିଖେ ନିଷ୍ଠରେ ମାନାନ୍ଦ
ନିଜାଳ୍ପର ଜ୍ଞାନାଳ୍ପର ବ୍ୟକ୍ତିର ଅବଳିକର ଅଛି ଏବେବୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିନ ବସାଇ ହେଉ ବକ୍ରରେ ମାନିବପଟକା-
ରାଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜଂଗାର ଜାଗାମୁ ଲାହ ।

ଅମୃତଶ୍ରୀ ଉଦୟନସାହେବ ସୁହିର୍ଦ୍ଦା କାଳୟ ସବରେ
କରୁଥା କରିବା ଅସୁଧାରେ ଧୂତ ହୋଇଥିବାର ପାଠକମାନଙ୍କ
ବିବାଦଟାଙ୍ଗୀ । କର୍ତ୍ତାମାନ ଅକରକ ହେଉଁ ଯେ ଏହାକି ଓହ
ମା କିମ୍ବା କାହିଁବାର ବର୍ଣ୍ଣାକି ପୋଠେଟାଙ୍ଗୀ ।

ମାତ୍ରାକର ପ୍ରିକ୍ଟାନ୍‌କୁବରେ ଏକ ଶ୍ରୀହାତ୍ମକାଳକୁ
ଶ୍ରୀଖାତ୍ମକ ଦେଇଲା ବନ୍ଧୁରେ ଯେଉଁ ଗୋଜମାତ୍ର ବରିଥିଲୁ
ତାହା ମେରିଶିବାରୁ ଅର୍ଥିତ୍ ଉଚ୍ଚ ବାଜରରେ ଶ୍ରୀଖାତ୍ମକ ଦେଇ
କ ଯିବାକୁ ସୁନ୍ଦର କମ୍ପ କାଳକେ ଶ୍ରୀଖାତ୍ମକ ଦେଇବକୁ
ପଢ଼ିବାକୁ ଜାଣେ ।

ବିଷାଦଳରଙ୍ଗ କିମ୍ବେତୁଳ କୁପ୍ରତି ସାହେବ ପ୍ରସାଦ କରି-
ଅହୁଙ୍କ ଯେ, ଏବେଳ କିମ୍ବେତୁଳ କୁପ୍ରତି ପ୍ରସାଦ ଦେବୀପ୍ରମାଣ
ମହାନ୍ତି ଲମ୍ବାଇ ହେବ । ଏ ସାହେବ ନିଜ କରିଲ ।

ଶାର ଲେଖେଲ ପ୍ରିୟକ ଅର ପ୍ରାୟ ଦସ୍ତକ ଏ ଦେଖିବୁ
ଫେରିବେ ନାହିଁ । ସବ୍ୟାମି ଅମୃତକଳାର ପଢ଼ିବା ଗାହାଙ୍କ
ସଙ୍ଗରେ ସେପରି ଲଗାଇଥିଲେ ତହିଁରେ ଆର ସେ କେବଳ
ମାହସରେ ଏ ଦେଶ ଧେରିବେ ।

ସିମଳାଗାହାଡ଼ରେ ଦୂରମୋହନ ନାମକ ଜୀବେ କବାଳାଚି-
ଗାନ୍ଧୁ ମରିଥିଲୁବେ ଏକଶାଖରେ ପଡ଼ି ପ୍ରାୟ ଦୂରମୋହନ
ଏ ସେଇବ ଦଳୁର ଅଧିକରେ କର୍ମ କରୁଥିଲେ । ସୁରାତେ
ନାହିଁ ଅନ୍ଯପୁରୁଷରେ ଯେ କେତେମୋକ୍ତ ଅବାକେ ବାଜପ୍ରା-
ସରେ ପଢ଼ି ହେଉଥିଲୁ ଗାତା ବହାଗାର
ପାରେ ।

ପ୍ରକୃତିରେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ନୂଦିତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠମାନ
ଦଳାହଳାମା ବହାର ଥାଇଅଛି । ପ୍ରାୟ ଶୁଦ୍ଧତ ନୂଦିତମାନ
ମେତାର ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ପାର ଦ୍ୟାବ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏ ଉତ୍ସୁକ ବଢା । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ କଣ୍ଠରେ ଲବର୍ଷମେଲାନ
ସୁନ୍ଦର ଚିଳିଙ୍ଗ ପରି ଜାହିନାକୁ ଦୋଷଧର । ଶାର୍ଯ୍ୟ-
ଭବ ଶିଖିଲୁ ଲିଖିମାନଙ୍କର ବମ୍ବର ପ୍ରକୃତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦନାର
ଅଳ୍ପ ।

ବାଣୀରାଜର ମୁହଁଷତ୍ର ବାହୁଦି କିନକରେ ଗୋଟିଏ ମନୀ-
ବଦମା ହେଉଥିବ । ଗୋଟିଏ କିନ ତାଙ୍କର ଜୀବିତର ଦେ-
ଖିବାକ ମୁହଁଲେ ମୁହଁଷତ୍ରକୁ କିମା ଓ ଆଶରରେ
ମୋହାରୁ ନିଯମ ଦେଖିବାକୁ ଦେଲେ । କିନ କିଥେ ହାତରେ
ପାଇବାମାତ୍ରେ ଉପରେ । ମୁହଁଷତ୍ର କାହିଁ ହଜାରୁଟି ହୋଇ
ଧର ସବୁ କିମ୍ବା ଏକ ପାଇଲେ । ମାତ୍ର ଏଣେ କିମ୍ବା
କେଇଯୋଦୁ ଏକାକେନ୍ଦ୍ରେ ଏବେଳିଗୋଟିଏ ମାନୁଷାକୁ
କେ ଉପରେ । ଅପରିମା ସୂଚିଷତ୍ର କାହିଁ ଅଧାରରେ ଅଗ୍ରତା
ପ୍ରଦମନ କଲେ । ସାରୀରାଜର କେଣ୍ଟିକି କାହିଁ ଏହି ଦୂର
ରକ୍ଷଣର ମୋଦିମା ଦୟାର କଲେ । କିନକି ତ ୨୦ ମୁହଁ
ମାତ୍ର କିମ୍ବାକାରୁ ହଜାରକା ଗାଇ ଏହିଥେ କରାଇ
ଦେଖିପାରିଥିଲେ ।

ବନ୍ଦିକୁ ସେ ଖାତ୍ର ଅଧ୍ୟାବଳୀର କଣ୍ଠାମାନ
ଦଲେଇଲାଗି ପ୍ରଥାମରୀ ପଢ଼ିବେ ଜୟନ୍ତ ହେବେ । ବନ୍ଦୀ
ଗାୟାୟ ମନ୍ଦିରରେ ଯେତୁକାର ଉପରୁ କୋବ ପାଇଁ
ରଚାର୍ତ୍ତରେ ବିଷ୍ଣୁ ଦେଖିଲେ ସମ୍ମଦ୍ରିଷ୍ଟି ହେବେ
କାପୁଦିକ କରୁଥିଲେ ଶାକରେ ପପୁରୁଷୋଦୟ ହେବେଲେ
ସମ୍ମଦ୍ରିଷ୍ଟି ଥାବିଦିମ ଦୁଃଖ ।

କର ଯାହାକ ମହାରମୀତର ସମ୍ମାନ ଦର୍ଶା ଏବଳପଣକା
ଛୋଲାଥବାର ପ୍ରିୟ ହୋଇଅଛୁ ।

କୁହାରୀର ବରମାଳ ମହାକାଳ ପତାମନ୍ଦିର
ମୃତ୍ୟୁ ବହାରସରେ ହେଉଥିବାର ବନ୍ଧୁ ହେଉଥିଲୁ
ତାଙ୍କ ବୟସ ବକ୍ଷର ଉର୍ଦ୍ଦୁ ଚେତ୍ତି ସବୁ ।

ବାସୁଦେବ ପ୍ରଥମଙ୍କଳ ଶ୍ରୀ ନଗଜଳ ଶର୍ମାଙ୍କଳାକ
କ ୧୦୦୦ କମ ପରିଷକ୍ଷି । ଶର୍ମାଙ୍କଳ ଏହି ଜୀବ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦର୍ଶନକୁ ଧୂର୍ତ୍ତ ହେଲାର ହାତକରେ ଅଛୁଟ । କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛୁଟ ଦିଦ୍ଧିମାନ ବୁଝୁଥିଲୁ କୁବାନ
ଦେବ ।

କାନ୍ତିର ସମେରେ ଶେରଠା ଧରଠାରୁ ଅନେକ
ଭଗା ପଢ଼ିଥିଲାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ଯଥାପି ହଜ କ ୩୦ ଏ
ମେବି ଏ ଦେଇରେ ଆଶାପ୍ରତି ହୋଇ କ ୫୦ ଏ ମନ୍ତ୍ରିଥାବାଳ
କଥାର ହୃଦ । ଏଥର କିଛି ପୂରେ ଦିନ କ ୬୫୮ ଏ
ମେବକୁ ଶେରଠା ଧରି ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରୁ ଲ ୨୨ ଶଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରି
ସଦାନ୍ତର ଯେହିପାଇଥାର

ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଅଶ୍ରୁଯୁଗ୍ମ ପୂର୍ବାର ଥିଲେ ବିଦ୍ଵାନ୍‌ଙ୍କ କରୁଥିଲେ । କର୍ମମାତ୍ର ତାରହସାଦମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ଦେ ମେଳଙ୍ଗ, ସାରଙ୍ଗ, ମିଳିଯୁଗ, ମିଳନଙ୍କ ଓ ପଦ୍ମନାଭ ଜୀବମାନଙ୍କରେ ତାରପାଇ ଲୋକଙ୍କରୁ ଅନେକ ତଥା ଏତମାନଙ୍କ ହାତ ପାଇସିଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନ । ଡଂଗରଙ୍ଗ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା ଏ ଅଛି ତୋରିଥାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଜଣାଯାଇଛି ।

କୁରତାର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟିଷ୍ଠାତ୍ବକ ଅଛି
ବିମଳା ଲେଖିବେ ତ, ସ, ଅଇ, ନ, ଏହି ପାତ୍ର
ଦିବ୍ଯାକ ଧ୍ୟାନ କରିବାକାର ।

କର୍ମକାର କୃତିର ସମ୍ମାନ ଅବେ ନଶୀଳ ତଥାର ବରଗାନ୍ଧି
ନ ଥିଲେ । କର୍ତ୍ତତମୀୟ ତା ମା ୧୯ ଶିଖର ମାରସ୍ତ୍ୟକୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ସହିତ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକୁ କରିବେ ଥାଏ
ଏକଥାରା କାଳ କରିବେ ଭେଦି ଉତ୍ସବରେ ।

ଶେଷମାନ ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯେ କୋଣାର ପୁରସ୍ତର ଭାବ
ଗୋଟିର ଯୋଜନା ସାହିତ୍ୟ ସଂପଦରେ ଶେଷଦୂରା ଅଧିକାର
ଗୋବିନ୍ଦନାମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କଥା ଓ କାରବଳୀ ଯେତାଙ୍କୁ
ସୁପରି ବନ୍ଦିତ ମାତ୍ର ଶେଷା ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ ମାଲିକ୍‌କୁ
ମାହେବ ବାଳକଟିର ଦୟା କିମାତ୍ କମ ଧରାନ୍ତିର
ଗାତର ସବ୍ରା କି ମେଇ କାହିଁ ଦେଇଥିଲୁଛି ।—ଯୋଗା
ମାହେବ ଯକି ପରିଷ ମହାଶ୍ରଦ୍ଧର କି ହେଲେ କି କ୍ଷାର
ଶବ୍ଦର ହୋଇ ପାରିବ ।

ପଞ୍ଚାବ ଅଧିକାରେ ତଥା ଦକ୍ଷିଣାମ୍ଭେଦ ଦେଇ
ଅଗସ୍ତ୍ୟର ମୋକହମା ପାଦର କରିଲାଏ । ଏ ଦେଇ
ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାଣରେ ସବାକରମୀ ଦେଇଥିଲୁ । ନେଇ
ପଢ଼ି ଏହି ଶବ୍ଦମାରେ ମହି ହରଜଳରେ ପଡ଼ି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଦେଖିଛନ୍ତି ଯେବେଳ ଆହୁତି ଦେଇଥିଲୁ । ଏବରୁ କିମ୍ବା
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଅଭ୍ୟାସି ସ୍ଵତଂକୁଳ କୃପା ଦୋଷ
କିମ୍ବା ।

ବେଳାଳ-ସମ୍ବାଦ ।

ଅଠବୀର ପ୍ରକାଶ; ଅନ୍ତରେ ଆଶ୍ଵିନର ଦୋଷ ହେଉ
ଦେଖାଯାଇ ପରାମର୍ଶ ଏବଂକୁ ମହିତି କବିତାରୁ ପଢାଇ
ଦେଇ ଦୁଇ ଟଙ୍କା ଦେଇ କବି କବି ଉଚ୍ଛବା ମାନେଇଲୁ
ମହାଶୟକ କ କାହାର ପଦମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛବାର ପଦାତି
ନାହାନ ନିଜାମ ଦସ୍ତାବ ଦେଇଥାଇଲୁ । ଅନୁମିତ କହ-
ନି ପୃଷ୍ଠରେ ବହୁତାବ ଏହି କିମ୍ବା ଗୋଟାବ ଦୋଷା
ନେଇ ନିଜମ ପର ଦେଇଥାଇଲୁ ପୁଣିତିଶକ୍ତି ପାହେ
ଦେବ ମହାଦୂରେ ଦେଇଥାଇରେ ଲହୁଅଛ ତାମ ଏପ-
ର୍ଥର ନିଭାବଦ୍ୱାର ନାହିଁ । ସୁରକ୍ଷା ଏ ଦୂର୍ବଳା ଅତି
କର୍ମତି । କବି ଅନୁମିତ କହେ ।

ମାନେଇଲୁ ମହାଶୟ କଥାରୁ ଦେଖିଥେ ପ୍ରଥା ଭାତୀ-
ଭବାତୀର ଗେଣିବର କଥା କବାରେବରିକା ଦେଖିଲୁଗେ
ଯୁଧପତ୍ରୋଦୟ ସବୁ କଲେବୁକା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦଳବା
କମଳଙ୍କ ଦର ହୋଇ ଦେଖିବ । କୌଣସିତ୍ତାରେ ମାରପଟ
କ କବେ ଯେବେ ମନ୍ଦର ଦେଲେବୁକା ମଧ୍ୟବଳରେ ଦଳବ-
ନାହିଁ । ପହଞ୍ଚ ସ୍ଵର୍ଗର ଅବହମାନ ବାଲକୁ ଦେଖିଥେ ଯୁଦ୍ଧ
ହୋଇଲୁକୁ ଦାଢା ଦାଳକ ଅଜାଧ ଅପା କରିପାରିଲକ
ଦୋହପାଦ ଅଛ । ପର୍ମିମାତ୍ର ଦାହାରର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦଳର ସରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଲେବୁକା ଦାଢା ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ
କାହୁ କାହାଟ । ମାରପଟ କରିବାକୁ ନାହା । ଏହା
କଲରେ କଷତିବାନ୍ତି କରିବାର ଦେବ ?

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ।

Chowdhry and Co.—ଅନ୍ତରୀଳ ବ୍ୟାଙ୍ଗ
କୁଣ୍ଡ ପଥ ପ୍ରକାଶ ଦୁଆର ଲାହୁ ପଣ୍ଡ କୋଣରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଧିକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବେଗାନ୍ତିଷ୍ଠର ବା ସଙ୍ଗେ
କଞ୍ଚକରେ ଅଧିକାରୀ କବକବ ଘୋଷଣା ଥାଏ
ଦୁଆର । ତହୁଁ ସକାଗେ ସକାଗେହର ମାତ୍ରାଯି
ଦେବବାର ଦୁଆର ଲାହୁ ।

ଆ ଗହାଥର ଲେଖା—ବେଳାଦୀର ମାର୍କ-
କୁଟା ସୂଲାପର ଯୋଡ଼ି ଏ ମୁରୁତର ଅଜ୍ଞାଧୟ-
ମାର୍ଗର କଥା ଲେଖିଥିଲୁଛି । ପଢ଼ିପ୍ରେବନଙ୍କ
ସହିଥ ଅଳାପ ମେମୁ ତାହାର ବସ୍ତୁମରମ୍ଭକ
ପରିଦୟ ନ ଥିଲାରୁ ଥିଲା ନିର୍ମଳ କବି ନ
ଆର ପଦ ପକାଇ କଥିବାକୁ ଅନ୍ତମ ଦେଲୁ ମାତ୍ର
ଯେପରି ଅଧିକାରେ କଥା ଲେଖାଯାଇ ତାହା
ପ୍ରତିବରେ ହାମେମରେ ଘଟିଥିଲେ ପ୍ରମାଣ
କହେବାର ବିକ୍ରମାତ୍ମ ତଥ୍ୟ କାହିଁ । ଏମନ୍ତ
ସ୍ଥଳେ ସୂଲାପକରୁବରେ ଅବଶ୍ୟ ଫରିଦଦା-
ଶୀରେ ନାହିଁ ତ ହେବା କିନ୍ତୁ ଅନୁର୍ଦ୍ଧବ
ଓ ଦୃଷ୍ଟିକ ବିଷୟ ଅଛି । ପ୍ରମାଣିତାକେ
ଆଜିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧେ ଦ୍ୱୀର ନ ହେଲେ
ଦେହି ଗାବାକୁ ଉଠା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହିଁ ଏକ
ଅଭିନ୍ଦନୀୟ ମୁଦ୍ରାର ଉତ୍ସାହର ହୋଇ ଅଧିକ
ଶିଖା ହେବା ।

ପ୍ରସବକ୍ଷଣ ।

ପତ୍ରଶ୍ଵରବିକ୍ରମ ମହାନ୍ତ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଦୟାଗୋଡ଼ ।

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠପାତାଳ ପଦାର୍ଥ—
ପଦାର୍ଥ !

କରିବିଂଦୁର ଆଳାନ୍ତର ଭେଷଣାଙ୍ଗ-
ରେ ଜଳ ଶାଖାଶବ୍ଦି ସା ହାତମଧ୍ୟରେ
ଦୟାଳକ ଅଗ୍ନିପ୍ରଥାର ହୋଇଥିଲା । ଅଗ୍ନି-
ଦେବ ନିରା ସ୍ଵାପନମୁଦ୍ରି ଦେଖାଇ ଉଠିବି-
ଗରେ ପ୍ରାୟ ୨୫ବାରପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କଳମଣ୍ଡ-
ଳୀର ସାବ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ୧୯୦ ମୁହଁ
ଦୟାଳ ହୋଇଥିଲା । ରହିବାରେ ଏପରି
ପ୍ରକାଶ ଅଗ୍ନି ଉଠିବାର ଏକାବେଳକେ
ଦିତାଶ ଓ ୩୦କର୍ତ୍ତବ୍ୟଦିନରୁ ହୋଇ ଅପଣା
ପ୍ରାଣଦାତାରବାବୁ ପଳାୟକ କରିଥିଲେ ଓ
ଶୀଳେବମାନେ କିଛି ସୁଜ୍ଞଗାୟୀ ଶୈଶବ
ହୋଇରେ ଧର ଉଠିବାରରେ ସେବକପରମାନ୍ତ

କଳ୍ପନାର ଧାରମାନ ହେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର
ଚଢ଼ୁ ଜମିପାର ସ୍ଵପ୍ନ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ଅଖ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କାପାଶ କଗୁଗୁଡ଼-
ମାନଙ୍କରୁ ବେଳେକ କିନ୍ତୁ ଗାହାର କଶର-
ଥିଲେ ଏବ ଯଶୁବେମାପ୍ରେସରୁ ଓ କଷ୍ଟ ମୀଳାର
କରି ଥର୍ମିପ୍ରବାହର ଭ୍ରମଶମ ବନ୍ଦରଲେ ।
ପ୍ରଦୂରରେ ସେସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର
ଆର୍ତ୍ତଥୁଳ ଶୁଣି ପଡ଼ୋଣି, ବନ୍ଦୁ ଓ କମାନଙ୍କରଙ୍କ
କଥା ଦୂରେ ଆଉ କେହିଁ ଅଛୁବ ଦୂର୍ଦୟ
ସାହୟ, କରିବାକୁ ପରଳ ନ ଦୋର ଧିର୍ଯ୍ୟ
କରିବ ଏ ଯଦି କମାନଙ୍କ ଏହି ସାହୟଦାରଙ୍କେ
ସହପରି ହୋଇ ନ ଥାନେ, ଆହା ଦେଲେ
କିମ୍ବା ଶ୍ରାନ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକରୁ ଅନ୍ତିମାକୁ ଦୋର-
ଆନ୍ତା; ଅଛ ଯେଠା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
ଯେ ବିଦ୍ୟା ଗୋଟିଏ ହୋଇଥାନ୍ତା ବାହା
ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ଅଗ୍ରଏକ ଅମ୍ବେଳ-
କେ କମାନଙ୍କ ଏହି ଅନ୍ତରର ସାଧକାତ
ହେଉଥର୍ବେ, ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଏହିଦାର
ସାଧକାନରେ ପ୍ରତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନାନ ଦେଇ
କରନ୍ତି “ଯହାରସ୍ତଳ ବାହା” ଉତ୍ତାପନାର
କରନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରାକରଣ
ବିଭାଗ

ମୋହନ

ଏହି ତ ଗର୍ଭର୍ଷ ଯେବେଦିତ ଦୃଷ୍ଟି
ହେଲେ ଯୋଗୁ ଏହି ଗୌଦୟର କ୍ଷେତ୍ରର
ଅନ୍ତରେ ଧ୍ୟାନ ପରିଚାର କାଥା ହେବାକୁ
ସେଇ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ହୋଇଥିଲା ।
ବୌଦ୍ଧିଶ ପ୍ରକଳବେ କଳାଶୀ କଳାଶାର
ଅଧିକାଂଶ ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ମାତ୍ର ହେ-
ମାନଙ୍କରେ କେବେ ମନ୍ତ୍ରାଳ କରିବାକୁ ଜଳ
ପାଇ ଚାହାନ୍ତି । ଯେହୁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ ଜଳାଶୀମାନଙ୍କରେ ଜଳ ସଗର
ହୋଇଥିଲା ସେହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ତଳ ପାନବିଶ ପାଖରୁ କରୁଥିଲା ।
ଟଙ୍କାରେ ସେ ୫୦ ର ଝରନ ନିଶ୍ଚିଥିଲା ଜରବ
ପରାମାନେ ଅନାଶ୍ରବ୍ରତ ନାନାପ୍ରକାର ବନ୍ଦ
ଫଳ ମୂଳ ଓ ଶାକ ମୋଜନ କରି ବିଜ୍ଞାପନ
କରୁଥିଲା । ଶପକମେଣ୍ଡରଙ୍ଗର ଅନୁଭବରୁ
ଅମ୍ବାଷଳ ପ୍ରାୟ ଅଂଶର ବହୁଯିବାରୁ ଜଣେଇ
ଜୟନ୍ତପ୍ରତା ବହୁର ବା ଆହୁତି । ତତ୍ତ୍ଵବିଦିଗରେ
ପରତମାକଣ୍ଠରେ ପରତ୍ର ଦାନାଳର ସନ୍ତୋଷ
ଓ ପ୍ରୋତ୍ସହିତରୁ ପରତ୍ର ଦିରାବଳ ଏବର
ପ୍ରବାସ କରୁଥିଲା ଯେ ଲେବେ ପ୍ରାୟ ଧଳ
ଅଂଟାଠାରୁ ପାହାଇବାପର୍ଦ୍ଦରୁ ଗୁରୁତ୍ବ
ବାହାର ହୋଇ ମୁଁ ଜାହିରା ଚଳାଇବାକୁ
ଅଣମ ଦେଇଥିଲା, ମାତ୍ର କାଗଜ ଉଷ୍ଣଯୁ
ଏହି ସେ ଶାସ୍ତ୍ର ବଜାପକୋଦୟ ସ୍ଥିତି
ମୋଦାଷଳକୁ ବରୁନମାନ ଦରି ଗର୍ଭବପ୍ରତାମାନ-
କର ଦୂର୍ବଲସ୍ତା ଅଛନ୍ତିକରି କରିବାକୁ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କରୁ ସାମାଜିକ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁଥିଲା ପରମେଣ୍ଡର ବଜାଦର ଏହି
ସବ୍ୟକ୍ତବ ତିବ୍ରପ୍ରାୟ କରି ମଧ୍ୟବନ୍ଦି-
ମାନ ଦୂର୍ଦ୍ଵେଶ କାନନକଳର ମରି ଲାଇବେ ।
ଏହିଦୂର୍ବଲସ୍ତାରେ ଅଜାତିକ ଅନୁଭୂତ ବାର୍ତ୍ତ-
ମାନ ପାଇବାରେ ପାଇବା ଯାଇବା । ୫୫

ଭବତି }   ଅପେକ୍ଷା
୨. ୩୮୮ }

92182-1

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁଖ୍ୟାତ ପଢ଼ିବାରେ ବିନ୍ଦୁଲିଶୀଳ
ପଦ୍ଧତିର ଦେଇ ଗାନ୍ଧି ଉଚ୍ଚବେ ।

(ଶବ୍ଦ ପତ୍ର)

ଅଳ୍ପ ଦେଖାଇଲୁ ନିଜମା ଗୋଟି
ହୋ ବୁଦ୍ଧ କରୁଛେ ସାଥ କାହାର !
ଶେଷେ ବୋଧ କର ଏ ବସ୍ତାର କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀରାଜୁ ରୂପକଥାଧିକା ରା ୨୨ ଉତ୍ସମର ସନ ୧୯୮୮ ମସିହା ।

174

କରିବ ଦୁଆନ୍ତ ସୋଜୀର କର
ଦେଖନ୍ତି ମହିମା ତୋର ଅଗାର । ୧
ମହା ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରାଣ୍ଯବାକରେ
ଦେଖୁ ଦେଇବାର ଲବଣ୍ଯରେ
ଦୋର ଜାତ ବିଟପି ଦେଖନ୍ତ
ଦିଲଙ୍ଘୁ ବଜୁ ଦେ କିଜ ଉଚ୍ଛାରେ
କରିବାକୁ ଜେବ କାହାକୁ ଜରେ । ୨
ତୁମ୍ ଶେର୍ବୁ ଯଜ୍ଞ ବାର୍ଷିକ ସମ୍ମା
ଦୃତଳ ଶୁଣ ହେ ଦୁଦ୍ୟବାଦଳ
ଦେବେ କଗରେ ପାଇଜଳ କେବେ
ଦେବେ ନ ମମନ୍ତ୍ର ସ୍ଵରଗିବଳ
ଦେବେ ହେ ଭାବାର କଳୁଷଳକ । ୩
ଶମଳ ଯେସଳ ମୂର୍ଖ ପ୍ରତିତ
ଚାଳ, ହବି, ଭାବ, ମତ ସମସ୍ତ
ନ୍ତୁ ଯଳ କରଇ ଅଶିଳ
କରିବା ନ ଦରେ ସେ କଦାଚିତ
ସବୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶ୍ୟ କରଇ ଦର । ୪
ଦେସର ଦୁମ୍ପ ହେ ଅଟ ଅଳଳ
ଶ୍ରୀ, କାହା ବିଷ୍ଣୁ ଗ୍ରାସ ସବଳ
ଯୋଗ୍ୟ ଦେଖିଲୁ ସୁରାଷିତ ଅଳ୍ପ
ଭାବାକୁ ଯେ ମୁଖେ କର କରିଲ
ସେ ମନୋପାଦ ହେ ଭୁଷେ ସବଳ । ୫
ତବ ଦେଖିଲୁ ବୁଦ୍ଧ ଲଭାଦିବଳ
ଦୟାଭୂତ ଦୟାଭୂତ କରିଲ
କରିବାକୁ ହୋଇଗ ଅଳ୍ପ
କଲେ ମହା ଜଗନ୍ନାଥ ସେବକ
ଧର୍ମେ ଦେଖାଗଲ ଲଭା ଦୂର୍ଦଳ । ୬
ଧର୍ମକ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଜାବ ସଲଳ
ଅଳ୍ପ ଶୁଣ ହେ ବନଥଳ
କର କୁମୁଦ ଅଳ୍ପ ଦେଇଲ
କହିଁ ବିଅ ମୋହେ ହୋଇ କଥଳ
କହିଁ କପଟ ହୁବେ ନ ଧାଳ । ୭
ସା } ତୁମ୍ମିଦ } ଗୋକୁଳକୁ ମହାର

ମହାଶୟ	ବାଧାକୁତ୍ର	ଦୟ	ତ ୩
ବାହୁ	ଜନାଇବାରେ	ଗୋପ	ଦୟକୁତ୍ର
		କ୍ଷେତ୍ର	ତ ୫
		ଦୟାସ୍ତ	ତ ୫
ନିରମୋହନ	ରାଯ	ମହାଶୟକୁ	ନିରାଶୀ
ଅଧିକାର	ନିରାଶାଯ	ଦୟ	ତ ୩
ମାତ୍ର	କୃତିକାରୀ	ଅନୁଭବ	ତ ୫
କେତେ	ବାରଭାବ	ଦୟପୂର	ଅଗ୍ରିମ

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର

ନୀତିନ ମୁସାବା ।

କର୍ମକାଳ ନାଟକ

(ପଦ୍ମନାଥ)

ନଟକ ପ୍ରଦିଂକୁ ମୋହନ ସମ୍ବାଦପୂର୍ବ
ଦିନ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।

ମୁଖ୍ୟ ଗୃହଶାରୀ ମୋହନକୁ ପଠାଇବା
କାରଣ ଦୂରପ୍ରାୟର ଜାବକର ଲାଗିବ

ବାରୁ ହାରକାଳାଥରତଭାବ-ପ୍ରତିବ
“ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ” ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଏଛି ।
ଅପ୍ରସରି ପ୍ରକଟିତ ହେବ । ଗର୍ବଶେଷକ-
ଦ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଅମ୍ବ ନକଟିଲେ ତତ୍ତ୍ଵକଲେ ଧାନ୍-
ପାଉବେ ।

କୁଟିକ
ରାଜମ୍ବା } ଶୀ ଗୋପନୀର ଜୟ
ସମ୍ମାନକ ବର୍ତ୍ତକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଦୋଷମା ।

ପ୍ରଥାକ ପୃଷ୍ଠାତିଥୀଙ୍କ ଜୀବନ ଜାଗାର ଲି, ବି,
ସାହାବ ଶାମେରଖାଳକେନ୍ତି ଅନ୍ଧା ।
ଏତକୁବୁଲୁ ନାହିଁ ବା ଥାବୁର ବଳ ବୁଦ୍ଧି
କୁଏ ଉଦ୍‌ବିର, ମୁଖୀଧାର ମେରୁପ୍ରତି, ପୁଣ୍ୟପ୍ରତି
ଓ ଯକୁଳ ଉଡ଼ିମରୂପ କୁଳର ଓ ବଳପାପ କୁଏ
ଓ ନମ୍ବଲାଖିତ ପୀଡ଼ାମରେ ପ୍ରଥାକ ଜୀବନ
ଗୋଲ ଉଡ଼ିମରୁଥେ ଧଇଚିଲ ଓ ନମ୍ବଲାଖାର
କମେଷକୁଥେ ଅଦୁଇ ଯଆଇ ବାପ, ବିପ,
ଛବି, କୁର୍ମ, ପାଥର, ବଢ଼ିଦନବାପି କୁର
ସକୁଳର ଅମ୍ବାପୁଣ୍ୟ, କୁତୁମ୍ବ କମଳ, ମସ୍ତକପୁଣ୍ୟକ
ଆରୁ ଗା ନାହିଁ କାହାଲାଦି, ମସ୍ତକବସ୍ତ୍ରଥା
ଅନୁଭବ ଗା, ଶୁଭସମ୍ପଦ, ମନ୍ଦରେ କ୍ଲେବ
ମେବ, ମେହବାର, ମୁଖୀଧାରର ପୀଡ଼ା
କମେଷ ।

ତାତ୍ପୁର କ, କ, ସାହାର ସାମାଜିକ
ଉପକାରୀଙ୍କ ଲେଖନକୁ କୁଳାଳିତ
ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମର ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟ ରୋଲ କରେଇଛନ୍ତି

ଯଥା;—ଶେଖି ଦା, କହନବସର ଦା,
ଶିତ୍ତାବାସର ଦା, କୁର୍ମ, ଛୁମ୍ବା, ଦନ୍ତ,
ପଣ୍ଡାରା, ଦୁଷ୍ଟ, ଅଶୁରାଥାତା, ତାତ,
ଗର୍ଭି ଦା, ଓ ଲିତାନ୍ତ ମନ୍ଦପରାବ କର୍ମ-
ବୈଗ,

କବିହାର କରିବାର ସମ୍ମୁଦ୍ର କଷ୍ଟମନାଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଖିବିହିବ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ,

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଖିବ ମୂଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏ ଅଛି
 ଓ ୧୦ ଜା ଅଛେ ଏବନ୍ଦିଲୁଗ ପାଠ
 ଉଚାପାଇଁ ତାହା ବେଶ ଆର୍ଦ୍ର ପରିବା ଯାହା
 କେହି ଏକେଥା ଦେବାକୁ ଜଣା କରନ୍ତି ତେବେ
 ବେ ନମ୍ରାଙ୍କିତ ଠିକଣାକୁ ପଥ ଲେଖିବେ ।
 ବଲବତ୍ତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ } ୫, ୩, ମନ୍ଦ୍ରମ ।
 ବରନଗର } ୫

NOTICE.

Keys to Royal Readers No. II and III (New Series) containing notes will soon be ready.

To be had at the Printing Company
Cuttack.

GOWRI SUNDER RAO
Secretary.

ମେହିରୋଗ

ପ୍ରେସ୍ ଫାନ୍‌ଅରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଲାନ୍‌ସନ୍‌ଦାର କିମ୍ବା
ତି ହେବ । କରନ୍ତି ପ୍ରମେତ୍ରବ୍ୟାଧ ଯେବୁଳିମାନଙ୍କ
ଅଛମର କୁଞ୍ଚାତି ଘେମାନଙ୍କର କିଲାଣ୍ଡ ଗୋ-
ଶବ୍ଦରୁକାର କୁପିଳ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟା-
ସକାରେ ଲାବନାର ମାତ୍ର ପରିବାର କବୁଳିଲେ ।

ଏହି ଭାଷାଧରମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଏକପ୍ରାଚୀ ସେବା
କଲେ କୁତୁଳ ସେବା ଏବଂ ତଥି କୁର ସପ୍ତା-
ଦରେ ଥିବାକଲରେଣ ଅବସ୍ୟ ଆଚାରମନ ହେଉଛି।
ସେଇମାନେ ଅବେଳାର କାହିଁକେ ନିଷ୍ଠାପି-
କରୁଥାଏଁ ଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ସେବାକଳ ସମ୍ମରେ ସଙ୍ଗୀ
ହୋଇ ଜୀବନର ଶୈଖସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଛବି ।
ପଞ୍ଚାର ବିଦ୍ୟାପ୍ରଭାରେ ପ୍ରକାଶର କାହିଁକେ ଆଜ
ଶିବ ନାଟ୍ର ଅନେକ ସେବୀ ଅବେଳା କରି
କରି ପ୍ରକାଶପାତାର ବେଳତତ୍ତ୍ଵରୁ ସେ ସମ୍ମର
ଅବେଳମରେ ପୁଣ୍ୟକାଳରେ ପ୍ରମୁଖତା ହେବ
କଲିବାର ଅବେଳଟୋଳ କାମର ହବିବିଲେ
୧, ଦେ, ଏବଂ କଞ୍ଚାନବିତାରେ ଏବଂ କଟକ
ଦରଗାବଜ୍ରାର ପ୍ରତିଃକଞ୍ଚାନାଳ୍ପ ପୁଣ୍ୟକାଳମଧ୍ୟେ
ଏହି ଭାଷାଧରମାନ୍ଦ୍ରାଜ ହେଉଥିଲା । ମନ୍ଦିର ଏବଂ
ବିଭୂତି କ୍ଷେତ୍ର ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ ଭାବରେଣ୍ଟି ପୁଣ୍ୟ

NOTICE.
A key to
THE MIDDLE ENGLISH TEXT
"THE NEW ROYAL READER
No. IV."

FOR THE YEAR 1888-89.

Containing meanings of words explanations of Phrases difficult passages and sentences, and grammatical reference parsings and derivations: Besides many other informations for the candidates preparing for Minor Scholarship Examination.

By an experienced Teacher will be out no sooner than we get 100 subscribers.

Price with postage for the subscribers before 15th June Rs. 1-10

Abridged ... ... Ans 9 only
Send a post card please desiring the number of copies you want. You shall get the copies per V. P. Post.

Gonree Sanskr. Rni
Editor.

ବିଷେଷ ଦ୍ରୁଷ୍ଟିବ୍ୟ !

କଟକିଳାର ଅନ୍ତର୍ଗତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାଷା ସୁକିଞ୍ଚାର ବିବରଣ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଗ୍ରୂକ ତିଥିରେ ବାର୍ଣ୍ଣରୁ ଶିବଚନ୍ଦ୍ର ପତ୍ନୀନାୟକ, ଦରସନରୁ ଶ୍ରୀ ଦେଖିବଦରଣ କାନ୍ତିଗୋ, କଟକରୁ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ଦାସ, ବଦରଙ୍ଗରୁ ଶ୍ରୀ ପର୍ବାତିନାମପ୍ରସାଦ ମେଳ ବାଲେଶବରୁ ଶ୍ରୀ ପରମହେନନ ପାତ୍ର ଏପରି ବୈଦ, ଶେଖାନାଳ, ଗଢା, ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ, ପୁରୀ, ସମ୍ମଲ୍ୟର, ମାଣିକ୍ୟପଟ୍ଟଣା, କଟକ୍ୟାପତ୍ର ଓ ମେଦିନୀପୁର ପ୍ରଭୃତି କାନ୍ତାମୁଖାନର ବନ୍ଦକାଳବ୍ୟାପି ନାନାପ୍ରକାର ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ଅସାଧ ସେବଗ୍ରୂହ ସେଗିମାନେ ସେବଗମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦୋଷ ପ୍ରଭୃତି । ବାହାର ଶିଖରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଗୁର ଅଶ୍ଵା ନାହିଁ । ଅପରିଷେଷଦନେତ୍ରିକାନେ ଶେରି ବିଶ୍ୱାସ ଦେବର ବିବରଣ୍ୟ ବାହାର ଲେଖିଲେ କିମ୍ବୁ ସେବଗୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

**ଓଡ଼ିଶା ମନୀନ ପ୍ରେସ୍
କିଟକ ।**

୧୦୮ ମରିବାରେ ସଂସ୍କରିତ ।
ବର୍ତ୍ତମାନେ, ଶ୍ରୀ, କାରିତ୍ତ ଓ ଉତ୍ତିବାଜୁ,
ଅମ୍ବାୟ ବାଗଜ ପଥାଦ ଶୁଣ୍ଟା
ଅନ୍ତର୍ମେଷ ମାରିଲେ ମେଲକ ।

ବାଲିକାଗଜି ।

ଚଳନ୍ତର ସମ୍ବା ଦୂରେ ସହର ବଟକ ଗୋଖୁର ବଜାର ବୌଦ୍ଧପଦିକର ସମ୍ବନ୍ଧ ବସା ନିକଟେ ବାର୍ତ୍ତ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର କର କମ୍ବାଲକ ଦୋକାଳରେ ବିଦୟ ଦେଇ ଅଛି ସଥା—

୧୦ ପରି ଶାଖ ପାଠକ ପାଠ୍ୟ ୧୦୫୩୦୫୨

୧୧ ପରି " " ୧୨ " ୧୦୫୩

୧୨ ପରି " " ୧୩ " ୧୦୫୩

୧୩ ପରି " " ୧୫ " ୧୦୫୩

ବେଗାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇମାନେ ଏବନ୍ତରେ ଯିମ କା ଅଧିକ କ୍ଷୟ କରିବେ ଅତୁର ସ୍ଵର ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇ ପାଇବା ମୂଲ୍ୟନକର ।

ଶ୍ରୀମତ ବାର୍ତ୍ତ ଗୋଖୁରପଦିକର ସମ୍ବନ୍ଧ ଚକ୍ରପଦିକାର ବସା କଟକ୍ଷୟ ଅମ୍ବାଲକ ଦୋକାଳରେ ଦନ୍ତରତୋରୀ ଓ କଲାପ ଓ ବେଶମାର୍ଗର ଲୁହା ଓ ଷ୍ଟେଲକ୍ଷୟ ଓ କଲାପ ବସା ତମାଶ ମତରତ୍ତର କରି ଦେଇ ଦେଇ ପାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାଦଳକର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ବିଦୟ ଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵର ଅଛି ଦେଇବ ଦେଇ କରିବାକୁ ବିଦୟ ସକାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ତାହା ବିନ୍ଦୁ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଳ ଯାଗାର ସାହା ଅବଧିକ ହାତୁ ଦୋକାଳରେ ଅଛେ ପରି କରି କରି ସମ୍ବନ୍ଧ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାସି କରିବାକୁ ବିଦୟ ଅଛି । ଏହାର ଅମ୍ବାନେ କିଲେରିଖାତ ବିଦୟ ସକାରେ ଦୋକାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିଅଛି । କେତେ ଅଛି କରିବାକୁ ବିଦୟରେ କାହିଁ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ । ସବୁ ହାତୁ ଖାତାମାର ବିଦୟ ଦେବା ପଥ ଅପରା ମତରତ୍ତ ସକାରେ ଦେଇ ବିନ୍ଦୁକୁ ତେବେ ଏକ ବିଦୟରୁ ପାଠ ପାଠ ୧୦୭୭ ହସାବରେ ଦେବାଦେବରେ ଆଜି ପାଇବକେ । ମାତ୍ର ବାହାର ମତ ଅମ୍ବାଲକର ଭାବ ଭାବ ଭିନ୍ନ ଅଛି ।

ଗର୍ଭଦିଲ ।

୧୦୯ ପେନ୍ଦା ଓ
୧୧୦ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୧ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୨ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୩ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୪ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୫ ପରି ପାଠ୍ୟ

୧୧୬ ପରି

୧୧୭ ପରି

୧୧୮ ପରି

୧୧୯ ପରି

୧୨୦ ପରି

୧୨୧ ପରି

୧୨୨ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୯ ପରି

୧୩୦ ପରି

୧୩୧ ପରି

୧୩୨ ପରି

୧୩୩ ପରି

୧୩୪ ପରି

୧୩୫ ପରି

୧୩୬ ପରି

୧୩୭ ପରି

୧୩୮ ପରି

୧୩୯ ପରି

୧୪୦ ପରି

୧୪୧ ପରି

୧୪୨ ପରି

୧୪୩ ପରି

୧୪୪ ପରି

୧୪୫ ପରି

୧୪୬ ପରି

୧୪୭ ପରି

୧୪୮ ପରି

୧୪୯ ପରି

୧୫୦ ପରି

୧୫୧ ପରି

୧୫୨ ପରି

୧୫୩ ପରି

୧୫୪ ପରି

୧୫୫ ପରି

୧୫୬ ପରି

୧୫୭ ପରି

୧୫୮ ପରି

୧୫୯ ପରି

୧୬୦ ପରି

୧୬୧ ପରି

୧୬୨ ପରି

୧୬୩ ପରି

୧୬୪ ପରି

୧୬୫ ପରି

୧୬୬ ପରି

୧୬୭ ପରି

୧୬୮ ପରି

୧୬୯ ପରି

୧୭୦ ପରି

୧୭୧ ପରି

୧୭୨ ପରି

୧୭୩ ପରି

୧୭୪ ପରି

୧୭୫ ପରି

୧୭୬ ପରି

୧୭୭ ପରି

୧୭୮ ପରି

୧୭୯ ପରି

୧୮୦ ପରି

୧୮୧ ପରି

୧୮୨ ପରି

୧୮୩ ପରି

୧୮୪ ପରି

୧୮୫ ପରି

୧୮୬ ପରି

୧୮୭ ପରି

୧୮୮ ପରି

୧୮୯ ପରି

୧୯୦ ପରି

୧୯୧ ପରି

୧୯୨ ପରି

୧୯୩ ପରି

୧୯୪ ପରି

୧୯୫ ପରି

୧୯୬ ପରି

୧୯୭ ପରି

୧୯୮ ପରି

୧୯୯ ପରି

୧୨୦ ପରି

୧୨୧ ପରି

୧୨୨ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୯ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୯ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୯ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୯ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

୧୨୫ ପରି

୧୨୬ ପରି

୧୨୭ ପରି

୧୨୮ ପରି

୧୨୩ ପରି

୧୨୪ ପରି

</

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧାରିତମାତ୍ରକା ।

ଶ୍ରୀ କମଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକ

ତା ଏଇ ମାତ୍ରେ ହଜା ସହ କୋଟି ମର୍ଦ୍ଦୀଙ୍କ ପାଇଲା । ମା କେବେଳ ତ କୁଠା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅଗ୍ରେମ କାର୍ଟିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ୩ "୯
ପଣ୍ଡାଦେଶ୍ୟ ୩ ଟି୧୯

କାବ୍ୟପୁରୁ ଏବଦ୍ୱାଳ୍ମି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତ
ସେଠା ଶ୍ଲୋକଜେତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଳ୍ୟରୁ
ଅବସ୍ଥା ମରେ ହୃଦୟପଥଠାରୁ ଟ ୦ । ଅର୍ଥଦିଲ୍ଲି
ବସନ୍ତ କର ଅର୍ଥତ୍ ଟ ୦ ୯ ପ୍ରକରେ
ଟ ୦ ୫୨ ଟ କାହାକ୍ଷୁଣ୍ଵରଟ ଟ ୧ । ରେ ଶ୍ଲୋକ
ବନ୍ଦ୍ୟ କରୁଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମୂଳ୍ୟରୁ ଅଧିକ
ନେବା କିନ୍ତେତାକ୍ଷେତ୍ର ନିଷେଧ ଅଛି ଏବଂ
ଲେବେ କଲେବୁର ବାହେବକଠାରେ ଗୁହାର
କଲେ କିନ୍ତେତା ମାଜୁଳ ହୋଇଥାରେ । ମାତ୍ର
ଗବତୀମେଖଙ୍କର ଏବଦ୍ୟପୁରେ କର୍ତ୍ତମ ବିବେଚ-
ନା ବିବକାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଶ୍ଲୋକ-
ଜ୍ଞାନକୁ ସରକାର ସେହି ଦରରେ କିମ୍ବା
ଦେହଅଛନ୍ତି ତାହା ନିରାକୁ ଉଣ୍ଟା ଏବଂ
ମୋହପଲର ବିନା ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନ୍ୟାୟ-
ନ୍ତର ବିକା କିନ୍ତେତାର ନିରାକୁ ଦେବାର
କ୍ରମୀୟ ଲାହି । ଯେତେବେଳେ ଆଜଳନସା-
ରେ ଲୋକେ ଶ୍ଲୋକ ବ୍ୟକ୍ତହାର କିମ୍ବାକୁ
ବାଖ ତେବେବେଳେ ବିଜ୍ଞାର ସୁବିଧାକାରି-
ଦେବକ ସରକାରଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥିଲା ଓ
ଅଧିକ ଦରରେ କିମ୍ବାକ ଲଦେଲେ ତୋପାଥ-
ଳରେ କେହି ଶ୍ଲୋକ ବନ୍ଦ୍ୟ କରିବାକୁ
ସମ୍ଭବ ହେବେ ଲାହି ଅଥବା ଅଧିକ ମୂଳ୍ୟ
ଦିଲାବେ ।

ତାରୁ ଗୋପାଳବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ କିମ୍ବକଦମ୍ବ-
ମନ୍ଦିରେ ଏଠାକେ ଏକମାସକୁ ଚର୍ଚିବାକ

ରେଖ ନକ୍ଷିତ ରଜ୍ୟାଧି ଯାହା ଲ୍ଲିଥିମ୍‌ବ
ସେବୁ ଏହଠାରେ ଶୈଖ ହୋଇ ଲାହୁ
ପହଞ୍ଚି ରେତ ବାଲେଶ୍ଵରପର୍ବତ ପଦ୍ମଶିଖ
ଅବାର ବ୍ୟାବଦିବାହିବାରେ ପାଠକର ଅଳନ୍ତିତ
ଦେଲୁ ବାସ୍ତବରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଗୋପିଳ
ବାବୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ସେଠା ଲେବକରୁ
ଏହିପରି ଫଳଗ୍ରେଣୀ ହେବାର ଦାଶ ଅଛି-
କୋଳି ସମ୍ବଗୋଟି ଯାହା ଲେଖିଥିଲେନ୍ତି
ସଥାର୍ଥ ଏବଂ ବାବୁ ମଦଗାୟ ଶ୍ରବାୟବକ
ସଥେତିରକୁଣ୍ଡ ସେବାର ପୁଣ୍ଠ ବରଗାଳୁ
ପ୍ରହତି ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେମାନେ ଅଳନ୍ତିତ
ଦେଲୁ ଗର୍ଭସ୍ପାଦକ ପୂର୍ବ ରୂପକାର ବାବୁ
ଗୋପାଳବହୁବି ବାସଙ୍କ ବସାରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ନିର୍ଭୁଲ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧତ ଭୋକ ଓ ମଜଳିସ
ହୋଇଥିଲା । ବାବୁ କାଟ ଓ ଗୋଟିଥୋ କାଟ
ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ଶୂନ୍ୟର ଲେକ ହୋଇଲା କର-
ଥିଲେ । ହୋଇକର ସାମଗ୍ରୀମାଳ ଅଭିନ୍ଦନ
ଦୋରଥିଲା ଏବଂ ଅନୁତବଦ୍ଵାରୀ ମାନେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵରେ
ଅଭିମ ସନ୍ତୋଷ ଲାଇ ବରଥିବାର ବିଧିକ
ହୃଦୟ । ତାକୁ କଗରବାସୀ ମୁସଲମାନ ଓ
ଶାନ୍ତିଧୂମାଳକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଜୋହ ଦେବାକୁ
ଅଥା ଅଛି । ଫଳରଃ ଗୋପାଳ ବାବୁଙ୍କ କିବାଦ
ବ୍ୟକ୍ତିଶରେ ସେମନ୍ତ ଜୋହ ଓ ମଜଳିସ
କିମ୍ବା ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଦେଖିବେଳେ ଯାଇ

ପ୍ରାୟ କଳମାସରୁ ଉଚ୍ଚତା ହେବ ଏ ଲଗଭରେ
ଆବୋ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ କଥ ଥିଲା । ମୋପଥିଲର
ନାମାସ୍ତାନରେ ଗତ ଛାଇ କଥା ନାମଧରେ ଆବ-
ଶ୍ୟବ ମନ୍ତ୍ର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲେ ହେବ ଏ ଲଗ-
ଭରେ ଦୂଇବକଥାର ବିଜ୍ଞାପ ଛାଇ ଆବ-
ଶ୍ୟବ ହୋଇ କଥ ଥିଲା । କେବଳ ପରିଜ୍ଞା-
ଯୋଗୁ ଲେବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଅସବ୍ୟ କଷ୍ଟରୁ
ରକ୍ଷା ପରିଧିଲେ ନହିଁବା କଥ ପୋଖରୀରାକ
ଶୁଦ୍ଧିବିବାରୁ କଳଦଷୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗୁଣାଦ
ଶୁଦ୍ଧିପାଇଁ ହୋଇଥିଲା । ଧ୍ୟାନକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶରୁ
ଗତ ପରିବାର ରକ୍ଷା ଦେଇ ଏ ୧୦ ଶା ସମୟରେ
ଅମ୍ବ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ତହିଁରବାକୁ ପ୍ରାୟ ସକାରୀ-
ଧର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିମାଣରେ କଳ ଦେବାରୁ
ଲେବର୍ବର ରହଣୀ ଦୂର ହେଇଥାରୁ ଏବଂ
ବାର ବର୍ଷାରୁ ଓ ଜଳାଘୟାକର କିମେଷ ଭାଷ-
ବାର ହୋଇଥାରୁ । ଏହି ବର୍ଷାଧାରେ ଶେଷ-
ବିହ ପ୍ରାୟ ଦେ ୩ ଶା ସମୟରେ ବାଲୁକାର-
ନିକଟ କାହାର ପାଞ୍ଚମେହିନ ସେନକ ବସରେ
ମହା ଜଳନସହିତ ବଜୁଘାର ହୋଇଥିଲା ।
ଭାଦାର ଶାର ଗୋଧିକାଥ ସେଇ ଶୋଇଥିବା
ବୋଠାଇଛରେ ଧରି ବଜୁଟି ବାଦାଇଗଲ ଧରି
ରକ୍ଷାକଳାକୁ ସେ ବାହଗଲେ ଏବଂ ଦରବାର ମଧ୍ୟ
ଧାମାକାଧିକର ହୋଇଥାରୁ । ଲକ୍ଷାରେ ଜମାପ
ଦେ ୨୨ ରାତରେ ମୌସି ବର୍ଷା ଅରମ୍ଭ
ହୋଇଥିଲା । ସତରଙ୍ଗ ଏଠାରେ ମୌସିରେ କର୍ଷ
ଗତ ଶୁଦ୍ଧିକାରାରୁ ଅରମ୍ଭ ଦେଇ ଅବ

ଶୀଘ୍ର ଅରମ୍ଭ ହେବ କାରଣ ମେଦିର ଅଗ୍ରଯୁ
ତକ ହାତ ।

ସୁଲ୍ଲ ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମ୍ୟର ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦସ୍ତ
ଗତ ସମାବନ୍ଧିତାରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାଏ ।
ବାଲେହରିର କଣେ ସବୁଜନ୍ମେବୁର ବାନ୍ଧ
ସବୁନାଥ ରଯୁ ଗଠ ଉତ୍ସନ୍ନ ମାସରେ ଏକ
ଦିନରେ ଗୋ ୫୫ ଟା ଦୂର ତତ୍ତ୍ଵରେ କରିବା
ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଲ୍ଲରେ ଅଧିକାରୀ ଚହିବା
ଏବଂ ୩୦ ମାତ୍ରକ ବାଟ ଦୁଇମାତ୍ର କରିବାର ଅପ-
ଣାର ତା ଏସରେ ଯୁଧ୍ୟ ଲେଖି ବଦଳସାରେ
ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଦିଲ ଉପର୍ଯ୍ୟବେ । ତେଷୁଣ୍ଡ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଶୈବର ଦୂର ତାଏବା ଓ କଲ ଥାର କରିବାର
ତେବେ କିମିର ଲୋକଙ୍କରେଣ୍ଟକୁ ଗଲା ।
ହୋର୍ତ୍ତର ଭାବେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଏବଂ କିମିରେ
ଏବବିନ୍ତି ଟଙ୍ଗେ ୬୫୩ ଆଠଶାହା ପ୍ରତି ପାଠ-
ଶାଲାରେ ଅଧିକାରୀ ଲେଖାଏ ଉହ ଯା ୩୫୯
ନ ଦୁଇଅକରିବା ଅମ୍ବବ ବୋଧ ଦେବାରୁ ସେ
କେବରମାନଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିପ୍ଯ କଣାଇଲେ ।
କେବରମାନ ଏହାଙ୍କୁ ଦେଖିଯାଇ ତଳବ କରି-
ଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଦ ଦେଖିଯାଇ ଦେଲେ ଏ
ଦେଅରମାନ ଅବା ତହିଁରେ ବସଇ ସନ୍ତୋଷ
କରିବିଲେ ସହମୋତୀ ପ୍ରକାଶ କଟା ଲାହାନ୍ତି
ଦେବଳ ଲେଖିଥିଲୁଛି ବ ସବୁଜନ୍ମେବୁଠର
ଏଥର ଦର୍ଶା ପାଇଲେ ମାତ୍ର ଦେ ଶୁଣି-
ଅଛନ୍ତି ସେ ଥାରୁଠ ଏବା ଜାଗାରେ ବସି
ଥାଠଶାଖାମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ବହ ତଳବ
କରି ଅଗାର କେବଳ ଚପ୍ପ ଝଳା ମାର
କେବିଥିଲେ । ଅଚୁମ୍ବାନେ ଦର୍ଶା କରୁଥିଲୁ
ଯତ୍ତ ବାହି ସନ୍ଦୂପଜଳକ ଦେଖିଯାଇ ଦେଲେ
ସେବ ମାତ୍ର ଦେଖିପୁଣ୍ୟ ତାଏବାଟା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅଭ୍ୟବ ହୋଇ ରୋଧ ଦେଇଥାଏ ସେ-
ପୁଣେ ଦୂର ଦେଖିଯାଇବି ମର୍ମ ଓ କେବା-
କୁମାରଙ୍କ ନିଷ୍ଠି ପ୍ରକାଶ ନ କରାଯଦିଲୁ
ମର ମାଜୁ ଲାଗି । ଯାହା ହେଉ ଅତ୍ୟାବଳ
କେବଳକୋର୍ଟ ଏଥରୁ ଦୃଷ୍ଟିଦେଇ ଲାଗିଲା

ବନ୍ଦିହାରକାଳ ମଦ୍ଧାପାଲପଦ ସ୍ଵତଃ ଖେଳିବ
ଦେବାର ଅମ୍ବମାନକର ହଲେବୁର ପ୍ରଭ କର
ଏଥମ୍ବରେ କଳକୁଣ୍ଡ ହେଉଛିମା ଗାନ୍ଧି
ଶୋଭମେହଳ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଜୀବ ଉତ୍ସବର ମନେ
ଯାଇ କର କିମ୍ବାର ସାମେବ କିମ୍ବାତପ କିମ୍ବା

ପଠାଇବାର ସୁଖା ଯାତ୍ରାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟାର
ହୃଦୟ ସେ ବନଶ୍ରୀର ପାହେବ କୋଣଟି
ଯୋଗ୍ୟ ସରବାଳ କର୍ମଚାରୀ ସରଜାର ମହି
ବୁନ୍ଦାରୁ ଛାତ୍ରିଦେବାରୁ ଅସମ୍ଭବ ଦୋଷ କରେ
ପେନସନ ଲୋଗୋ ପାଦବାଦାରୁରୁ ପଢ଼ିବେ
ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ବରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଲୋକେ ଅନୁମାନ ଦର୍ଶାଇଲାନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୋରଧାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାରୁ ଜୀବବିତ
ମହାକୁଳ ସେ ବିକଟରେ ଫ୍ରେନ୍ଡଶିକ୍ ନେବେ
ସେହି ସମ୍ବୂଧନାରୁ ବିଶ୍ୱର ପାହେବକ
ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଗୌରବାଚ୍ଚ ସୁରକ୍ଷରେ ଏହି ଲୋଡ଼ିଙ୍
ନ ଥିଲେ ଦେବନ ଛଳିଦ୍ଵାରା ସାହେବ ଗାହାର
ମନୋମାତ୍ର ବରବାରୁ ସେବାକୁ ଦୋଷଥିଲେ
ଏହି ଏଥରେ ସମ୍ବାଧାରଣ ସକ୍ରମ୍ଭ ଥିଲେ
ସରଜାର ମହାକୁଳ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟିରେ କମେଟୀ
ପୁର ଆହେବ ସେ ପସ୍ତାବ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର
ପଢ଼ିବେ ନାହାଇ କିନ୍ତୁ ଦରବାର ନାହିଁ ଦେବ
ଅମ୍ବାଳକୁ ଦିବେତଳାରେ ବନ୍ଦିଲୁର ଆହେ
ସୁଧାଂ କାହାରକି ମନୋମାତ୍ର କି କର କରେ
କୁର ଶାହେବକୁ ଅଳ୍ପକଣଣେ ଭୂପରିଜ୍ଞାନେ
ମନୋମାତ୍ର ବରବାର ଜାର ଦେଇଆହେ
ସେହେତୁ ମହାପାତ୍ର ପଠଟ କଲେବୁଥିଲେ
ଅଧୀକ ଅଟ୍ଟଇ ବିଷେଷତ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୋଗ
ବିଷୟରେ ଝାସିଲୁ ଟୁଟେ ସାହେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରତି ସମ୍ବାଧରଙ୍ଗକର ବିଶ୍ୱାସ କମ୍ପିଅଛି
ଜୀବବତ ବାରୁ ସେତେ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ମାନ୍ୟମାନ
ବିଦ୍ୟା କେଲେଦେଇ ଗାହାକୁ ଏହି ଦିଅରମ୍ଭେ
ଲୋକେ ସମ୍ମୋହ ଲଭିବାର ପ୍ରଜାର ପାଇଁ

କାରୁ ଗନ୍ଧିତଙ୍କ ଦୀପକ ଚନ୍ଦ୍ର ଏହି

ଗରୁ ନାଟ୍ୟଶାଳାର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲ ଦେବାର
ଏଠା ମୌଳିକତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପଞ୍ଜିଆର
ନାଟ୍ୟଶାଳାରେ ଦେଖାଯାଇଲୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଲ
ଦେବାର ଦେଖି ଅମ୍ବାଚାନ ଆଜିର
ହୋଇଥାଏଁ ମଧ୍ୟବାହୀ ଯେହାର ନାଟ୍ୟଶାଳାର
ନିର୍ମିତ ଏକ ଲାଗ୍ନା ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ୍ଟୁରେ ଉପରେ ରାତ୍ରି
ଅର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଗେମଳାଙ୍କ ଉଦ୍‌ବାଦ ଦିଲୁ
ବିଷୟର ସୁବିନୋଦ୍ୟ କରିବାକାରୀ ସେମନ୍ତ
କୁଣ୍ଡାବ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡ ବହୁରେ ଉପକାଳ
ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ୍ଟୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇ ଦେବ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ
କାଳରେ ସୁଜାନ ବ୍ୟାକାର ଦେବ କାହିଁ
ଅଭିନେତ୍ର ସଙ୍ଗ ଦେବ ମଧ୍ୟ ସେମନ୍ତ ମନୋ

ଗୋଗି ଦୋଳଅସୁନ୍ଦର ତାହା ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ଏହି
କମଶାଟ ଏହି ଚର୍ଚା ଲଳିଥିଲେ ବଡ଼ଦିନ ହେବ
ଏହି ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଧକ୍ଷିଣାବୀର ପାଇ
ହେବେ । ଗତ ଶହିବାର ଦେବଗାର୍ଜୁମୀସୂଳକର
ଏହି ହକ୍କାଜୁଗାର୍ଜୁ ପ୍ରଦେଶର ଅଭିନନ୍ଦ ହେବା-
ସୁଲ୍ଲା । ଏହିପାଇଁ ମୋଟରେ ଅଭିନ୍ୟା ବିଲ
ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ୟା ଦେଆଇବା-
ବିଦ୍ୱାଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପଥକମ୍ପ ଲେବିବର କର
ଅଭ୍ୟଳ୍ପ ମୁହଁ ଥିବାରୁ ଅନୁଭୂତରେ ସହା
ଦର୍ଶକମାନେ ମୁଖୀ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇନ ସ୍ଵଲ୍ପ
ଏସୋରୁଁ ସମସ୍ତ ସର୍ବ ଅନୁଭୂତ ବିଷୟାଭିନ୍ନ
କାହିଁ । ଲାଟକତାରୁ ପ୍ରଦେଶକଟ ଅପେକ୍ଷାକୃତ
ଭଲ୍ଲ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର ଏ ଦୋଷରୁ ବଜ୍ରିତ
କି ଥିଲାର୍ଯ୍ୟ ନାଟକ ଅଭିନ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟକି ଗ୍ରାୟମନ-
ଭକ୍ତିପାତ୍ର ଗଲାବାଚକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ବିଦ୍ୟ
ଏକବିନ ମାତ୍ର ହତ୍ୟର ଏକଦିନ । ବର୍ତ୍ତା ଦା
ଗୀର ଶୁଣା ନ ଗଲେ ଯହିଁ ଦିନ ଦେବିରୁ ସୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଏମାଜକର ନାହିଁ ଗାୟବାଜ ଜମା ନଥ ଅନ୍ଧାରୁ
ଉଦ୍ଧା ଦେଖାଗଲ । ଉଲାଗୁପେ ଗାନ ଅଭ୍ୟାସ
କଲେ ଅଭିନ୍ୟା ପୁନର ଦେବ କାହିଁ ଏହି
ନିୟମିତଗୁପେ ଗାୟବାଜ ଶିକ୍ଷା କଲେ ଗଲାର
ସବୁ ମଧ୍ୟ ଦେବ ହେବ । ଶୀତ ଓ ବାହ୍ୟ
ଲାଟକର ପ୍ରଥାର ଅଛି ଏହି ଦୂରବିଷୟରେ
ଜଳନନ କରିବାକ ସେମାନେ ପରିଶ୍ରମ
ଦିଲବେ ସେମାନେ ଅଭିନ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବ-
ବସ୍ତର ହେବ । ଶୌଭିନପଞ୍ଜ ଦାସନ୍ତୁ ଏହି
ସ୍ଵର୍ଗରେ ମନୋଯୋଗୀ ଦେବା ହାରି ଅମ୍ବ-
ମନେ ବାରି ଅନୁଭୋଷ କରାନ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ନଳିକପ୍ରେସ୍

ବ୍ୟାକର କ୍ରମକର ଥିଲୁବାଳ ଫିନ୍ଦେ
ଯେହି ପରିଷକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜହାର ବାର୍ତ୍ତା
ଯେହି କୁଳାଳାଳ ଏହି କମିଶନ୍ ସମ୍ମାନ
ଗଭୀରମେଷକୁ ଉପୋଷ୍ଟ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଟିକ-
ମାଟେ ଯେହମୟୁ ପରିମର୍ମି କେତେଥିଲୁକୁ ଜହାର
ସାମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଯଥା;—କଳବରର ଦର ସେମ
ପରି ୧୯୮୮ ପୁଲେ ଟ ୫ ଟା ଦେବ ପଞ୍ଚାର
ମିଆକର୍ତ୍ତନମାସରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ମାର୍ଗପାଦ-
ରେ ପାଞ୍ଚ ଦେବ ଓ ଏଥୁମାଥରେ ପ୍ରତା ଅପରା-
ଧିକାମତ ଯେବେବୁହାର ପଥର କରିଯାଇବ
ଗାନ୍ଧୀ ହିବ । ଶୌଭବାଳର ପେ କେବଳିମ୍ବି
ପଥର ନିମ୍ନ ମାର୍ଗପଦ ଟ ୫୦ ପୁଲେ
ଟ ୦ ଏହୁକେବ ଓ ଏହାର ମିଆଦ ଆହୁବିନ୍

ତାରୁ ମାର୍ଗପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଜାଙ୍କ
କବୁଲୀସୂଚ୍ର ଦେବାକୁ ଛବି ଏବଂ ସେ କବୁ-
ଲୀସୂଚ୍ର ଦୁଇବର୍ଷରୁ ଅଧିକାଳ ପ୍ରବଳ ରହିବ
କାହି । ପଣ୍ଡାର ଜନି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କୌଣସି-
ଜମେରେ ଜନକର ବସିବ ନାହି । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ମୌଜାର ଜଳ ମାତ୍ରବା ଯୋଗଦ
ସମସ୍ତ ଜମେର ପଣ୍ଡା ହୋଇ ନାହି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବୈଶକର ନେବାର ଦସ୍ତ ଦେବଳ ପୌଜ-
ଦାଶ ଅଦାଳତବାର ହେବ । ଶବ୍ଦରାପଞ୍ଚାଶ-
ଜଣ ରହଇ ବିଧମରେ ଲୟପଥ ନ ଦେଲେ
ଦୁଇବର୍ଷ ଗର ଦେବ ଉତ୍ତାରୁ ସନ୍ଧା ପଣ୍ଡା ପ୍ରବଳ
ରହିବ । ସରକାର ଜଳ ଖୋଗାଇବାର
ମାଗଦର ହେବେ । କୌଣସି ବେବରକାଶ
ଲେବ କିମ୍ବା କର ନ ଦେଲେ ଗ୍ରାମ୍ୟକାଳର
ସମସ୍ତ ବାରବାର ଜଳକର ମହିମା ଦାଉରେ
ରହିବ ସୁତସଂ ଜଳ କଣ୍ଠୀ ସବୁପେ କୌଣସି
ରହଇ ଦାୟୀ ହେବ କାହି । ଘଟୋଳ ଏବଂ
ଅମେରିକ କାର୍ପର୍ଟର କୌଣସି ପ୍ରେସ୍ୟୁକ୍ତ
ହେବ କାହି । ଗ୍ରାମ୍ୟବିମାନେ ମେଆର ପୂର୍ବରୁ
ଜଳ ନେବାର କବୁଲୀସୂଚ୍ର ଦେବ ଓ ତାକୁ
କ ଦେଲେ ଏବରାମର ଏ ଆ ଜଳ
ଯୋଜନାର ଅଳ୍ପ କଣ୍ଠୀ କଣ୍ଠୀ ଯିକି
ଓ ସହଗାମର ପାଣୀ-ମହିମାନ ଏକ ମାରବ
ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ ଦୁଇ କିମ୍ବା ଦିନକାରୀ
ପରା-ପରା ମନୋମାନ କରିବେ ଯେ ଦେମାନେ
ପଣ୍ଡା—କବୁଲୀସୂଚ୍ରର ବ୍ୟବ ହେବେ । ତତ୍ତ୍ଵ-
ଜ୍ଞାନିଗାର ସରକାର କର୍ମଶୀଳ ଏବଂ ଅପରା-
ଦ୍ୟକୁଳୀକର ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ଗଠିତ ହେବ । ଏ-
ସଙ୍ଗ ବିଷୟର ଦୁଇଥର ଦେବଳ କର ଜଳ
କରସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଏବଂ ତାକୁ ନବାର-
ଗର ଉତ୍ସାହ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରକୁ ଜଣାଇବେ ।

ଭୁଷରନିରିତ ସମାଜମାଳ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ଟିସ୍-
କ୍ରୂ ସତ୍ତବ କିଛି ଭାରାରୁ ଶ୍ରୋତମାଳରେ
ପାଠ ବଲ୍ ଏ ବନ୍ଦେପତ୍ରମାଳଙ୍କର ଉପୋର୍ଚ୍ଛ
ସବସାଧାରଣାଙ୍କ ଜାଗିକାକାରଣ ଅବଧ ପ୍ରକା-
ର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ସେ ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ଦେବନ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷାଙ୍କ ବନ୍ଦେପତ୍ରର ମହାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ନାହିଁ ବରଂ ମାନ୍ଦବର ଜୟପ୍ରକାଶନାଲ ଏହି
ଆହୁ ଏକଜଣ ବନ୍ଦେପତ୍ର ପୁଅର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟମାଳ
ଇପିବିଦ୍ଧ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟି । ଶ୍ରୋତମାଳ ପ୍ରୟାବ
କରିଅନ୍ତରୁ ବ ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଏହି ଉପୋର୍ଚ୍ଛ
କରିବ କରିବାରୁ ହେ ଏହୁଦେବର ସମସନ୍ଧିକ
ଏହି ସମାଜପତ୍ରମାଳକରି ମହାପୁରୀ କରିବାର

ତେଣୁ କରିବେ । ଅମ୍ବେମାଳେ ଏପ୍ରସାଦକୁ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତିରୂପେ ଅନୁମୋଦନ କରୁଁ ଏବ ଡେଶା-
ଜାଲସମ୍ବର୍ବିଧୀୟ ଗୁରୁତମାଳ ଅବଧ ଘୁଷ୍ଯାଇ
କଥିବା ଏବ ଏଠା କଲିକର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କମିଶନରଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅବଧ ଲାଗୁଯୁ ବବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡରୁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ କଥିବା ବିଶେଷତଃ
ଡେଶାବୀସିକର ଏବଷୟରେ ବିଶେଷ ଅଭିଜନତା
ଥିବାରୁ ବିବାରର ଜଳବରସମ୍ମାନ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ
ଡେଶାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏବ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାଳକୁ
ଏବ ଖଣ ଦେବା ଉଚିତ ଭାବା ହେଲେ
ସେମାଳେ ତହିସମ୍ବର୍ବିରେ ମଜାମତ ପ୍ରଭାଶ
କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏବ ତଥାର ବବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡରୁ ସୁଫର୍ବୁ କରିବା ପକ୍ଷରେ ଅନେକ
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳସ୍ଥର ପଞ୍ଜାନାଫଳ ।

ଗତସପ୍ତାବ୍ଦରେ ବିଷ ଓ ପାଞ୍ଚାଥ୍ରସ୍ ପରିମା-
ପଳ ସମାଜରେ କବ ଅମେରିକାରେ ଦେ-
ଖାଇଅଛି ସେ ଏହା ଡେକ୍ଟିଶାପରେ ସନ୍ତୋ-
ଷକ୍ରନ୍ତକ ନୁହେ । ଡେକ୍ଟିଶାପ୍ ପ୍ରଦେଶିକା-
ପରିମାରେ ସେଇମାନେ ପାଇ କହାଇଛନ୍ତି ଏହି
ଧ୍ୟାନର ଅବଶ୍ୱରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି
ଗତବର୍ଷ ଜାନ୍ମ୦୭ ଶହି ପ୍ରଦେଶିକା ପରିମାରେ
ଉତ୍ତାର୍ମିଶା ଲଭକରିଥିଲେ ଏଥର ୨୨୦ ଶହି
ଉତ୍ତାର୍ମିଶା ଲଭକରେଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ବବର୍ଷାପେଶା
ମୋହରେ ୫୦୭ ଜଳା ହୋଇଥାଏ । ଏଥର
ଉତ୍ତାର୍ମିଶାପରିମାରକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଜନ୍ମ୦୯ ଏ ଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ତ ୧୩୮ ଏ ଓ
ଦୃଶ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ତ ୧୦୫ ଏ ଅନୁନ୍ତ ।
ପରିମାର୍ଥି ଶହି ନିମାରକ ବର୍ତ୍ତମାନା ପ୍ରକ୍ରିୟା-
ରେ ଜୁଆରବଟ୍ଟା ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ ଅଧିକ ଓ
ଏକବର୍ଷ ଜଳା ହେବା ବଜ ଅବନ୍ତୋବଳନକ
ଥାଇ । ଡେକ୍ଟିଶାପ୍ ଗତବର୍ଷ ଜଳ ୭୦ ଶହି
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୫୫ ଏ ଉତ୍ତାର୍ମିଶା ହୋଇଥିଲେ ଏବର୍ଷ
୨ ଜଳକ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୪୮ ଏ ଉତ୍ତାର୍ମିଶା ହୋଇ-
ଥାଏ । ଗତବର୍ଷଠାରୁ ଏବର୍ଷର ପଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ମୁଖରେ ଉତ୍ତାର୍ମିଶା ହୋଇଅଛି । ଏବର୍ଷ
ଅମ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୨୫ ଶହି, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବର୍ଷ
କବଳ କ ୨ ଶହି ପାଇ କରିଅଛନ୍ତି ବାଜା
ନିମାନେ ୨ ମୁଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୨୧ ଶହି
୨ ମୁଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣୀରେ କ ୫୮ ଶହି ରହାଇଥାଏ ।
ଏ ଏବର୍ଷ ୫ ମୁଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣୀର ଟେକ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

କ ୨ ଶ ୮ ଯୁ ତ ୫ ସ୍ଥିତିରେ ଜଗନ୍ନାଥ
ଲେଖାବୁ କ ୧ ଶ ଉତ୍ତାପ୍ତି ହେବାର ବନ୍ଦ
ସତ୍ୟାପତ୍ରକଳ ଅଟିଲା । ଏଠା ବେଶେନ୍ଦ୍ରା-
କଲେଜ ବାଲେଶ୍ୱର ତ କେନ୍ଦ୍ରାସ୍ତା ଫଳ ମଧ୍ୟ
ଉତ୍ସମ ହୋଇଥାରୁ କଟକ ଏକାଡେମୀରୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ତ ୫ ଶ ଉତ୍ତାପ୍ତି
ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପରି ଏ ଫଳ
ଉତ୍ସମ କି ହେଲେବେଳେ ସ୍ମୃତି ଅବସ୍ଥା ଆହ
ଦୃଷ୍ଟିକଲେ ତଳ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ପୁନଃ । ଏ ସ୍କୁଲର ଶ୍ରୀପିତ୍ତ-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି ଅସୁଥକୁ ଓ ଅମ୍ବେମାଳଙ୍କର
ମାଜମୟ ବନିଶ୍ଵର ଗ୍ରାମକୁ ଛାପଣେ ସାହେବ
ମଧ୍ୟ ଏ ସ୍କୁଲର ଅବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଷ୍ଟ-
ଥିବା କଥାମାଳ ସଥା ସମୟରେ ପାଠକଙ୍କୁ
ଜାଗାଇଥାଏ ବର୍ତ୍ତମାଳ କେବଳ ଦେଖିବାରେ-
ଲେକବର ବଦାଳିଦ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ବଢ଼ୁଆଏ ।
ଯାଇପୁରରେ କ୍ରମାଗତ ଜାତୀ ପଡ଼ୁ କି ଥିଲ
ସାହା ହେଉ ଏବର୍ଷ ଜାଖେ ॥ ସ୍ଵ ଶେଣିରେ
ଉଦୀତ୍ତ ହେବା ସଖର କିମୟ ॥ ଏବର୍ଷର
ଦ୍ୱାରାଯିବାର ସଖା ଅଧିକ କେବଳ କଟକ-
ଜଗରରେ ଶ୍ରୀପିତ୍ତଶ୍ଵର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରୁ ଜାଖେ
ସକା ଉଦୀତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ , ଓ ଦ୍ୱାରା ଜାଖେ
ଜ କଣ ମଧ୍ୟରୁ ଜମା କାହିଁ । ଗନ୍ଧବର୍ଷର ଫଳ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଥଶାଳକ ହୋଇଥିଲା ଏବର୍ଷର ଫଳ
ଗନ୍ଧବର୍ଷ ଧର୍ମବର୍ଷାପନ୍ନା ଦିଲ ଦୋରଅଛି ।
ତାକୁ ବର୍ଷରେ କେବଳ ଜ ୨୦ ଶ ଉଦୀତ୍ତରା
ଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବର୍ଷ ଜ ୨୦ ଶ ଉଦୀତ୍ତ
ଦେବା ସନ୍ନୋଧଚକକ ଘଟେ । କେବଳ
ଅମ୍ବେମାଳଙ୍କ ଏହିକ ବନ୍ଧୁବ୍ୟକ ଯେଉଁ ମୁଲରୁ
ଅବେ ଉଦୀତ୍ତରା ଲାଭ କରୁ ଲାହାଶ୍ରୀ ଯେପରି
କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରୁ ଦେବି ସଖା ଶୁଦ୍ଧ ଅସାଧା
ରେବାପାଇଁ ପ୍ରେରଣ କି ତୃତୀୟ ତୃତୀୟ
କ୍ରିସ୍ତଶ୍ଵର ଅଭିଭବକ ଓ କାର୍ତ୍ତିପନ୍ନମାନଙ୍କର
ଦୁଷ୍ଟ ରଣିବାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଓ ଦୂରାରେ
ଯେତେ ପ୍ରଦାନ କରଇନ୍ତା ।

ପରିଶୋଷରେ ବନ୍ଧୁବିଧ ଏହି ତ ମୟୁର-
କ୍ଷେତ୍ରର ଲାବାଳଗ ସଜ୍ଜା ପ୍ରବେଶିବା ପସାନ୍ତାରେ
ଦିଲାଖୀରଙ୍ଗାଥ ମହାପୟଂକ କନଶ୍ଚ ବାହୁ
ବେନ୍ଦୁବାରପୁଣ ସମ୍ମେତ୍ରପଳାଟକ କଲେ-
ରୁ ବ, ଏ, ପସାନ୍ତାରେ ଉଭାର୍ତ୍ତ ହେବ,
ତ ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟେ । ଏଥିପୁଣେ
କ୍ରିଶ୍ଚର ହେବ ଜଡ଼କାର ସଜ୍ଜା ଦିନା ମୁକ୍ତ
ମହାର ଏପରି ତଳ ପସାନ୍ତାପରିବର

କୃତବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଲା ସ୍ଥଳେ । ଏ ଅଗ୍ରରେ
ଡେଣ୍ଡାର ଏବର୍ଷର ଫଳକୁ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରୀତିକର
ବୋଲିବାକି ହେବ ।

৭৮০

ତେବାଳାକୁ ଜଣେ ପଥପ୍ରେରିବ ଲେ-
ଖିଅରନ୍ତି କି “ଆକାଶ ଏ ଦିନରେ ପାଣିର
ବୟାଙ୍ଗକ କଞ୍ଚି ହୋଇଥିଲି, କଳାଶୟମାନ
ମୁଖତ୍ୱର ବର ସର୍ଗକୁ ଅନାଇ ପଡ଼ିଥିଲାନ୍ତି ।
କୌଣସି” ସୁନରେ ପାଣି ବନ୍ଧୁରେହୋଇ
ଦୟାପାରିଥିଲା । ମେଘକୁ ଅକାଶକୁ ଫଳ
ଗଲା । ଚନ୍ଦମାପ ବା * ରଖ ଦୂରପ୍ରଦର
ଦଳ ସମୟରେ କଠାର ଗୋପଧ୍ୱନିଷର ଥିଲେ
ମେଘଗଳକୁ ହେଲା ସେ ଦଳାକୁ ମେଘ
ଦେଖାଗଲା ଅଛି ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ି କାହିଁ । ଏବର୍ତ୍ତ
ଦୃଷ୍ଟି ଅଗନି ଦଳ ନୁହଇ ବୋଲି ସମ୍ପ୍ରେ
କହୁଥିଲା । ”

ଏବା ପେକାନାଳ କାହିଁଠ ଆଜିବାର
ସବୁରେ ଜଳକଷ୍ଟ ପତିଅଛି ଏବା ଏବର୍
ଦୂରମାସରୁ ଝର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଅଥେ ଦୃଷ୍ଟି କା
ହେବାରୁ ସେ କଷ୍ଟ ଅଧିକ ବାଧାଅଛି । ବଥାତ
ତେବାନାଳରେ ଜଳକଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକ
ବାଧୁଅଛି ଏ ବଥା ଶାଶିବାକୁ ଅମେମାନେ
ପ୍ରସୂର କା ଶୁଣ୍ଟି ବାରଣ ଜଳ ବିଶାର ଅର୍ଥେକ
ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟକ୍ରମ ହୁଲ ଏବା ଏକମୁଖରୁ ଅଧିକ
ହେବ ବୋର୍ଡ ଅବବାର୍ତ୍ତସଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହ-
ଅଛି । ଅଳ୍ପଧାର୍ଯ୍ୟ ଚରମରୁଗଲ ମଥରେ ଜଳେ
ଇଣ୍ଟିମାୟୀର ଏ ବିଷାରେ ନିୟମି ଅଛିନ୍ତି ଏବା
ସତ୍ତବ ବକି ଅଟ୍ଟାଳିବାପରିଷର ବାର୍ଷିକରେ ବାର୍ଷିକ
ଅଳ୍ପକ ଟେଲା ଓର୍ଟ ଦେଇଅଛି । ସେବେ
ଏତେ ସ୍ଵଭାବ ଓ ବନୋବାପ୍ରା ଥାଇଁ ଏଠାର
ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଜଳକଷ୍ଟ ଅନ୍ତରକ ବିରବାରୁ
ହେଲ ବେବେ ଅନ୍ତର୍ମାନର ବଥା କି ହୋଇ
ଯିବ ? ପ୍ରଜାଙ୍କ ହିତକମ୍ପିର ସେତେ କାର୍ଯ୍ୟ
କ୍ଷେତ୍ରପାରେ ଜହିମୟରେ ଜଳ ସୋଗାର-
ବାର ଜାଗାଯ୍ୟ ସବୁରେଷ୍ଟ ଏ ବିଷୟ କାହାରକ
ଦୁଃଖକାର ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଗୁ ଜଳବଳା କି
ମନୁଷ୍ୟ କି ପ୍ରମୁଖ ପଣ୍ଡ ଦେବ ବହୁ କା ପାଇନି
ଏହି ଜୀବଜଳ ଓ କୃଷି ଉତ୍ସାହରାଗେ ଜଳବ
ପ୍ରାରମ୍ଭ ସବୁ ଉତ୍ସିତ ପ୍ରଥମକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି
ଅଛି । ପଞ୍ଚବାନର ଲୋକମାନେ ଜଳାଶୟ
ପ୍ରସ୍ତର ବିରବା ଶ୍ରେଷ୍ଠବାର୍ଷିକ ଓ ପୁରୁଷବାର୍ଷିକ
ବୋଲି ଭିଜାଯ କହି ବିମେଷତଥେ ଗହୁକି

ଅଳୁଶ୍ଵାନ କରୁଥିଲେ ଏହି ସଜ୍ଜା ଓ ରୂପିତ-
ବାରିମାଳେ ଆଶା । ଏକବାରେ ଦୂର
ଜଳାଶୟମାଳ ନିରୀକ୍ଷା କରିବା ନିଶ୍ଚାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ
ମନେ କରୁଥିଲେ । ଧୂମର ଯେବେ, ସୁର-
ଶଙ୍ଖ ଉତ୍ସାହ ଜଳାଶୟମାଳ ବିଦ୍ୟମାଳ ରହ-
ଅଛି ଯେବେ ସେ ସମସ୍ତର ସଥାପନ ପ୍ରକାର
ଜାଣ୍ମ ସମ୍ମାର ହେଉଥାନ୍ତା ତେବେ ନୂହନ
ବାର୍ଷିକ କହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହିମଧ୍ୟ ଜଳାଶୟ-
ଦ୍ୱାରା ଅକେକ ଉପକାର ହେଉଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନର ଲୋକଙ୍କର କେମନ୍ତ ମରି ହୋ-
ଅଛି ସେ ଏ ପରିରେ ଅବୋ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁ
ନାହିଁ । ତେବେଳାମାଳରେ ଅଳେକ ଟଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ପଢ଼ା ସେନଖାଳା ଦାରିଗାଳା ତେବେ-
ଖାକାପ୍ରକାଶ ଘରମାଳ ଅଳେକ ବ୍ୟୁତରେ
ନିରୀକ୍ଷା ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୂହନ ପୁଣ୍ୟ-
ଶଙ୍ଖ ଶେଳାଦେବୀ ଅଥବା ପୁରାତନ ପୁଣ୍ୟ-
ଶଙ୍ଖ ମାନୁଷସାର ହେବାର ଅବୋ ଶୁରୂଆତ
ନାହିଁ । ଯେମନ୍ତ ବି ଏହି ଅଭ୍ୟାବିଶ୍ଵାସୀନ
ବାର୍ଷିକ ରଜବାର୍ଷିମଧ୍ୟରେ ନୂହନ । ଏହି
ପୁଣ୍ୟକ ପଢ଼ା ଚିହ୍ନାବୟ ପଢ଼ା ତାବକରିଲ
ପଢ଼ା ସତକ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦର ପର୍ବାର୍ଥ ସନ୍ଦର
ମାତ୍ର ସମାଜ୍ୟ ପରେ ଓ ସାମାଜ୍ୟ ସତକରେ
ବାର୍ଷିକ ରଜପାରେ ଓ ଶୂନ୍ୟର ବିନ୍ଦୁ ଭଲଭଲ
ଯୋଗାଦବାର ବିପାକ୍ୟ ଏ ସମସ୍ତଠାରୁ ଅଗ୍ର
ଗଣ୍ୟ ଓ ଏଥର କବିତା ଅତ୍ରେ କରିବାର
ଛାତିର । ଆମେମାଳେ ଆଶା ବର୍ତ୍ତୁ ବ ଦିଶାରେ
ମାଳେହର ମହାଶୟ ଏ ପରିରେ ଅଥବା
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ କୁମାରତ ଜଳକବି
ଜଳାଶୟର ବିହିତ ତେଣୁ ବରିବେ । ଲଂଘ
କମାଳେ ଜଳାଶୟର ଉପକାରିତା ଫେରେ
ବୃକ୍ଷାରକ୍ଷା କାହିଁ ବୋଲି ସେ ପରିରେ ସେମାନ
କହଇ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ଇ କାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦେଖିବା
ପଞ୍ଜ ଜଳିବାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଷ୍ଠକୁ
ଦିଶ୍ୟରେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ ନା
ହେବିଲ ସେମାଳେ ତେଣୁ ତଳେ କୁଳକାଳ
ହେବେ ।

ବ୍ୟାକର-ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ଦିର

ଭାଜାରସୁଲ୍ଲାଙ୍ଘେ କୋଥୁମାନେ ଓଡ଼ିଶାର
ସବୁପ୍ରାତାକ ଧନାତିର ଜମେଦାର ବୋଲିଯାଇ
ଥାରନ୍ତି । ବସ୍ତୁର ଜମେଦାର ଏହବା ଏବଂ
ମହାକଳ ବାରବାରହାର ଏଗାନବିଦ୍ଵ ଅୟ
ଯେମନ୍ତ ଅଥବା ଚେମନ୍ତ ସବକାହରେ ଏହା

ସମ୍ବନ୍ଧାନରେ କଥା କହି ଅଛି
ଏହା ବଢ଼ିପରିବ ଦିଲକଥା ଶୁଣିବାକୁ ଆମେ-
ମାନେ ସବ୍ବା ଜାମନା କରୁ ମାଟ ଦୁଃଖର
କଷୟ ପେ ସେ ଜାମକା ପୂର୍ଣ୍ଣତବାର ଦେଖିବ
ଆଇ ଅଦ୍ୟ ଫହୁର କିମ୍ବାତ ଗାୟକମାନଙ୍କ
କାଳବାକୁ ବାଧ ଦେଲୁ ।

ଗୋକୁଳର । ପ । ସାହଚର ଜମିଦାର
ପ୍ରାୟ କଣ୍ଠରେ ଶତା କେତେବଳକ ହେଲା
ଏଠାର ହଜାର ଦୁଇଲ ବାର ମଧ୍ୟସୂଦନ
ଦାସକ ନବରୁ ଥିବ କମିଦାରଙ୍କର ଲାଗା
ଅଭ୍ୟାସୁରର ବର୍ଣ୍ଣନା କର ଉହଁରୁ ଭାଙ୍ଗ
ପାଇଗାର ପ୍ରାୟ ଲେଖିଲେ । ଏଥୁପୁଣୀ
ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷରୁ ବାର ମହାଶୟ ଭୟଭାବାନ୍ତରେ
ନବର ପ୍ରାଣର ତେବେକଣ୍ଠ ପଥ ଜ୍ଞାନ-
ଯୋଗେ ଆହୁତିରେ ଯେ ଭର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ସବରେ
ଅଭ୍ୟାସୁରର ନଥାମାଳ ଲେଖା ଥିଲ । ପରି
ମନକର ଦୃଷ୍ଟିକ କାହାଣୀ ଜ୍ଞାନ ବାର ସେମାନ-
କବିପତ୍ରରୁ ଜ୍ଞାମାଳପ୍ରେସ୍ରର ଗ୍ରମରେ ଖଣ୍ଡିବ
ଦରଖାସ୍ତ କେଲ ଓ ଗହଁରେ ମରଜମିଳ
ଜହାରକ କଣ୍ଠା ବାରଗ ବାର ବସଦିଦାନ-
କାପୁଦିପ୍ରତି ଶବ୍ଦେଶ ହେବାରୁ ସେ ଗଭମାସ
ତାଙ୍କରକରେ ମୁଣ୍ଡିଲେ ମୁଦାମରୁ ତଦନ୍ତନିରାଜ
ସାକ୍ଷା କଲେ । ପ୍ରକାରପଥରୁ ବାର ମଧୁସଦନ
ଦାସ ଏଇ ବାର ଗୋକୁଳକାନ ଗୋକୁଳ
ଫଳମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେଠାର
ଗୁପ୍ତବନଗାରେ କରେଲୁ ହେଲ ଏହି ଶତା
ପ୍ରକାର ସେଠାରେ ବୁଝି ହୋଇ ତେଷୁଠା ମାନ-
ପ୍ରେସ୍ରକ ପ୍ରଶମନରେ ଛଳଛଳିଗର ଅଭ୍ୟାସୁରମାଳ
ଫଳମାନେ, ସଥା—

୧—କୌଣସି ପ୍ରଚା ଜମେଦାରଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ
ଶର୍ମିତାଙ୍କ କମ୍ପୁ ଡାକ୍ଟର ସରର କୌଣସି
ଶକ୍ତିକୁ ବହୁ ଲାଗୁ ଦେଲେ କୌଣସି
ଆନନ୍ଦକୁହଣେରୀ ପ୍ରଚାଙ୍କ କଳୟକ ଦେବ-
ତକ ତର ଡାକ୍ଟର ଜମେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଚାଙ୍କ ଦେବତା

—କୁମାରପୂର୍ଣ୍ଣମା ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶିଥାପନାଟକୁ ଟ ୧/୫ ଲେଖାଏ ରଖି
ଛି ।

—ପୁନିଦ୍ୱାରକ ଗାନ୍ଧାରୀ ଗୀତ
ପ୍ରାଚୀ ସେବକୁ ଶୋଭୁ ମତି ଦେବା ଏହି
ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରୁ କୋଣେ ପରାକ୍ରମ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଜ୍ଞାନ କାହାର କେବେ ? ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ଲମ୍ବ
ମାନିବା । ତମିହାରକ ଘରପାଳୀଯ କିମ୍ବିମା
କରୁ କହ ଶୋଭୁ ଓ ଉତ୍ସମ୍ମାନ ଥିବାରୁ

ଶ୍ରୀକରତାକୁ ଅସିଥିବା ମନ୍ଦମାସ ଯା ୨୨ ଦିନର ରାତ୍ରି
ସହିଦୟ ପ୍ରକାଶ ସେ ମଳିଗାହର ଘାରୁର ସର୍ବଜୀବିନ୍ ଚନ୍ଦ୍ର-
ମାହେବ ଓ ତଣ ଲୋକ ସହିତରେ କିଧା ଉପରିକାରେ
କାମ୍ବୁ ଗାଢି ରହିଥିବା ମନ୍ଦମୂରିର ପଦାର୍ଥ ଉପର ଥପିବାପ୍ରତି
ବିବରଣ୍ୟେ ଏହି ସମ୍ମାନ କାମ୍ବୁ ରତ୍ନାର ହୃଦୟରଦେବାନ୍ତ
କରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତରେ ମାହେବଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଶ୍ଵର
ହେଉଥିବା । ଯାକ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ଅର୍ଥ କରେ କୁଳ ଖାଦ୍ୟ
ଅଧିକାରୀରେ ଶ୍ରୀକାନ୍ତରୁ ଯାଇଥିଥି । ସେ ଫେର ଅବି
ବିଷରେକୁ ଯେବମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁହୋମିତାର ଦେଖିଯା । ପର-
ମାୟ ଘାହର ଆବ ସେ ବୁଝଇ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପଦମାସ ରା ୫ ଉଷ୍ଣରେ ଅନୁଧାବନଠାରେ ଏହି
ବିହା—ମସିଦରେ ବିହା ଓ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁ ସ୍ଵରୂପମାତ୍ରକ
ମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ କହନ ହୋଇ ଯାଇଥିବାର ମୟାତି ମିଳଇ ।
କହିଯ ପଥକୁ ଅନେକେ ଧ୍ୟାନପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବାର ଦୟତିର
କ୍ରିୟ ଏହି ସୁନ୍ଦରମାତ୍ର ଯୋଗିତା ଅନେକ ମୋହନ
ପିହାମାତ୍ର ପଥାରି ମସିଦିର ଉଦୟମରୂପ ବାର କ୍ରି କର
ଦେଇ କି ଥାଲେ କାହା ହେଲେ ଏହି ଅଧିକ ପୁରୁଷଙ୍କା ଏହି
ଆଗା । କହିଯ କ୍ରି ସୁନ୍ଦର ମୋହିଏ ସୁନ୍ଦର କେବେଳେକି
ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିଲେ । ଯରେ ବନାବ କାହିଁକି ?

ଅମେରିକାର ଉଦ୍‌ବଳେନପିଥ ନଗରଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ଜ୍ଞାନମାନ ତା ୧୯ ବର୍ଷର ମାରସ୍ଟାନରୁ ପ୍ରାଣୀ ସେ ନିରିପିରି ନମ୍ବର ଉଚ୍ଚତା ଏହି ଲାଭବୋଧପାରେ ୨୫୦୦୦ ଏକାର ମହିମଣେତା ରୂପେ ହତୀର ଦେଇଅଛି । ଏହି ସେବମାନେ କବି ଦୁର୍ବାଗ୍ନ୍ୟ ହୋଇଥିବୁ । ଏବେବି ଉବ୍ସ୍ୟ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ମର ଅଖ୍ୟାତ ଲେଖକୀୟ ଏହି ଦୁର୍ଲିଖ ଥିଲାମୁଁ ୧୦୯ ମଧ୍ୟ ଏହାକି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିରା ପଳାଯ କରିବକରୀ ଦେବାର ବିଷୟର ଦେବକାରୀରି ।

ଅସୁରପ୍ରତାଣ ସୁମରେ ହମାରକୁ ହାନିବ ଆଜ
ଏହାର ତାର୍ତ୍ତିମେଲର ମେଳର ଯେଉଁ ମନ୍ଦମାର ଗା ୧୫-
ସଂଖ୍ୟା ଦବାକାରୀ ମଞ୍ଚରେ କହ ଅଛିରେ ଥାଣ୍ଡ
ଅତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଇ ସୁରୀ ସେହିମାର ଗା ୧୬ ହେଲେ ୧ ମାର
ହାନିମାର ହାତୀ ପାଇବାରୁ । ତେଣୁ ଜମିକ ଏମାନେ
ଯାଇବ ତୋରନାହିଁ ୧ ।

ବାହୁ ଦାୟି ଶାକରଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମ ଅଧ୍ୟା-ଇତିହାସ
ସମସ୍ତରଠାରେ ଦେଖିବ ହତ୍ଯାକାର ସ୍ଥାପନାର୍ଥ ୫୦୦୦
ଜୀବା ଦାନ କରିବାକୁ । ସାରା ତତ୍ତ୍ଵ ଉପରେ ୨୯୫ ।

କେମେଲ ଅଛୁ ପ୍ରାଚୀରଦେଶ ମୟରେ ଡକ୍ଟର ମହାପ୍ରତି ଜାତି-
ହୋଲ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଦ୍ୟାର ଜ୍ଞାନେ ଉତ୍ସମ୍ମଦ୍ଦର ଦେଖିବୁ
ଫର୍ମିମନ୍ଦନ ଗୋପ ବିଦ୍ୟରେ କ୍ରମି ବରିତାରେ ଶାଖା
ଦେଖାଯୁ ଜୀବିଜ୍ଞାନ ବିନାତ ମହିନେ ନ କି ହୋଇ ଦେଖା
ପାଥର କେହି ଏତ୍ସମ୍ମଦ୍ଦର ତାଙ୍କ ବିନାତ ଅଳ୍ପ କି ପାଦ-
ବାହ ଅନ୍ଦେଶ ପରିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ସହା ସୁଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ମୂର୍ଖ ।

ହାତ୍ୟକାରୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧବା ଜୀବନର ଚ ୨୫ ଏଷତ ତାଙ୍କ
ସମ୍ବାଦର ଉତ୍ସାହ ଯେ ହୋଇଥିବ ପ୍ରାଣବାହିତର ବିଜୟ-
ସେହାର କଂୟୁତ ପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତରେ ବରିପଲେ ।
ଲକ୍ଷ୍ୟଦିତ ସମ୍ବାଦ ଶାୟ ଓ କାଳ ପୋକ ମୁକ୍ତ
ହେଉ ପରେ ପଦଶିଳ୍ପୀଙ୍କେ ଶାୟ ଚ ୫୦୦ ଏକ୍କ ଘେର-
ପେଟ୍ରୋଲ ଦୂର ଲେଖି କାର । ଇମ୍ବାଲମ ପରିଚାର
କର୍ତ୍ତା ଲେଖିଥାନ ଓ ଦୂରରେ ବିଗଲୁ ଦୁଇ ଏବଂ ଦୁଇର
ଅନ୍ତର ହୋଇଥିବା । କେବଳ ସେବାକାରୀ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଏବଂ କାହା । ଏଥିର ଦେଖାମ କିମ୍ବା ?

ଅସମାନିକି ବଢ଼ିଲାଟ ବାହାର ଅଗାମୀ ଅଛି ତାର
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଦେବତ ଦ୍ୟାମ ଦର ଦଳାଟ ଅଭିଷ୍ଵମନ
କରିବେ କୋଣି ଶୁଣାସାପାଇ ।

ଅହମଦାବାଦ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଉପାଦାନ ଓ ସାଧାରଣ ଘରରେ
ବୈଶିକାର ସଂଗ୍ରହ ମିଳିଲା । ଅହମଦାବାଦଠାରେ ଏକ-
ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟରେ କି ୫ ୦ ଟଙ୍କା ଦେବକ ଦେଇଲାରେ ନାହିଁ
ପରିବାର ବହିର ହୁଏ ।

ଦେମର ପୋକିଠାରୁ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣର ଗାସ୍ତାବଳିଠାରୁ
ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣକାଣ ସମବେଳେ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞାନୀୟ ଶାନ୍ତିର
ମାତ୍ର ହେବ କଲାପାର ତା । ବିଷରେ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣର ପ୍ରଥାକ-
ଚିନନ ଉଦ୍ଦରିତାରେ ଏହି ନିର୍ବିରଦ୍ଧ ହୋଇଥିବ ସହିନେ
ପ୍ରାୟ କି ୮୫୦୦ ର ଦେଇ ଉପରିତ ଆଜି ହୋଇବ
ଅଜ୍ଞାନୀୟ ବିଦ୍ୱାନ୍ତରେ ମତ ଶାର୍ମି ବିଲେ । ଗାସ୍ତାବଳେ
ବେଳେ ଯତ୍ତ ସମବେ ଉପରିତ କି ଥିଲେ । ବିର୍ମାନ
ନିର୍ମାନକୁ ପ୍ରଥାକାଣ୍ଡ ଅସ୍ତର୍ଣ୍ଣରୁ ଏହି ମହିନେ ତାଙ୍କ
ବାର୍ଷି ବିତାରଣକୁ ପେ ପଳାଇଛି ପତ୍ର ବସ୍ତୁରେ ବିଭିନ୍ନ
ଖୋପକର ଦଳ ମାତ୍ର । ଏହା ।

ପ୍ରକାଶକାଳ ।

କଳିତାମାର ଠ ୨୩ ଟିକେ ସ୍ଵର୍ଗ ମିଶନିଓର୍ଗାନିଶନର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷକରଣ ହୋଇଥିଲା । କମିଶନ ଏହି କରି ମଧ୍ୟରୁ ଏକବିନ୍ଦୁ
ଉପରିତ ଥିଲେ ଯେତେ ବାହୁ ମହାତ୍ମା କାଂଗ ଓ ଫୋର୍ମ
ମହାପଦ୍ମନାଥ ଓ ଆରମ୍ଭନ ଓ ଜୀବିତ ବାହୁ କରିଲୋତାନ୍ତର-
ପଦ୍ମ ଚାରାମର୍ଦ୍ଦ ମହାପଦ୍ମନାଥ କରିବିଲେଇ ମେହି ପଢ଼ିଲେ
କେତେକମାତ୍ର କରିବାକୁ କରିପାରିଲା । ଯେତେ କାଂଗଠାର
ପାନେ ମିଶନିଓର୍ଗାନିଶନର ହାତି ଉପରିଦିନ ।

ବାହୁ ନିର୍ମାଣକାର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛିତକୁ ମାତ୍ରରେ
ନିର୍ମାଣପ୍ରକାଶମୂଳର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରେସ୍‌ରମ୍ଭରେ ଆଜି
ଦେଇଥିବା କାଥାରୁରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାଲାଯାଇଲେ ପେତୁପାଇଁ
କରିବାକାଳୀ ଦେଖିଯାଇଲେ ତଥିମଧ୍ୟ ହୋଇଅଛି କେବୁ-
ମାତ୍ରମୁଁ ଏହି ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବରେ କମଳା ପରିବାର ।

ମୁଖରେ ଏହି ନିଯମ ବସନ୍ତ
ଅଷ୍ଟ ଦୂରାକ୍ଷେତ୍ର ମୁଖର ଓ ପଦାର୍ଥ ଓ କରଣ୍ୟରେ
ଏହି ଏ ନିଯମରେ ଅଛି କୋଟିଧି ନିଯମରେ
କିମ୍ବା ହେବାକୁ ହତାତ ପଥାର ଗଲେ ଏହିଏ
ମୁଖ ନିଯମ ୨୦୦ ମୁଖର ଅଶ୍ଵ ସେ ବେଳେ ଆପଣଙ୍କ
ନିଯମେ ବଚନର ବରି ସୁନ୍ଦର କବିତରେ ମୁହାର
କବିତରେ ଶାମି ବାଜା ପାହା ଥାଏଇ ଉଚ୍ଚତରେ ମାନ୍ୟ
କରିଯାଇ ଲାଗାଏଇ । ସେବେ ଶାପ୍ର ଏ କନ୍ଦର ମାନ୍ୟ ଏ
କରିବେ କେବେ କିମ୍ବା ଏକାକି ସମାଜର ସମାଜର ।

ବନ୍ଦମୁଖାରେ ଏହିଏ ଗୋଟିଏ କାହାର କଣ୍ଠ ଦେଖାଇ
ଦେବାଥାର ମୂର ଉପରେ ସେହି ଛବିତଥାରୀ ଫୁଲମୁକ୍ତ
କାନ ସବୁରେ ଲିଖେ ରାଖେଲା । ଆଉ ମୁହଁ ବଜାବ

ପରୀ ଉଦେ ବାକାର୍ତ୍ତାରୁ ତପ୍ତି ମରି ସୁଧାରିବାରୁ ହାତାରୁ
ଦେଲେ ବୁନ୍ଦୁ ମହାଜନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭିନାକେ ଠାରିଲାମ୍‌
କଳୁ ହୃଦୟେ ଧରି ମରିବାରୁ କେତେ ସୁଧାରିବାରୁ କଣେ
କାହାକୁ ମେଲାନେ ମେହୁ ମାରିବାଠାଏ କହି ଦିତା ଶିଖଗାନ୍‌
ମୁଗ୍ରା ପଢ଼ିବାରୁ କେ ଅଧିନ କୋହି କାରାର ନ ଦେବାରୁ
କାର ସେବା କବାର ନ ଦେବାରୁ ସାଧାରିଛେବା ସୁନ୍ଦର ତାହୁ
ସେବା କରିବାରୁ ଯଠାର ଦେଲେ ଗାଁ ମହାଚଂପିଆରେ
ବହୁବେ ଘେବେ ଏ ବରାନ ଦୁନ୍ତମରେ ତଥା ବରିକ ଠାକେ
ଅର୍ଥ ଲପଦିତରେ ତ କହ ଶର୍କର ପରିଷ୍ଠିତ । ଏଥରେ
ପରୀ କହ ଦୁଃଖି ଅବସ୍ଥା । ଧେକେ କେବିନାକେ କୁନ୍ଦମ୍‌
ନ ମାନିବେ ଦେବି ଏପରି ସେ ଆତ କୁ ଫଳର ଦେବ
ଏଥର ମାତ୍ର କବ । ପଢ଼ ।

କମ୍ ସମୋଧନ

କଳ ପୂର୍ବପ୍ରୟାତର ସପିବାରେ ମାଲକର
ଓ ଦୁର୍ଗାକୁଳର ପଦ୍ମନାଭ ଧାଳ ସମବେଶକା-
ନରେ ଲେଖାତ୍ମକ “ପୁରୁଷର ଚଲିଗୁହା-
ମୂଳ ମାଲକର ପଦ୍ମନାଭର ପ୍ରଥମ ହେଉଅଛୁ”
କିମ୍ବା ଭାବୀ ଠିକ ନୁହେଁ । ବଟକ ଉତ୍ସାହ
କଗହୃତିପୁର ଅନୁର୍ଗତ ବାଲକୁବ ଏହି
ପଦ୍ମନାଭର ପ୍ରଥମଶୂନ୍ୟ ଅଧିକାର କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶକ

ପଢ଼ିପ୍ରେରବକ୍ଷ ମହାମତୀ ନିମନ୍ତେ ଥିଲୁ-
ମାଜେ ଦ୍ୟାସିଲୋକୁ ।

ପ୍ରକାଶିତ ଦିନାଂକ ୧୯୮୫ ଜାନୁଆରୀ

ପରିବାରେ—
ମହାଶୟ !

ଅଳୁବୁଲ ଦୁର୍ଦ୍ଵିଷ ପ୍ରପାତକ ପ୍ରତାମାକେ ଘୁମିଛି ।
ଦୁର୍ଗୀପଥମାନଙ୍କ ଲବଟେର ଅପରି ମହିମବା
ର୍ତ୍ତ ନେଥ ସରକାନ୍ତରେ ବନ୍ଧୁଜୀବର ମହିମାବର
ସୁପରଗେଣେଖ ଧାରେବି ଦକ୍ଷିଣରେ
ଦେଶକବର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଦ୍ୟ କଳ୍ପିତ ବାଯଦ,
ଶ୍ରୀଅ ଓ ମହୁଳ ପ୍ରଭୁତ ପ୍ରଶଂସିତ ଧାରେବ
ବାହୁଦୂର ସରସ୍ଵତେ ଦେଖିଥିଲେ ହେ ଅଳ୍ପକୁ
ଦ୍ୱାରା ଉପ୍ରୟେ ସେ ଭାରତ ଚୌରାଷିପରିବାର
କି କିମ୍ବ ଅବଧ ରେବ ପ୍ରତାମାକବ ପାଇ
କିଥାର ଚୌରାଷି ବହୁତ ଜ୍ଞାନୀ ଅଭିନନ୍ଦ
ବନ୍ଧୁଯାଏ ନାହିଁ କରି ଆଜିରା କମ୍ପୁଲ ନମନ୍ତର
ପିଥିଥିଥ ୧୦୦% ଲୋକୀଏ ନିର୍ମାଣରେ ଶକ୍ତା
ବ୍ୟକ୍ତିର ଭୂମି କରିଥିବ ସେ ଭାରତେ ଲେଖ
ସଂବନ୍ଧରୀର ଓ ପ୍ରତାମା ଓ ଶାହ କା ଲୋକୀଏ
ମିଶିଥ ଦେଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଧାରିବା ବାସି
ଓ ପିଲାକା କବିତାର ଫଳର କରିବାରି ।

ଭାବୀ ରଖିଲାନ୍ତି ସକଳ ୧୮୮୩ ମସିହା

ଭାବିତା ।

କେହି ମଧ୍ୟ ଏ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସ୍ଥବ ମାତ୍ରାଥତ୍-
ମାତ୍ରାଦାରୁ ମସିବ ଟେଙ୍କାରେ ଟୋର୍କ୍‌ରେଣ୍ଡା-
ଲେଖାର୍ ସ୍ଥବରେ ଟଙ୍କା କରଇ କେବଳ ଜରଣୀ
ଓ ଦୈନିକ ବାଲେ ବରୁଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନବର
ଛୋଟପି କଳି ସମ୍ଭବ ସ୍ଥବ ସେମାନେ
ଜୀବା ସକାଶେ ଭାବା ଚିତ୍ତପେଷ କର ଅନ୍ତର୍-
ଭାବେ ଦାନାବାର ବରୁଅଛନ୍ତି ଆମମାନଙ୍କ
ଦୁଃଖ ଦରଖାସ୍ତ ହାତ ଓ ଶବ୍ଦବାଗଳ ହାତ
ସରକାରରେ ବାର୍ତ୍ତବାର ଜଣାଇ ସ୍ଥା ସେ
ଏତେତୁର ବନ୍ଧୁ ସବ୍ୟ କରିବାକୁ ହେଲା
ଏହାର ଗୁରୁର ଆଜି ବାହାରାରେ କରିବୁ ?
ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାରୁ କିଛି କହିବାକୁ
ଏଣିତ କଲା ଗୋଧ ଦେଉଥି ଯାହା ହେଉ
କପାଳେ ! ସହାୟ ଗଗବାନ ! ! !

ପାତ୍ରମାନ
ଅନୁଗ୍ରହ } ନିଃ ଶ୍ଵ—

ମହାକାଳୀ

ଅତି ବଳସମୟର କିନ୍ତୁ ଗର୍ଭତ ବିଶିଷ୍ଟି-
ମୌଜାରେ ଜୀବନକମୋହନ ମହାପତ୍ର ମନ୍ଦିର-
ସହିତ ଚନ୍ଦ୍ରକାଳରୁ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲେ ଅଜନ୍ମ
କ କାଠିରେ ର୍ଷ ହେବ ଶାନ୍ତି ମନ୍ଦିର ସହିତ
କିମ୍ବା କୋରାଥୁଲେ ଆଦିଗୀୟଧ ମହାଶୟା ଅନ୍ତରେ
ଟ ପ୍ରାଚୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜର୍ଣ୍ଣ କରି ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ
ନନ୍ଦର ପସ୍ତିର କରନ କେଳିତମାର ଏବଂ ରଖ
ପୁଣ୍ୟ କଲେ କୋଇ ଦେବତା ଓ ମନ୍ଦିର-
ପ୍ରତିଷ୍ଠାତାରଙ୍ଗେ ପ୍ରାହୃତ ଓ ଦେଖିବ ଉତ୍ସାହ
ନେତ୍ରାଧିକ ଦୂରସତସ କେଳିମାଳକୁ ରୋଜକ ଓ
ଦେବତାଙ୍କେବଜ୍ଞେବଜ୍ଞୁ ବସ୍ତ ପ୍ରଥାଳ କରି ପୂର୍ବାଙ୍ଗର୍ଭ
ପ୍ରାୟୀ ରଶ୍ମିର ପରମେଶ୍ଵର ଏହାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜୀବ କରନ୍ତୁ ଏହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କାନ୍ତିଗଳ
ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତୁ ଲବି ।

ବଶମୟ
ଶକ୍ତିସ୍ଥାବଦୀ ବୟୁ ଶଶକ
ବଳମୟୁର ସ୍ତଳ ।

ମହାଶୟ !

ଗର୍ବ ସନ୍ତୋଷ ସହିତେ ଏ ଜଗତରସ୍ତୁ ହେଲେ
କେବେ ପୁନଃପ୍ରକାଶିତ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟମର୍ଦ୍ଦକଳ-
ଦାସଙ୍କ ବୃଦ୍ଧରେ ଦିଗର ଅର୍ଜୁକ ଓ ଦିବାଦ
ବିଶ୍ଵାସର ଅଭିନଦ୍ୟ ମୋହରୁଳା। ଏ ଜଗରରେ
ପୁନଃ ଅଭିନୟ ଶାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସହ ବାହିନୀ
ପାଇଁ ହେଉଥିବାରୁ ମଞ୍ଚ କଣ୍ଠାପାତ୍ରରୁ ଯେ

ବାହୁ ମହୋଦୟ ଏଠାରେ ଥୁଏଟିରଦଳକୁ
ଉପସାହ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତି ଲାଗୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏ କମରୁରେ ଥୁଏଟିର ସମ୍ମଦୀଯ
ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିରେ ଦିଗ୍ବୁନ୍ତ
ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ ଏପ୍ରକାର
ନିର୍ବୋଧ ଆମୋଦରେ ଉପସାହ ଦାନାର୍ଥୀ
ସମସ୍ତ ଦେଖିବାରେ ଦ୍ୱାରା କରି ଥିଲେ
ହେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ମୂଳବାକମାଳଙ୍କର ଏହି
ଅଭିନୟ ପ୍ରଥମଜ୍ଞନ୍ୟମ ଫଳ ଆଶାନ୍ତରୂପ
ହୋଇଥାଏ ହାତଗୋଟି ଲାଟକର ଅଭିନୟ-
ହେବୁ ଗଢ଼ ଅଧିକ ଦୋଷଥିଲା ସ୍ଵତର୍ଥ ପ୍ରଥମ-
ଜାଟକ (ଜଗତପର୍ଜନ୍ମନ) ର ଅଭିନୟ ଦେଖି
ଅଧିକାଂଶ ପାରକୁ ଗଲିଆପିଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ-
ମାନେ ହିକୁ ଲାଟକର ଅଭିନୟ ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ବଡ଼ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ଥିଲାମାନ୍ତି ।
ବାସ୍ତବକ ହିକୁ ଲାଟକର ଅଭିନୟ କରିବା
ଛପିବ ନ ଥିଲା ଓ ହିକୁ ଲାଟକ ଖଣ୍ଡିବ ଥିଲା-
ତ୍ରାଷବରେ ଥୁବାରୁ ଓ ରହସ୍ୟଙ୍କଳକ ନ
ଥୁବାରୁ ଦର୍ଶକରୁବର ମନ ଅବଶ୍ୟନ୍ତି କରିପାରି
ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଇଦମରେ ସେତେବେଳେ
ହେବାର କୋଳଥିଲ ବିବାହକର୍ତ୍ତ ଗୋଟିଏ
ବହସ୍ତରିନକ ନାଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସମାଜର
ଅବସ୍ଥା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ପିତା କଲା ପଦାଧ ଦେବା
ମାଣ୍ଡ ଦେବର ଭୟ ସହ କରିବାକୁ ହିକୁ
ଓ ପୁର ରାଜଗୀ ଧାରକର ଚିତ୍ରାଳ୍ପତି ବିପ୍ର-
ଜାର ଦରମାର୍ଥ କର୍ତ୍ତାଙ୍କରାକ ସ୍ଵର୍ଗ, ଓ କିମ୍ବା
ତାର ନାମକ ସକରାତରେ ଲହିବାକୁ ଦକ୍ଷ
ଦୂର ଲଭ୍ୟାତ ବିବନ୍ଦରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିବ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଲାଟକର ଅଭିନୟ ବାଳବମାନେ ଅଭି
ବଦମରୂପେ ସଙ୍ଗନ କରିଥିଲେ । ଏହିତ ଗଲା
ଅନୁନ୍ତକଥା ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୁହାର
—ଅନୁକ୍ଷେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁଲବାଳକଙ୍କ ପୋଳ
ଦେଖ କୃତିତ କି କା ? ଏ କିମ୍ବାର ମୀମାଂସା
ଆମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ବାଳକଙ୍କ ମରଣକ
ଜ୍ଞାପରେ ଅର୍ପିତ କଲୁଁ । ସେମାନେ ଏହାର
ଉଚିତ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵବେ ।

ଅରୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେପଡ଼ିଲା । ଅରୁ-
କଥୀ ଚାହିଁ କାଟି କର ଏହା କି ସୁରୁତି-
ପ୍ରଶ୍ନାତଳ ସେ ସାଧାରଣକ ସମ୍ମାନରେ ଦୂର
ବାଜକ ଖେଳାଳାଚ ମାତରେ ? ଅକ୍ଷୟନ
ସୁଧର ଗୋଟିଏ ନିର୍ଭେଦ ଆମୋଦର ବଳା
ଲାଗୁ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ ସମ୍ମାନରେ ଦୂରବାଲକର

ନେଇୟକର ଦେଉ ସବ୍ୟହାର ଫଳ ଆମେମାଜେ
କହି ନ ପାର ।

ବଶମୁଦ
ଶ୍ରୀ—

ମନ୍ଦିରପ୍ରକଟି

କାରୁ ଶିଳାମଣି କାଷାବ	ପଦମ୍ବନ	ଅଗ୍ରିମ	୧୯୯
" ନରହିତ ପ୍ରକଳ୍ପର	ଲିଟକ	"	୧୯
ମୁକୁତ ପୁଲକା ମହାତମ	"	"	୧୯୫
କାରୁ ଗୋପକଳ୍ପ ପାକାଷାବ	"	"	୧୯୯
" ସାଥାକିରୋଦ କବି	"	"	୧୯୯

ବ୍ୟାପନ

ବାବ ଦ୍ୱାରକାକାଥରକବତ୍ରୀଙ୍କ-ପ୍ରଶାନ୍ତ
“ଶେଷପରିମାଣ” ପୁନଃଦୂର ହେଉଅଛି ।
ଅତ୍ସବୁର ପ୍ରଗ୍ରହ ଦେବ । ପ୍ରହଣେକୁ-
ବ୍ୟକ୍ତିମାଳେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ ବର କଲେ ପାଇ-
ପାଉବେ ।

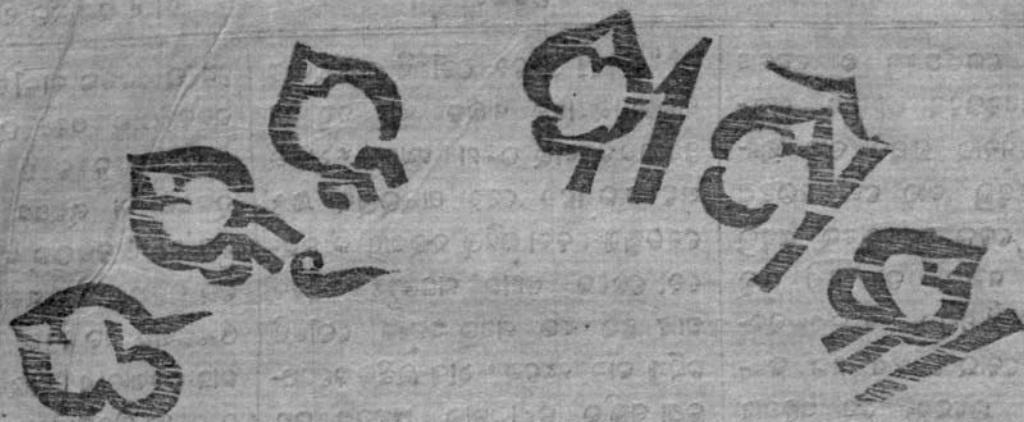
ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀକର ସୟା
ସମ୍ମାଦଳ କଟକ ସ୍ଥିତି
କୋଣାର୍କ ।

ପ୍ରଥାଳ ପୂର୍ବତେଶୀୟ ଜୀବନ କାଳର କି, କି,
ସାହୁର ଶାମେରିଟାକବନ ଜୀବନ ।

ଏହିଦୀର କାହାର ବା ଥାତୁର ବଳ ଦୂର
ଦୂର ଦୂର, ମୁଖ୍ୟାଧାର ମେଲିପାରୁ, ପୁରୁଷସ୍ତୁ
ତେ ଯକୁଳ ଅଭିମର୍ଯ୍ୟ ଲୃପିତ ଓ ବନଶାପ୍ତ ଦୂର
ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକ ପାତ୍ରାପରେ ପ୍ରଧାନ ତିଷ୍ଠାନ
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମରୂପେ ପରିଚିତ ଓ ସମସ୍ତବନ୍ଧାର
କିମେଷ୍ଟରୂପେ ଅବୁଦ୍ଧ ସଥା; କାଶ, କପ,
ଛିଦର, କୁମ୍ର, ପାଥୁର, ବନ୍ଦୁତଳବନ୍ଧାପି କୁର,
ସବୁତର ଅସ୍ତାମ୍ବା, ଦୂଦୟ କଞ୍ଚଳ, ମସ୍ତକପୁଣ୍ଡିକ,
ଧାରୁ ବା କାହାରୀ ଚୌକଲା, ନସ୍ତକବ୍ୟଥା,
ଆକୁରିକ ଥା, ଶୁକ୍ରପଥ୍ୟ, ମନ୍ଦରେ କ୍ଲେବ,
ମେହ, ମେହଦିବାର, ମୁଖ୍ୟାଧାର ପାତ୍ରା ୬
ଶେଷ ।

ଭାଗ୍ରତ କି, କି, ସାହାଜ ସାମାଜିକ
ଅସ୍ଥି ବାହ୍ୟକ ଲେପଣଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ
ଶୀଘ୍ରାପସରେ ବହୁମୂଳ୍ୟ କୋଳି ବିବେଚନ
ପଥା;—ଘେଡ଼ା ଦା, ବହୁତବସରୁ ଦା,
ଗଢ଼ାହାୟକ ଦା, କୁର୍ମ, ଉଷ୍ଣୟା, ବହୁ-
ପଶାଦାର, କୁଣ୍ଡ, ଅଶୁରବିଶୀଳା, ବାତ, ଗର୍ଭମ
ଦା, ଓ ନିରାକୁ ନନ୍ଦପ୍ରକାର ରର୍ମବେଳ,
ବ୍ୟକ୍ତହାର କରକାର ସମ୍ମୁଦ୍ର ନିଯମମାର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶ୍ଵହୃଦ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ,

ସାହୁପ୍ରକଳନମୂଦିପତ୍ରବା

କଣ୍ଠ
ପାତ୍ରକାଳୀ

୧ ୯ ଜାନ୍ମ ମାତ୍ର କୁଟୁମ୍ବ ଏତେ ନାହା । ମୁଖେଷ କ ୨୫ ଓ ଏକ ୧୯୫୩ ବାର ଏବନ୍ଦାର

ଶତ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୨୫
ପତ୍ରକେବୁ	ଟ ୨୫

ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ବାବା-
ଶତ୍ରୁମ କି ଗୁଣ୍ୟୁ ଏହି ରଂଗ୍ରେ ଅଧିକାନ-
ମୁଦାନକ ଅଧ୍ୟେ ଲେଖାଏଁ ବାଣିଜେବେ ଯେ
କରିବାକଥାମା ବୁଝୁଥାଏ ଏହି ବାହିଲ-
କରିଥାମା ରଂଗ୍ରେ ଅଧୀକରେ ଉଚିତ ।
ଅମ୍ବୁମାନେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର କରୁଁ ଓ ପ୍ରେତେ
ଏପଥ କେବ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପଥରେ ଛଳ ।
ତୁର ପ୍ରକଳନ ସାମାଜିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାନପୁନ୍ନାନ
ଅଧିକା ସାଧୀନତା ଅଧିକରିତ ବାଚି ରଖି
ଦିଲାକର କାହିଁ । ଏତେବେଳେ ସକା ରଂଗକଳ
ବାବାସ୍ୟରେ ତାହା ବହିଅଛି ଏହି କହିର
କ୍ଷେତ୍ର ଅମ୍ବୁମାନକୁ ଯୋଗାଇବାର ଦେଇଅଛି ।
କ୍ଷେତ୍ରକ କାଣ ହୋଇ କଲେ ବୁଝ-ସୁବୁଝ
ଅଭିଭର୍ଷ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏହି ଏଠା ଟାଙ୍କୁ-
କାଟାକର ବିଶେଷ ଉପବାର ଦେଇ ।

ମାନ୍ଦାଜିତାରେ ହନ୍ତୁଲମାନକୁହି, ଏ,
ମାନ୍ଦାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଂଗ୍ରେଜିଯା ଏବି ହନ୍ତୁ-ଶତମା-
ନିରାଶୀ ପ୍ରଦାନାର୍ଥ ଗୋଟିଏ କଲେଇ ପ୍ରାପନ
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦେଖାନ୍ତ ରଘୁତାଥ ରଞ୍ଜ
ପରିବ୍ରଞ୍ଚ ବେଶ୍ମା କରୁଥିଲେ ତାହା କମେ ସଙ୍ଗ
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇଅଛି । ଗତ ମରମାସ
କା ୨୫ ରିକରେ ମାନ୍ଦାଜିତାରେ ଥାଇ ଓ
ଅମ୍ବୁମୁଖ ନେମାନକର ଗୋଟିଏ ବୁଝି ସର
ଦେଇ କହିରେ ଉତ୍ତରପ କଲେଇ ହୁଅପକ
ରହିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟରେ

ପରିଶର ଦେଲେ ଯେ ଗୋଟିଏ ମହି ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗରେ ପ୍ରବତ୍ତିର ହୋଇ ଦେ-
ଶର ପ୍ରଦୂତମଙ୍ଗଳ କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ବଳିକାଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପର ଏକ
କଲେଇ ସମ୍ବାଧନ କରିବାର ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ଲାଗିଥିଲା ।

ଗତ ଡିଜାପ୍ରେଟ୍ ପୃଷ୍ଠରେ ବିମେଲପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଗୋଟିଏ ହନ୍ତୁଶାତର୍ତ୍ତ ମଂସାର୍ବିଷ୍ଟ
ମୋହମାରେ ଖେତୀ ବାଇବୋର୍ଟ ପେପର
ନିଷ୍ଠିତ କରିଥିଲୁଛି କହିର ବିବରଣ୍ୟରେ
ମାନ୍ଦାଜିତ କରିଥିଲୁଛି କି କୌଣସି ହନ୍ତୁଶର୍ମିର୍ଥ
ଓ ସହାବର୍ତ୍ତ ମନ୍ଦର ବା ମଠକୁ ଦାଳ ଦେବା
ସମ୍ବାଦମାନ ଯାଦାକ ମାରିପରରେ ରହଇ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧର ବା ମଠର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲା
ଓ ନାହିଁ କହିପାଇଁ ସେମାନେ ଦାୟି ଅଟିର୍ବ
ଏବି ମାରାଜଦାରସୁରୁ ବହିର ହେବାକ
ବୁଝାଇବାକୁ ସେମାନେ ଦାୟିପ୍ରତ୍ଯେ ଅଟିର୍ବ
ଅମ୍ବୁମାନ ବିବେଚନାରେ ଥାଇ ସୁରାଧାରିପରକ
ସେମାନେ ଠାକୁରଙ୍କ ନାମରେ ଟାଙ୍କା ବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରାର୍ଥ ଯାତ୍ରିବାତ୍ମା କେଇ
ଅମ୍ବୁମାନ କରିଲୁ ସେମାନେ ଏହି ନିଷ୍ଠି-
ବଳରେ ଅୟୁର ହୋଇ ପାଇବେ ଏହି
ଏହାକାର ଅନେକ ସାଧାରଣ ଉପବାର
ଦେଇ । ବନ୍ଦୁ କାଲାର କରିବାର ଯେବେ କିନ୍ତୁ

ସହଜ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ହେବ ତେବେ ଆହୁର ଛଳ
ଦେଇ ।

ଗୋକୁଳବାରମୋହେଷରେ ପ୍ରତାପର-
ଡାମରେ ଏହି ବୁଝସମ୍ଭାବ ଦୋଷଥିଲ । ଏ-
ସମ୍ଭାବରେ ସେଠା ଦିପୋଟୀ କମେଶ୍ଵର ଶୃଗୁମାନ
ଏହି ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ସାହେବ-
ମାନେ ହୃଦୟରେ ଥିଲେ । ଗୁମାନ ପାଦେବ
ସହାପତି ଅଧିକ ପ୍ରବଳ କଲାକୁ ସମ୍ମାନକ
ଶ୍ରମକମାନୀ ହନ୍ତୁ ମୁସକମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଏହିଲ
ପୁରୁଷର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକମୋହ ଦୋଷ ବାର୍ଧି
କରିବା ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ ବହି ଗୋଟିଏ ଦାର୍ଯ୍ୟ
ବନ୍ଦୁରା କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦୁରା ସାଙ୍ଗ ଦେଇଲୁ
ସରପତି ମହାଶୟ ବନ୍ଦୁକୁ ଧନ୍ୟକାର ଦେଇ
କହିଲେ “ଗୋକୁଳ ନିଷ୍ଠିଦେହ ଅମ୍ବୁମାନ
ଅତି ହୃଦୟର୍ମାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସହିତିମତ୍ତ ଯାମାନି
ଏତେ ପଠିଲ ପରିମ କରୁଥିଲୁ ଯାଦା
ଆକାଶ ପ୍ରଶଂସନାୟ ଅଟିର୍ବ । କଲାଦରେ
ଗୋକୁଳକୁ ବିଦ୍ୟାକର ଯାଏ ନାହିଁ ଏଣୁ
ଏଥିରେ ସମସ୍ତକର ସାଧାରଣ କରିବା ଉତ୍ତର ।
ଏହି ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ କରିଯାଇ
କରୁଥିଲୁ ଅମ୍ବୁମାନ ଅଧିକା ନାହିଁ” ହୃଦୟର
ଛତ୍ରପଦସ୍ଥ ରଂଗକ ଏହି ବାର୍ଧିରେ ଯେବେ
ଦାନକରିବା କାହିଁ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଟିର୍ବ ।

କୁଣ୍ଡ ପଥ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ରଜମାର
ତା ୧୦ ରଖ ଅପରାହ୍ନର ଅହୟାସ ମୋହା-
ମରେ ସେତା ଜମେଦାର ଗ୍ରାସୁଳ ବାରୁ ବନ୍ଦ-
ଚତୁର ମହାନ୍ତି ଶ୍ରୀମତ୍ତ ବାରୁ ଗୋଗାଳଚରଣ
ମହାନ୍ତି, ପୁଲୀଷ ହେଉ କିଳେଷୁଳକ ଶ୍ରୀମତ୍ତ
ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାନ୍ତି ଜାହୁମୁହୂର୍ତ୍ତି କାରୁ
ଫାରଙ୍ଗଳ ଚକର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଭାତ ୧୦ ଜଗ ଦିନ-
ଲେବ ଏବାଇ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ କର-
ଥିଲେ । ସର୍ବର ଜିବେଶ୍ୟ ସେ ଅହୟାସ
ମୋହାମରେ ବିପରୀ ଗୋଟିଏ ମାଲକରହୁଲ
ବସିବ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାର । ସେହିନ
ହୁଇ ଦେଲ ସେ ପ୍ରଥମେ ଘର ପ୍ରସୁତ କି
ଦେଲେ ସରହାର ସାହାଯ୍ୟ ଏକାଗ୍ରେ ଅଛି-
ଦିଲ ଦେବ ନାହିଁ । ଏବୁ ଗୋଟିଏ କଳାପର୍ଦ୍ଦ
ପ୍ରସୁତ ହୋଇ ବାରୁ ବନ୍ଦଚତୁର ମହାନ୍ତି ଜମେଦାର
କୁ ୨୫ ଲା ୫ ଅଳ୍ପୁ ୨ ଛପ୍ରସ୍ତୁତ କଢ଼ିଲେବ-
ଗାଲେ ଟ୍ରେ, ଟ୍ରେ, ଟ୍ରେ, ଟ୍ରେ, ଟ୍ରେ ଏପରି
ସ୍ଵାଧୀର କଲେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେ ୦ ଅଶୀଟଙ୍କା ପ୍ରଧାନ୍ତି
ଗୁରୁ ସ୍ଵାଧୀର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର
ମରେ ଘର ପ୍ରସୁତ ହେବାର ଶୁଣି ଅବିଅନ୍ତି ।
ଆହା ହେଉଶିଯାର ଉଦ୍‌ଦିଃ ସକାଶେ ଅହୟାସ
ମଲିକସର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିବାଦିମାଳଙ୍କର ଏପରି କର୍ମା
ହ ଦେଖି ଆମେ ଅଛିଯୁ ଥିଲାଇ ହେଲେ ।
ପୁଲୀଷବର୍ଣ୍ଣବୀଶ ହୋଇ ଜଗନ୍ନାଥବାବୁ ବିଶ୍ଵ-
ଭବତ ସକାଶେ ଯେତେ ସହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥ-
ଛନ୍ତି ବାବା ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଥାଶୟମାର
ଭବନପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ଆମେ ଅଶାବ୍ଦୀ
ଅଳ୍ପୁ ୨ ପୁଲୀଷ ହେଉ କିଳେଷୁଳମାରେ
ଏପରି କୁଳନ୍ତରସାବ ଦେବାର ଆମୁମାରବ
ଦେବର ମୁଖ ଜାହୁଲ କରନ୍ତି ।

ବନ୍ଦକତାର ବେସରଜୀଣ ଓ ଦରହାଳ-
ପାରିଦ୍ରାବ ପାଠ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଦକ୍ଷ ଚିଥର
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଏହି ଦିନିଧିର ସାତବେଳମାତ୍ରକ-
ଦ୍ଵାର ସଥାକମେ ଦେଇବୁଢ଼ିଏ କିମୂଳଦଙ୍ଗା-
ସ୍ଵରକୃତମେଣିକା ଅନ୍ତମୋଦରକମେ ପ୍ରକାଶର
ହୋଇଥାଏ ଏବି ଛଳ ଲିଯୁମମାନ ଗତିମାନ
ତା ୨୫ ଉଖର ଡକ୍ଟିଗ୍ ଗଛେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଅଛୁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏଥିରେ ଫଳେଷ
ସମ୍ମର ଥିବ ସେମାନେ ଗଛେଟରୁ ପ୍ରଯୋ-
ଜିମୟ ଦିବ୍ୟ ଜାଗିପାରିବେ । ଅନ୍ତମାମାନେ
ଛହିରୁ ଘୋଟିଏ ନିମ୍ନ ଧରାରେ ପ୍ରକାଶ
କରି, ଯଥା ।

“କିମ୍ବା ହେବେ କୌଣସି ବେସରକାଳ
ପାଦଦୟାରତାଟର ମାଲିକ ଏହି ସତ୍ତା କଥ
ପ୍ରଦାନିତ ଦେବାର ଉତ୍ସମାଧ ମଧ୍ୟରେ ଶାବ୍ଦିକ
ଆବେଦନାଳୁଧରେ ସେହି ପାଦଦୟାର ସତ୍ତା
ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହେବା ନିମିତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଲାଗୁ-
ହେ, ତେବେ କିମ୍ବାର ମାଲିକ୍ରୋଟ ସାହେବ
ଭାବୀ ପ୍ରକାଶ ଏକ ମାରବୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୂର କୌଣସି
କିମ୍ବାର କାର ମଧ୍ୟରେ ୧ ଖାତା ଲିଖିତ ବିଷେଷ-
କଥା ମୁଢ଼ିକ ଜଣାଇବାର ଆବେଦ କର
ଖଣ୍ଡ ଲିଖିତ କୋଷିତ ଲାଗୁ ଦରି ପାଦଦୟରେ
ଏହି କୌଣସି ପାଦଦୟାର ଘାଟ ସମ୍ମରେ
ସେଉଁ ମାଲିକ ଉପରେ ସେହିକୁସ କୋଟିହ
କାର ଦର ପାଇଥିବ, ସେ ୧ ଖାତା ଅବ୍ୟା-
ବିଷେଷ ବିଧାମାଳା ମଞ୍ଚନ୍ଦ୍ରରେ ମାଲିକ୍ରୋଟର
ଠାରୁ ଧାରା ଦିଅ ପାଇ ଲ ଦୁଲକ କିନ୍ତୁ
ହୋଇସ କିମ୍ବାରଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ହେବା ଦୟାରେ
ସେହି ପାଦଦୟାର ସାତର ଦ୍ୱାରା କାହିଁ ବା
ରାଜାଙ୍କରେ କାହିଁ ।”

ରବ ଏବ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଫର୍ମଲ ସମ୍ମାନୀ
ହୋଇ, ଅଶ୍ଵ, ଚମାଣ୍ୟ, ଗଜିଲ, ଅଶ୍ଵ ଓ କୁଳ
ବଜ୍ରାଳର ଦେବିକାଙ୍କାରେ ବ ପରିମାଣିତ
ଏଥର ଦୋଷରେ ତହିଁର ଜଣ୍ଠୀର ଡାଲିଛି
ବଜ୍ରାୟ ଗବ୍ରୁମ୍ବେଷ୍ୟକ କୁଣି ବିଶ୍ଵାସରୁ ବାହାର
ଅଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହିତକିଳର ମୋଟ ଗୃଷ୍ମବୁଦ୍ଧି
ଏବ ବହିନୀଯତ୍ତ ରବ ଫର୍ମଲର ତୁମି କେବେ
ଓ କଟ୍ଟିରେ କି ପରାର ରବ ଏ ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ
କେତେ ମୋରଥିଲ ଏମାନ ଏଗାଲିବାରେ
ଲେଖାଅଛି ଏବ ପ୍ରକ୍ରିୟକ ପାଇଲର ପରିମାଣ
ପୂର୍ବକର୍ଷ ସହିତ କୁଳକା କେଉଁଅଛି । ଏଗାଲି
କାରୁ ଯକ୍ଷମ ସେ ଏବା ବାଲେଶ୍ୱର କିଥାରେ
ରବକଣ୍ଠର ଏବର୍ଗନ୍ଧ ସମ୍ମାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ
ପର ପରିକଳ ହେବାର ଅଛି । ଅନୁଷ ଦିଲ କିମ୍ବା

ନଥେର କେବଳ ବାବୀ ସବୁଦ୍ଧିଜୀବର ଫାସଳ
ଗର୍ଭପତ୍ତାରୁ ଅଧେ ଜଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମସ୍ତ ସବୁଦ୍ଧିଜୀବରେ ଗର୍ଭପତ୍ତାରୁ ପରେ
ଦୂଲଧର ବା ମୃଜାଯର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ।
ବୁଝି ମର ଓ ଦୂଲଧର ଜାମସତ୍ତ୍ଵ ସବୁଦ୍ଧିଜୀବ-
ରେ ଉତ୍ସପତ୍ତ ବାଜିଲ୍ଲାଖରେ ଅଧିକ ମୟୁର
ଓ ଖେଦାର ଏବଂ କୃତକ ପୁଷ୍ଟରେ ହୋଇଥିବା
ଜାମ ଦେଖାଯାଏ । ଭାଇବାଟି ଅଧିକାଂଶ ଅଦୀର୍ଘ
ତ ହୋଇ ଫୀଦୁଳ ହୋଇ ଥିଲା । ଗବନ୍, ବୁଝି,
ବରଗୁଡ଼ ପ୍ରକାଶର ନାମ ଅଛୀ ଲେଖା
କ ଥୁବାରୁ ଏଥିଥିଲମାକ ତେଜିଶାରେ ଅବୋଧି
ହୁଅବ ନାହିଁ ବୋଇବାରୁ ହେବ । ଅମେମା-
ତେ ଜାଗୁ ଯେ ପୂଜେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ସବୁଦ୍ଧିଜୀବ-
ରେ ଗବନ୍, ବୁଝି, ଏବଂ ଧୟାନମାକ କରେଥ
ବେଳୁଥିଲ ବର୍ଗମାନରୁ ଥାଏ ରହିବ ହୋଇ
ଥାଇଥିଲା । କହାରଗୁଡ଼ ଏ ଧୟାନମାକ କୁଠି-
ଗଲ ଏବଂ ଚର୍ଚିପରିଚର୍ଚରେ ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ମୁଲକ-
ବାକ ପ୍ରସଲ ସେଠୀରେ ବେଳୁଥିଲ ବା ସେ-
ଠାର ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇଥିଲ ଏବନ୍ତୁ କଷ୍ଟପୂରୁ
ଅଳ୍ପକାଳ କୁଣ୍ଡିବଜ୍ଞାପ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱେର ବିବିଦ
ବିହିତ ପ୍ରୟୋଗ ହେଲେ ରିଲ୍ ସହଦ୍ରିମାର
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଜଣା ପଢ଼ିବ ଏବଂ ତକ୍ତା ସାଧା-
ରଣ କ୍ରମକାର ହେବ । କେବଳ କାନ୍ତରାଜ-
କ ଲେଖିବାମରେ ଅମ୍ବକଣ୍ଠର ଏକେଷଣ
ହୋଇଥିଲାହୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ବିନ୍ଦୁ
ଫଳ କାହିଁ ବରଂ ଦୁର୍ଲଭମାନ ପ୍ରକାଶକାର
ଅଳ୍ପପୂର୍ବ କଟିବାର ଅଶ୍ଵକା ଅଛି ।

ପ୍ରାଚୀମେସ୍ଵର ଓ ନନ୍ଦମଣ୍ଡଳୀ ବ୍ରାହ୍ମିଷ୍ଠାନରେ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନୂତନ ନିୟମା-
ବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସରବାର ଗଲେଟିବେ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ର ଶିଥୁମାବଳୀର
ଏବଂପ୍ରତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ଶାଖାକ ଜୀବତ ଉତ୍ସବେ
ବିଠାରୁ ପାଇବାର ଆମେମାନେ କୁଳକାରୀଷହର
ଶୀତାର ବରୁଅଛେ । ପଢ଼ ନିୟମାବଳୀ ଅପେକ୍ଷା
ଏ ନିୟମାବଳୀ ବରୁ କଟିଲ ହୋଇଅଛି ।
କୌଣସିଲୁହ ଏବଂଅର ସେହି ପରିଷାରେ
ପାଇ ଦରକ ସେ ପରାମା ଅଭି ଦେଇ ପାଇବ
କାହିଁ । ସେହି ଶିଥ ଘରାଣା ମିଶନଙ୍କ ବିଦେ
ନଳାରେ ଅପୋକ୍ତ ଦେବ ସେ ପରାମା ଦେଇ
ଥାରକ କାହିଁ । ସେହି ଶିଥ ପରାମା କାହାର
ଫର୍ମ ମା ଏ କ୍ରମବିତେ କେପଟୀରଜିଷ୍ଟ୍ୟୁଳ୍ସ
କିମ୍ବା ଅନୁମତିରେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟାନିମ୍ନଲିଖ

ଶା ଏ ରୁଷ ଲୁହ ବଳ ଧାରା ମିଶିବା

ଭାବନାପାଠ୍ୟକା ।

କବଳ ହୋଇଥିବ ସେ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଶୁଣ ତବାଲ ପଶୁଷାରେ ମୁଖ୍ୟ ହେବ । ବାହାର-
ଶତମାନେ ତେଷ୍ଟା ଇନ୍ଦ୍ରୋକଟରଙ୍ଗଠାରେ
ସନ୍ଦୋଧଜନକରୁଥେ ତିହବ ଦେବେ ଏବଂ
ସେ ଜୀବ ଅଥବା ଧନ୍ୟ ଜୀବରେ କର୍ମ କରୁ-
ଥିବା ଜୀବକ ସବୁଜାଣେକୁଠର ପ୍ରଭାବ
ଫରୁଛି ଏବଂ ମାତ୍ରବିର ବ୍ୟକ୍ତିତାରୁ ତତ୍ତ୍ଵର
ପ୍ରଶଂସାପତ୍ର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଜୀବର
ସବରମୁହାମର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଧର୍ମାଶ୍ରମ ଦେବାକୁ
ସମସ୍ତ ବାହାର ଶତ କେବଳ ସେହି ଜୀବର
ଉତ୍ତର୍ପତ୍ର ହେବେ । ଯେଉଁ ସୂଳ ଏହି ନିୟମ-
ମାନ ଲାଗନ କରିବ ତହିଁର ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପବକ୍ଷ
ଦୋଷରୁ ତାହା ଏହି ଧ୍ୱବାହେତୁ ତାହାକୁ ଯେ
ଦୟା ଦୟାଧିକ ତାହା ଛଡ଼ା ଉଛୁ ସୂଳରୁ
ସରକାରାବଳୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପଠାଇଗାର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମାର କାଢି ନିୟମିତ । ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପ
ନିଆବାଦୀ କହି ପଶୁଶା ଦୋକାକୁ ପ୍ରଦେଶ
ଲାହ କରିବ ସେ ଥାଣ ଧାର୍ତ୍ତିକୁଠର ପାଇବାର
ଅଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଆଜି କୌଣସି ବିଜ୍ଞା-
ଗାୟ ପଶୁଶାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋକ ଥାରିବ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଦର୍ଶା କରୁ ବିଦ୍ୟାଳ-
ସୁର ଜୀବକ ଓ ଅଧିକର୍ତ୍ତମାଙ୍କେ ଏହି ବିଷ୍ଣୁ-
ମନୀନ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଦୃଶ୍ୟ କରେବେ ଏବଂ
ଅକର୍ଯ୍ୟକମତରେ ତହିଁପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ମନ
ଆକର୍ଷଣ କରିଥିବେ ।

ଓଡ଼ିଆରୁ ନମ୍ବଲିଙ୍ଗର ଶବ୍ଦମାନେ ମାତ୍ରକର
ଏ ଉଦ୍ଦୟମର ସତି ପାପ ହୋଇଗଲି ।

ମାଇ୨୦୭-୭୮

ଲେଖ-ବିଭାଗ ।

ଶନେଷର ଦାସ   କାଳିକୁଳା   ପୁଲ
 କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର   ଦିଦେଶବରୁର   „
 ମହାମୁଦ୍ଦ ଅକବର   ନେଟକାପ୍ର   „
 ପଞ୍ଚ-ଶିମଗ ।

ବେଳ ମୋର୍ଦ୍ଦିନେ କାହାରେ

১৩৭৬-৩৮৩

ଅଶ୍ରୁଧ ଖୀ ବାରବାଟୀ ସୁଲ
ଗୋଲେକ୍ଷେପସାହ ଦାସ ଧାମନଗର ॥

ମୁଖ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କଣ୍ଠୀକାଳିର

କଟକ-ବିରାଗ ।
ଜୀବନାଥ ପଡ଼ିଶ୍ଚା ମହାପିଂଦ୍ରପୁର ସୁଲ୍ଲ
ତେଜତଥେ ପଣ୍ଡା କଟକ ଡେଇବ ॥

ଦଳକାଳର ମହାକାର ପଞ୍ଜିମୁଣ୍ଡଳ ॥
ମାଧ୍ୟବଚରଣ ଲାଘୁକ କଟଙ୍ଗ ଟାଇଳ ॥
ପୁଣ୍ୟ—ବିଭଗ ।

କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ମହାନ୍ତି କୂପଦେଲଘୁର ସ୍ଥଳ
ଗମକୃତ ପଣ୍ଡନାୟକ ଚଣ୍ଡାଦଢ଼ା ”
ନାରୀଶ୍ଵରମିଶ୍ର ଶରନରଷ୍ଟିତପୁର ”
ଷେହମୋହନ ମହାନ୍ତି ଚଣ୍ଡାଦଢ଼ା ”
ବାଲେଶ୍ଵର-ବିଭାଗ ।

କୃଷ୍ଣପ୍ରଥାଦ ଦାସ	ବିଶୁର	ମୁଲ
ଗଦାଧର ମନ୍ତ୍ର	ବୋଠାର	"
ଲକ୍ଷମୋହନ ମହାପାତ୍ର	ବିଶୁର	"
ଗଢ଼ିଳାର ।		

ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ମହାନ୍ତି	ପୁରୁଷାଗଢ଼	ସ୍ଥଳ
ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଶାନ୍ତିଗରୁ	ଛେନ୍ଦ୍ରାଜାଳ	"
ଗୋପିନାଥ ମିଶ୍ର	କଞ୍ଚାମା	"
ଦରକର୍ତ୍ତା ପଞ୍ଚନାୟକ	ନରସିଂହପୁର	"
ନିମାଇଚବଣ ବସ୍ତି	ଉଦ୍‌ଧର	"

ବ୍ୟାକମାର୍ଗବାର ପୁରସ୍କାର ।

ଭାବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରକର୍ଷ ସଂଗ୍ରହିତ
ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ ମର୍ଦ୍ଦିତୁଥିବାରୁ କଥାକୁ
ସାଧ ମରିବା କାରଣ ଗର୍ଭମେଣ ପ୍ରଭାଵ
ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଅଛି ମାତ୍ର ଏକଷୟର
ବାର୍ଷିକତାକାରୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ପ୍ରକର୍ଷ
ଅନେକ ସାଧ ମର୍ଦ୍ଦିତୁଥିବା ଓ ଭାବର୍ତ୍ତର ପ୍ରଭାଵ
ଦେବାରେ ଗର୍ଭମେଣକର ଅନେକ

କବା ଜର୍ଣ ହେଉଥିବା ପ୍ରତିଧିଷ୍ଠା ସର୍ବଲୁଳ ବା
ସର୍ବାଚାର-ମୃଦୁ ଉଣ ପତିବାର ଦେଖାଯାଇ
କାହିଁ । ସାପମାରବାର ପୁରସ୍କାର ଦେବାକର୍ଷ-
ସୂଚର ଦିଶୀରେ ଗୋଟିଏ କିରାଗୀପୁସ୍ତକ
ଦେଇଥିଲା । ମେତାରେ ଦିଶୋକୀ କମିଶ୍ନୁନର
କ୍ଲାର୍କ ସାହେବ ପ୍ରକାଶ କଲେ କି ସରବାର
ପୁରସ୍କାର ଦେଇଲେ ଯେତେ ଛାତା ଦେଇଲେ ସାଧ
ମରିଯିବ ଥାର ସର୍ବଲୁଳ ଛାତା ଘଡ଼ି କାହିଁ ।
ଫଳାରେ ଗଢକର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ସାଧ
ମରିଯାଇ ମାରିବାବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପୁରସ୍କାର ଦେବା-
କିମ୍ବାକୁ ପୁଣି ପଞ୍ଚାଶ ଦକ୍କାର ସାଧ ମରିଯାଇ-
ଥିବାକୁ ବହୁରେ ପୁରସ୍କାର କାବର୍ତ୍ତ ଟ ୩୦୦୦୦-
ଲାର ବିଲୁ ଥିଲା । ଅଥବା ସାହେବଙ୍କ
ବବେଚନାରେ ସେ ଆଜର ସାଧନଙ୍କୁ
ପଣା ଘଡ଼ି କାହିଁ ଓ ଆରବର୍ଷକୁ ଏହିପରମାଣ୍ଡ-
ଲେ ସାଧ ମରିଯିବ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର
ଲେବ ସର୍ବଦଂଶୁରେ ପୁରାନ୍ତରି ଏହି

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶୁଗ ଲକ୍ଷ ସାପ ମରିଥିଥିଲେ ସବୀ
ମନୁଷ୍ୟ-ମୃଦୁଳଙ୍ଗଭ୍ୟା ଜଣା ନ ହୋଇ ବରଂ
ଅସୁର ହେଉଅଛି । କଣ୍ଠରେ ସନ୍ ଏଣ୍ଟର
ସାଲରେ ଉଠିପୁଷ୍ପବର୍ଷାଫେନ୍ଦା ପ୍ରାୟ ୨୮ଜାର
ସାପ ମରିଥିଥିଲେ ହେଁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ
କି ୫୦୦ ଜା ସର୍ପଦିଶଳରେ ମରିଥିଲେ ।
ଏତୁକାର ଅକୁଣ୍ଠା ଭାରତିବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ସମୟ-
ପ୍ରଦେଶରେ ଘଟୁଅଛି । ଏବଂ ଏବୁ ଦେଖି
ଭାରତୀୟଙ୍କବର୍ତ୍ତମାଣ ବିବେଚନା ବରକୁ ବ
ସୁରକ୍ଷାର ଦେଇ ସାପ ମରିବାରେ ଯେଉଁ
ଜଣା ଦେଉଥିବା କହିରେ ଲାଭ ନ ହୋଇ
ବରଂ ଅନିଷ୍ଟ ଦେଉଥିବା । ସେବେ ସାପ
ମରିଲେ କମଳା ପାପର ବର ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତା
ଏବଂ ସର୍ପାଶାର-ମୁରୁ ଜଣା ଦୁଆନ୍ତା ଦେବେ
ସରକାରଙ୍କର ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦୂରତ
ଦୁଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଜାହା ନ ଦେବାରୁ ବରଂ
ଅନୁମାନ ହେଉଥିବେ ଯେ ଦୁଃଖିଲେବମାନେ
ସୁରକ୍ଷାରଙ୍ଗେତରେ ବିଜାନ୍ତରୀ ଖୋଲ
ଲେତ ଧରିବାକୁ ଯାଇ ସର୍ପାଶାରରେ ମରୁଥ-
ଲାନ୍ତି ସତରଂ ସୁରକ୍ଷାରଙ୍ଗୁ ବିପରୀତପାଳ ପାଇଁ
ଅଛି । ଅତିଏବ ଧାରାରକାର ସୁରକ୍ଷାର
ଦେବା ପଥା ରହିବ କରିବାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କବର୍ତ୍ତମା-
ନ୍ଦର ଏ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟଜତ ହୋଇ କାହିଁ ।

କେନାଓଡ଼ା-ମନ୍ଦରକମିଟୀ

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ଶା ବଲଦେବ ମହାପ୍ରଭୁ
ମନ୍ଦରପୁ ପଣ୍ଡା ପିତୃପୁରୀ ଓ ଅଳ୍ପାଳୟ ଜୀବ୍ୟ
ମାନଙ୍କଦ୍ଵାର ସାମାଜିକ ଉପଚାର ବ୍ୟାକର
ଅଭ୍ୟାସର ଓ ଉପଦ୍ୱବ ହେଉଥିବା ବିଷୟରେ
ଛଳ ମନ୍ଦରର ଭାବାକାଶରୁକ କିମ୍ଟିର ସଂଖ୍ୟା
କିଟକୁ ଏବେଷ କଲିବତା ଦାଇବୋର୍ଟର
ଓଡ଼ି ପ୍ରାପେସ୍ଟାର ବାରୁ ମାଲମାଧବ ଦାସ ପ୍ରେସର
କରିଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତପଣ୍ଡ ସାମାଜିକ ଗୋଚ-
ରାର୍ଥ ଅମ୍ବମାଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଦ୍ୟବାରୁ
ବହଁର ଅନବାକ ନମରେ ପ୍ରବାଶ କଲା ।

“କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାସ୍ତ ଶି ବଳଦେବ ମହାପ୍ରତ୍ଯୁଷ
ନନ୍ଦରେ ଜଗାବିଧାରୀଙ୍କ କମ୍ପଟର ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପରାମର୍ଶକେ !

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ଭବାନୀକ ହର୍ବିଜରେ ବି ଘେଣେ ସମ-
ୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ଶ୍ରେଣୀ ଅଧିଗାର ପଦ୍ମ ସବୁଷେଇ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମପତି ଅଭିଲମ୍ବନ ଦକ୍ଷି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି

ଓ ଅଶୀଯିଲ ସମ୍ମରାୟ ଉତ୍ସପ୍ତ୍ୟାଦ୍ଗାମୀ ଦେଇ-
ଛନ୍ତି, ଏହା ଅବଶ୍ୟ କେବେଳକ ଶାନ୍ତିଦାୟକ
ଯେ ସତ୍ୟଗାର ବହୁଦେଶସ୍ତୁ ଭାବରେ ସ୍ଵତ୍ତର-
ଭୋଗରେ କେବେଳକେବଳ ନିବାର କରନ୍ତି
ଯେଉଁମାନେ ବି ବାସ୍ତବକ ସେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ-
ସୁଚୂଷଙ୍କର ଦେବଦେଖ ପ୍ରତି ଅଛିନ୍ତି ଅନୁ-
ବିକ ହାତୁ କରନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ରେଣୀମଧ୍ୟ ରୁ
ଲେବେ (ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ୍ୟା ଅଛିଅଳ୍ପ
ନୁହେ) ଭାବ, ଶର୍ତ୍ତସ୍ତୁନି ଦର୍ଶକ କରନ୍ତି ଓ
ତତସ୍ତ ଦେବଗାମାନଙ୍କ ପଞ୍ଜା ଅର୍ପଣ କରି ।

କିନ୍ତୁ କହିବାକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଥିଲୁ ଯେ
ଉଛୁ ମନ୍ଦରୂପ ପଣ୍ଡା ଓ ପଢ଼ିଯୁଗିମାଳେ ଉଛୁ
ଜାର୍ଥଶ୍ଵାନର କଷେତ୍ରରେ ଘ୍ରା-ଯାତ୍ରିମାଳକୁ ପ୍ରତି
ଅଭ୍ୟାସର ଓ ଉଧନ୍ଦକ ବରବା ସ୍ଵର ସଙ୍ଗକୁ
ଏହା ଅଧ୍ୟତ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତାହା ବ୍ୟୁତିକା
ବରବା ଦୂଘାଖ । ଯଦିଖିପି ଏକମୁକ୍ତାର୍ଥି କମଳିର
ଚଳେ, ମନ୍ଦରୂପ ହୃଦୟମେତମାନେ ସାଦରପ୍ରାୟ
ହେବେ ଓ ସନ୍ଦରକ୍ଷଣ ଓ ସନ୍ଦରପ୍ରାୟ ଧୂମାଳେ
ସମାଜର ଏହି ସମସ୍ତ ଭୁଲାଙ୍ଗରମାଳକୁ ପାଞ୍ଚବ-
ଇପ୍ତୁବ ଦୟରେ ଠାକୁର ବର୍ଣ୍ଣନାର୍ଥ ଅସିବାକୁ
ଆଜ୍ଞା ବେଳେ ସାହସ କରିବେ ତାହିଁ ।

ଅମ୍ବେ ଯାହା କନରିବ ଶୁଣିଥିଲୁ ତାହା
ଗଲ ମନୀଷ ତା ଓ ରଖଇ ଦିଲାଗପି
କାହାର କଢ଼ିରିଛ ଦୋଷ ଅଛି ।

ଅମ୍ବେ ଉପରେକୁ ବିଷୟପ୍ରକାଶ ଅଧିକାନ-
କର ମନୋଯୋଗ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲୁ ଓ
ଅହିନ୍ତି ଅଶା କରୁ ସେ ଅଧିକାନକେ ଉପ-
ରେକୁ ଦୁଃଖମୋତ୍ତମାର୍ଥେ ଉପଦ୍ୱବକବାରିପଣ୍ଡା
ଓ ପଢ଼ୁବିମାକଳୁ ସଥେଷ୍ଟୁ ବଶ୍ରବିଜାର୍ଥୀ
ଓ ଯାତିମାକଳର ଉପରେକୁ ମନ୍ଦରୂପ ଜାତନ-
ଦେବ ମହାପ୍ରେସ୍ତୁ ବିଷୟର ଦର୍ଶକାର୍ଥୀ ବିହୁର
ଭୁଅୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ହେବେ । ସେବେ
ଉପରିଲିଖିତ ଦୁଃଖ ମୋତ୍ତମର ବହୁତ ବିପାକ୍
ଅବଲମ୍ବନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେବେ
କର ଧର୍ମଧର୍ମାତ୍ମ ଓ ମାନର ସମବି ବହୁତମୁ
ସେବେକେ ସେମାକେ ଅଳ୍ପଦରଗଲୁ ଉପାୟ
ଅନ୍ତେଷ୍ଟର କରିବେ ଓ ଉହିର ଚରମପଳକ
ଅବଲ୍ଲେଷ୍ଟକଳ ହୋଇଥାରେ ଅମ୍ବେ ଅଶା-
କରୁ ଅମ୍ବର ଏହି ଅବେଦନ ଉପର ବିଶ୍ଵର
ପ୍ରାୟ କରିବ ।

୧୯୫୨୮୮୮ } ଅପରାଧର କଣ୍ଠର
ମନୁଷ୍ୟର ତଥା ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧର
ହାତଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ

ଆମେମାକେ ଅଗାହରୁଁ ଦି କମିଶୀ ଏବନ୍‌
ରେ ଶୀଘ୍ର ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ ଯାଇଛିର
ରଖା ତେ କର୍ମଚାରୀ ଶାସନ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ
ବିହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିବେ ଏବଂ ଜାତୀୟ ସମସ୍ୟା-
ଆବଶ୍ୟକ ଜୀବିତା ନମିତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
କମିଟୀର କାର୍ଯ୍ୟମଧରେ ଯାତ୍ରିଙ୍କ କଷ୍ଟ ନିବାରଣ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସୁଖସମ୍ଭବନ ସହପ୍ରସାଦ
ଅଟଇ । ଯାଦିକୁପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସରୁ ହେଲେ
ମନ୍ଦରର ସତଳ ଧର୍ମ ନଷ୍ଟ ହେବ ଯାହିଁକି
ରଥା କରିବା ମନ୍ଦରର ସମସ୍ତ ବର୍ମଣ୍ୟରେ
ଅବସ୍ଥାରୁରିବାର୍ଥ୍ୟ ହେଉଅଛି । ଯାହାର
ଏବାର୍ଥରେ ଶିଥୁଳତା ବା ହୃଦ ଦେଖାଯିବ
ହେ ମନ୍ଦରରେ ରହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ ।
କମିଟୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରୁପେ ଆକଟ
କରି ପାଇଲେ ଏହି ମୁହାର ଅଛି ଶ୍ରାଵିତ
ନାହିଁ । କେନ୍ତାପଡ଼ୁ କମିଟୀରଙ୍କରେ ହେତେ-
ଦିନ ହେବ ଯେ ସବ୍ୟମାନଙ୍କ ମୋକଦମ୍ବ ଲାଗି
ରହିଥିଲୁ ଡଢ଼ିରେ ଛାଇ କମିଟୀଙ୍କର ସାଥୀରଣ୍ୟ
ଅଭସାୟ ଅନୁକୂଳ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ ହେଉ
ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏବିଷୟରେ ଭଲ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କଲେ
କମିଟୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବ ଏବଂ ଅନୁରାଗୀ କମିଟୀଙ୍କର
ଅଦର୍ଶହୋଲାପାରବ କାରଣ ଅନୁଯାୟୀ
ଅନେକ ମନ୍ଦରରେ ଯାଦିକୁପ୍ରତି ଅଛିଗୁରୁ
ହେବା ବିଭିନ୍ନ ନନ୍ଦର ।

ଶାରେ ବାନ୍ଧିବାବ ।

ତେଣାବେ ବ୍ରାହ୍ମିକ ଅବେଳାବର୍ଗାଦୟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ କେବଳ ବାବୁ କହୁ-
ଭିଜ ପଞ୍ଚକୁମୀତିକି ନବକୁମୀରର କାମକରଣ
ଛିଡ଼ା ଅଳ୍ପ କୌଣସି କିମ୍ବା ଉତ୍ତମରେ
ସଙ୍ଗାଦିତ ବେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା ।
ଏହି ବ୍ୟାଧିର ବାବୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦଳ ରଞ୍ଜ ଅପଶା-
କିନ୍ଧୁକୁ ବ୍ରାହ୍ମମରରେ କବାହ ଦେଇ ତେଣ-
ାବେ ଗୋଟିଏ ଲୁଗନ୍ତୁଆ ଚାଇଲେ ।
ମଧ୍ୟବାବୁ ଉତ୍ତଳବାବୀ ମହାରାଜୀମ୍ଭୁଷ୍ମି ପଞ୍ଚ ଏହି
ବାହାର ଲାମାଜା ବାବୁ କିମ୍ବାକୁନୀର ମଜୁମ-
ଦାର ବଙ୍ଗବେଶୀମ୍ଭୁଷ୍ମି ବ୍ରାହ୍ମମର ସରବଂ ଏ ବିବାହ
ଦେବଳ ବ୍ରାହ୍ମମରରେ ହୋଇଥିଲା ଏହିତ
ଲୁହେ ଏସିରେ ଶତପତ୍ରଦେଶ ଓ ଜାଗାର
ଏବଂ ମେଳ ହୋଇଥିଲା ଯାହାକି ବଙ୍ଗଲାରେ
ସବା ଅବ୍ୟ ହୋଇ କାହିଁ ବାରର ସେଠାରେ
ଦେବଳ ସବେଶୀମ୍ଭୁଷ୍ମି ରବ୍ର ପାଦମଧ୍ୟରେ
ଦିବାକ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟବାବୁ ପ୍ରସର ଯତ

ତ ପରିଶ୍ରମପୂରୁଷ ଅଥଶା କଜନ୍ମାଳୁ ଗୁଡ଼ିଶିଖା
କରଇଥିଲୁ ସେଇ ଯୋଗାଧାରିପାଇଥିଲୁଛି ।
କହୁ ଆଜନର ଚିତ୍ତରୁ ଅଟର ଏବଂ ଏ ମଞ୍ଜ-
ଲବାର୍ଯ୍ୟକ ସେମନ୍ତ ପୁନରତେ ଶ୍ରୀକିରଣଗୁପ୍ତେ
ସମ୍ମାଦତ ହେଲା ରାଜା ଦେଖି ସବ୍ରାତାଧାରୀ
ଅଧିକ ଆଜନର ହୋଇଥିଲୁ । ମଧ୍ୟାବୀର
ପଥଦ୍ଵାରା ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନୀ ହାରପ୍ତ୍ର ଦେବା-
ହାର ଏ କଗରକାଷି ହିନ୍ଦୁ ମୁଖଲମାଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ
ସମ୍ପ୍ରଦୟ ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଅନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ବ୍ଲେକ୍‌ଟି
ଆମଦିନ କରିବାରୁ ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରେ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ
ଭାଷ୍ଟୁତ ହୋଇ ରାଜାଙ୍କୁ କୁରାରୀ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଏହି ଅଭିନବବାର୍ତ୍ତରେ ସହାନୁଭୂତି
ସ୍ଵରାର ଦେଖାଇଥିଲେ । ନିଜର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମଧ୍ୟ ଅନେକଲେବଳେ ଅର୍କର୍ଷଣ କରିଥିଲା
ବିଚାରପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଓ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ଦୂର
ବାରେ ବିଛି ମାତ୍ର କୃତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ଦୂରତ୍ବ ତିକାରିତାରେ ତିକାରି ଦିନାରେ
ବିବାର୍ତ୍ତରେ ବିବାହଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ତର୍ହିଁ ବିଜଟରେ ଲେବେକଲାଗି
ପ୍ରାଣ ବସି ପ୍ରସ୍ତୋତନମରେ ସଜିବାଦ କରୁ
ଥିଲେ ଏବଂ ଅଶ୍ରୀକୁ ସମସ୍ତପୂର୍ବକ ଦର୍ଶକରୁ
ନରେ ଧୂର ରହିଥିଲା । ସମସ୍ତ ଅଶରା ଓ ସତ୍ତା
ବରେ ଅଶ୍ରୁକର୍ମ୍ୟାବ ଥିଲେବ ଦୟା ପାଇ
ଥିଲା । ଏବଂ ବାଦ୍ୟ ଅଭିଷବାଜା ଲବଧାରି
ଅଭିବ ନ ଥିଲା । ସମେତରେ ସର୍ବାଂଶ୍ଵର
ମନୋହାରିଣୀ ହୋଇଥିଲା । ରାତ୍ରି ପ୍ରାୟ ଅଠ-
ସାହା ସମୟରେ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନ୍ଦ ହେଲା ।
ଦର ଓ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଅନ୍ତର ହୋଇ ଏବଂ
ପାଖରେ ବନ୍ଦୀ ଓ ଅଭିପାଶରେ ବନ୍ଦୀ
ସମୁଖରେ କର ବହିଲେ । ଅର୍ପଣ୍ୟ ବାର
ନନ୍ଦଲାଲ ବନ୍ଦୀପାଖାୟ ଦେଖି କଲାଟରେ
ଏବଂ କର ଅପାଶରେ କହିଲେ । ବନ୍ଦୀପାଖାୟ
ଶୁଭବିଜ୍ଞାନକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମାଦନ କରିବ ସହି
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଅନୁମତି ଜହାଣପୂର୍ବକ ବନ୍ଦୀ
ନିକଟରେ କହିଲାକୁ ସକାର ଓ ଜୀବାଶମ
କଲା । କହିଲାକୁ ପୂର୍ବରୁ ବଜାକାରୁଷାରେ
ସତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ପାଠକମାନଙ୍କ ଜୀବିଦ
ଜୀବନ ତର୍ହିଁ ଅନୁବାଦ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ
କଲା ଯଥା ।

199

ବନ୍ଦୁବର୍ଦୀ—ପଦ୍ମପତ୍ରାଦେ କେଣ୍ଟମାତ୍ର
ପଞ୍ଚଶିଲବନସେ ବୃଥକାସନେ କୁଳପତ୍ରେ
ବାନ୍ଦୀ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତାନି ପରମେଶ୍ଵରେ

ମାତ୍ରାକ ତିଥାକସମ୍ବନ୍ଧ କେ ବେଳକୁ ଏହି କ୍ଷମତା ପାଇବା
କରିଅଛନ୍ତି କି ଅହାଖାର ଓ ବିପ୍ରାଦୀରଙ୍କ ମନ୍ଦବିହାର
ବବାରେ ମାତ୍ରାକ ଆଶ୍ରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଇ ପଢ଼ିମାନିକର
ମାମ କଣ୍ଠାଯାଇଥିବା, ମେମାରେ ଆଜି ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧିମେଣ୍ଡ
ବଲେକରେ ପଢ଼ି ପାରିବେ ବାହି । ପଢ଼ିଗୁଡ଼ିବନ୍ଧର ବେଳକ
ଏହିକି ହେଲା ।

ବେଳୀର ସହିତରେ କୋଣିଏ ଲୁଣଙ୍କ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଚୋଇ
ପାରଅଛି । ଅନେକ ମୁଣ୍ଡର ପର ଯେତେମାନଙ୍କ ପାଦ
ପାଇଲେ ଲୋକ ନିରାଶ ଅରୁଣ ।

ମାତ୍ରିଗଠାରେ ଏକଥିବ ରମ୍ବା ଉଚିଲ୍ ହେବା ନମନ୍ତେ
ଆଦିନ ଶେଷା କମ୍ପୁଅନ୍ତର୍ରେ । ଏମାକେ ଉଚିଲ୍ ହେଲେ
ନରକଳର ଶୁଣିବା ରୁହି କି ?

ଅମେରିକାର ଧର୍ମପାତ୍ର ହେଲାକଠାରେ ଗୋଟିଏ
ଦେଶମହର୍ଷ ହଜାରାଏ ଦୋଷ ଯାଇଥିବୁ । ଉଣେବେଳେ
ତାହାର ଶୁଦ୍ଧବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ଅବିକୁଳ ଯାଇଥିଲା । ବୌଦ୍ଧର
ମାର୍ଗବ୍ୟୁ ଖୁବି ତାହାର ଛାତ୍ର ନ ପଠାଇବାରୁ ଜାମାତା
ପରି ଦୋଷ ନବକଟିତ ଦୋଷିତ ପଢ଼ିଥିଲେ ଅପାର ଛାତ୍ର
ଦେବିମାତ୍ରଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲାଏ ତାହାର ମନ୍ଦିର ହେଠଳ
କିମ୍ବା , ସୁରଥ ଅପରା ବନ୍ଦାକୁ ବଣାଇବକା ମନ୍ଦିର ଅସ୍ତ୍ରୀ-
କାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ହତ ହେଲା । ବେଳେ ଶାଶ୍ଵତବିଷ୍ଣୁ ଦୂର
କୁରଣ୍ତା ଅପାର ପାଇ ପାଇବନ୍ତି । ଅବାମ କବେ ଯାଏ
ନାହିଁରେ ଅନୁରଥର ନାହିଁର । କାହାରେ ଜାଗନ୍ନାଥ ।

ବିଜ୍ଞାନକା-ପତ୍ରାଳ୍ପତ୍ର

ବର୍ଷାକାଳ ସନ୍ଧାନର ଅବଶ୍ୟକ ପଦମଣ୍ଡଳ ଯୋଗିମଣ୍ଡଳ । ଯେବେ-
ମହିନୀ ଥିଲୁଗୁଡ଼ ଦେଇବ ବାଧାରୁ, ଜଳମହ ତହିଁରୁ ଜଳ
ପଥର । ପ୍ରତ୍ୟେଣ ଓ ନିଃମାନ ଏପରିବ୍ୟୁତ ହୋଇଥାଏ ଯେ,
ବିଜନ କରିବାକୁ ଉଚିତ ଜଳ ନିଷିଦ୍ଧାରାଇ । ଗ୍ରାମୀନ, ବିଜନ
ପ୍ରକାଶ ଉଚିତ ଜଳନାଗ୍ରୂପ ଦେଇବର କୁପକଳ ସହିତ କରିବାର
ମାତ୍ର କାରିବ ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଦାନ ନିଃମେଣ୍ଟାର୍ ଦେଇବର କୁପକଳ
ପରିବାରୀ ରହୁ ମାହୀ । ବାରିବ ସମ୍ମାନେ ଏହି ଧର୍ମରହିଁରେ
ପ୍ରେସ୍ ବିଷ୍ଟ, ଏକବିର ସେମାନଙ୍କ ଜଳବ୍ୟୁଧାନ୍ତରୁ ବାଧାରୁ ।
ଏହାର ଜିମ୍ବାର ନିଃମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଏହାମୁଖୀୟ
କ୍ଷମ ସମୟରେ ଏହାର ଜଳ ସୁନ୍ଦେବିତ୍ତ ନ କରିବା କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବାର କାମ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅଳକୁ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଟଙ୍କା ହେବ ବନମାଲାରୁ ନିଃବିଧି
"ପରିପାଳାରୀ" ପାଇଁ ପ୍ରାମଳେ କଥା ୫ ଟଙ୍କା କେଇଲେ
ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଜୀବିଷତ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବେଳେ
ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କାର ସଂଖ୍ୟା ଦକ୍ଷତା ହୋଇଥିଲା । ତ ଠିକ୍
ମୋଟ ବାଲକ ପଞ୍ଚଶିଶିଲ୍ପରେ ଓହା ସମୟରେ ଧର୍ମକୁତ୍ତ
କରୁଥିବ ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦେଶୀରେ ଏହାମି ଏହେ
ହୋଇ ଥାଏ ।

“ପରାବର୍ତ୍ତି” ମାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନର କବେଳେର ସାହୁ
ଖୋଲୁଛ ଏକ ଦୃଢ଼ ମହାତେଜନ୍ମୀ ପାଇଅଛି । ତେବେଳ
କିମ୍ବା ଉପରେ !

ବ୍ୟାକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଜ୍ଞାନସାହିତ୍ୟର ଛ୍ଳାପରେ ଏଣ୍ଟାର୍କ-
ପାଦ ହାମବ କବିରେ ବ୍ୟବସାୟ ମହାଶୟ ଅଠ-୧୯୩୫ ଆରଥ
ହାମ ମାର୍ଗାବାବ ଡଃ୍ୟ ଓ ହୃଦୟକ ପ୍ଲେଟମାର ଅର୍ଥରେ
ବ୍ୟାକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ମେବରେସ୍ଟକ ଟିମାନେ ହେବନ୍ତ ହୁ-
ଏ ଉତ୍ସମହାଶୟର କାଳାବଳେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକରେ ପ୍ରକଟ-
କରେ ଅନେକ ବିଭିନ୍ନରେ।

ପଞ୍ଚାମୀ ପ୍ରାମଳେ କଣେ ହାତରିଲ ଯୋହୁ ସଠନା ଦୁଃଖରେ । ହେତୁ କଷତିର ମତରେ । କ ଅର୍ଥରେ ଗୁଣ କଷତିରେ ।

ମାଜ୍ଜ୍ଞର ସମ୍ବାଦ

ଏହିରେ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ୀ ଗ୍ରାମୀ ହେଲାକୁ ସେବମାନେ ଜାନା-
କାର ବ୍ୟାପକ କାଳୀରେ ବ୍ୟାପକ ଏ ଶାକାପ୍ରତି ହେଲାଥିଲେ
ଶୁଣିଲାଲ ଅଧିକର ଶୁଣିକାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ପାଇଁ ନ ଯଦି
ନଳ ଅଛିବେ ସବୁମଧୁର ପ୍ରଭତ କେଣେକି ଉପରିବିଦ୍ୟାରୁ
ଉପରିବିଦ୍ୟାରୁ ଏ ବାବାରୁଙ୍କୁ ପ୍ରଭତ କେଣେକି ଉପରିବିଦ୍ୟାରୁ
ବାବାରୁ ସେବମାନେ ଏ ହେଲାନ୍ତି ଜାନକିକୁମାନେ
ଏ ଆବଶ କରିବାର ସମୟ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଯୁଧର
ସମୟ ସେ କିମ୍ବା ପୂର୍ଣ୍ଣାବିନାନ୍ତାରୁ ଅନ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ଦୟେ
ଜମ କିମ୍ବା ହେଉଥିଲା ସେବମାନେ ଏବିପ୍ରକାର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ
ଏ ଶୁଣିକାର୍ତ୍ତରେ ମମମୁ ଅବତ୍ରା । ଏହି ସେବିମାନ
ପାଦେବି ହେଉଥିଲା କର୍ମକାଳ ଶୁଣି ଯୋଗେ ପାଠ
କାରର ହୋଇଥିଲା । ଏ ଅଛିଲାରେ ଏ କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା
ସମ୍ବଲ ହୋଇଥିଲାକୁ ପ୍ରତିର ପରିମାଣ ପ୍ରାୟହେଉଥି
ଯଥ ବର୍ତ୍ତମାନ କରେଥିଲା କର୍ତ୍ତାପରିବାରେ ଅମ୍ବ କରି
ଅମଗାମୀ ହେଉଥିଲା ।

ବର୍ଷମାନ ଦୂରୀ ହେଉଥିବାରୁ ସବୁ ଲିବିଙ୍ଗକଥିବାର
ହଠାତ୍ ସକାଳବିବେଳେ ଏହି ନର ଶୋଭାପାଦ
ବେଳେ ଦୟାପାଦି !

୧ ସମୟର ବାରିଦିଲାପୁର ନାଚଦିଲାର ସ୍ଵ-କରମକର
୨ ସବ୍ବଦିଲାର ପାଇ ଗତ ତେବେଷୁଖିମାଠେ ଦେଖାଯା
ଏହିଶବ୍ଦ ପରିଶ୍ରମିତୁ ଏହିଲାଇ ବାହା ଅଧିକା କରିବାର ପ୍ରାତିଶ୍ରୀତ
ଜିନି ନାହିଁ କିମ୍ବା କାରାକର ଶାନ୍ତିକରିବାର ସମ୍ଭବ
କରାରେ ପାରସ୍ଯର ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ବାହୁ ହୋଇଥୁ ବର୍ତ୍ତି
ମିଳାଇ ଅର୍ଥବ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସମାପ୍ତ କିବି ଏ କମରର
ଜୀବ୍ୟ କ୍ରମେବଳୁ ପରିହାସ କରିଥାଏଇ କବିର
ଲ ଓ ଅଗ୍ରନ୍ତକ ପ୍ରାତିଶ୍ରୀତ ଓ କାଳାଳି ପ୍ରଭାବଳୁ ଅଛାଇ
ଯାଇ ପଦିଶା ଓ କଷ୍ଟର ଓ କାଷାଯିଦିଲାଠ କରିବା
ପରାହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଥେଖିବୁସ ବହାଲ ଦେଇ-
କି।

ଏସବ୍ରତିନାନ ନନ୍ଦା ମୁଖରେଷ୍ଟବଳ ଠକ ପିତାଙ୍କର
ଶିଦ୍ଧାବ ବନ୍ଦା ପୁରାର ଶୁଣି ବହୁ ଅନୁମନରେ
କମାନ୍ଦିଲ ଦେଇ ଏହ କଥାଗୟ କଲିଅଲେ କେବଳାମ୍ବି
କରିବେ ଅକ୍ଷୟ ସେମାନଙ୍କ ଧରୁ କହିଛ ଧୂତ ହଜାର
କାନ୍ଦାଲେ ଏବଂକି ଟେ ବଜାର ନନ୍ଦାର ଠକ

2003-04-05-15

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।
ପ୍ରେରଣକାଳ ମଧ୍ୟାମତ କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ଗାନେ ହାତୀ ଲାଗୁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ମାନ୍ୟବର ଜ୍ଞାନପିତା ସମ୍ମାନଙ୍କ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ
ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବର ଏ ବାଲପଟନା ପୋଷ୍ଣାପେସ-
ପ୍ରତ୍ୟାବରୁ ଅମ୍ବମାଳେ ଚଠି ପଢ଼ିଗୁଡ଼ାକ
ଅଛି ଶାଶ୍ଵତ ପାଞ୍ଜିଥାରୁ । ମାତ୍ର ଏ ଦୃଢ଼
ଅର୍ଥପଲୁ ଯାଇ ଜଳ ପିହଳ ଓ ଖାଇ ଫାପୋଷ୍ଣ-
ମାଞ୍ଚର ଅବଶ୍ୟକ । ଏହା ହେଲେ ଅନ୍ତର
ଶାଶ୍ଵତ ଚଠି ପାଇବାର ଅଶ୍ଵ ଦୂର । ଯାଠକେ

ଅନୁରଥ୍ୟାମନ୍ତର ଅପ୍ରେଲମାସରେ ଏହି
ରେ ଖଣ୍ଡ ଗୋକୁଳାର୍ଜ ପଦ ଅସ୍ଥିଲ,
ଯେ ଏହି ଅମ୍ବେ ସେହି ମାସ ରା ୧୦ ଉତ୍ତରେ
ଆଇଲୁ । ଦେଖନ ! ଏହି ସାଇଦର ମଧ୍ୟରେ
ମା ୨୫ ଦିନ କାହିଁ କପରାଧାରୀ ଆଇଲା । ଏ
ଅକ୍ଷିରେ ଥାର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ନୟମ କାହା
ହୋଇଥାଏ, ପ୍ରରେବ, ଦେଉଛଠାର ମାସୁଲ
ଏକଥାଏ ସୁଲେ ପାଞ୍ଚପଦିଶା ଦେବାରୁ ହୁଏ ।
ଦଳିଲାପିତା ପ୍ରଭତ ମାସଲାଙ୍ଘୁଳିତାର
ମାସର ନ ଥିବାରୁ ପିହନବାବ ନିଜେ ନ ଥାଣି
ଅନ୍ୟଲେବ ଦସ୍ତରେ ପଠାଇ ଦିଅଛି । ଏପରି
କରିବାରେ ଅମ୍ବେ ୩୪୫ ଖୋଲ ଦଳିଲ-
ପିତା ପାଇଅଛି । ଗାଢ଼ ତାହା ବିବାହାଲିଅଛି
ବହିର ବିକୁ ପ୍ରିଭା ମିଳ ନାହିଁ । ଭବଧା
କରୁ ତାକଲିବା ସୁପରିଷେଣ୍ଟ୍ ମହାଶୟ
ଏ ବିଷୟରେ କ୍ରତିତ ବିଶ୍ଵା କପବେ ।

ଦେହାନ୍ତ }   ପାଞ୍ଚବିଂଶୀ,
ଦେହମୁଦ୍ରା }   ଦେଖିବା ।

10120

ଏହି ନିମ୍ନଲିଖିତ ସେତ୍ତାପତ୍ର ଗବ୍ଦର କିମ୍ବା ବା
ପଦ୍ୟକୁ ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ସବପାତ୍ରରେ ପ୍ରବାସ
କରିବାକୁ ହେଲା ।

ଶ୍ରୀ ସୁମନେଶ୍ୱର ।
କୁଟକଣ୍ଠେ ତେବେ ପଦବ ଦଳ କୁପ୍ରହଳର ।
ମହାଲେ ଜ୍ଞାନପ୍ରକାଶ ତେଲେ ହିମାତଳର ।
ଏ କିମେ ବ ତେ ର ଅବେଷେ କେତାଥର
ଦେଇବ । ଉପେରତେ ଲେଖି ଦେଖିଲେ ରମ୍ଭ
ତୃପ୍ତାଚାର । ସଜବର ମଣିପତି ତଳେ ଦୂର୍ମୁଖ
ପତନ । ହିତ ସବଳମ୍ଭେତେ ସହିତରକ
ପାଶେ ହିତରେମ୍ଭିତେ ସିଂହପଦଜ ମାତ୍ର

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର କାନ୍ଦିଲା

ସାଧ୍ୟା ଦେଖିବା ପରିପରିକାଳୀନ ।

四〇八

ମୀ ୧୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ କଲ ସହ ଟ୍ରେନ୍ ମହିତା । ମୀ ଅପାରି ତାଙ୍କ କଲ କଣ୍ଠରେ ଆଜି ଶକିବାର

ଅମ୍ବିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯
ସମ୍ବାଦେଶ୍ୱର ୩ ୧୯

ମୁମଳିଷିତ ନିର୍ବିକାଶପ୍ରଦର ହେ-
ତେବେକ ସଜା ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତାର୍ଥଗୁର୍ମତ ବାହା-
ରୁଦ୍ଧ କବିତରେ ରଖିପୁଣ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିଲେହ ସେ ମୁମଳିଷିତର ଉପକାରୀରେ
ଅପ୍ରେକ୍ଷନ ପ୍ରଦତ୍ତ । ୫ ୩,୦୦ ଲା ନରବରୁ
ଦିଶୁକ ପାମସ୍ତ ଜଳ ପ୍ରସାଦବାହେ ଚିମ୍ପେ-
କର ଦେଇ, ସଜା ଭାବର ପ୍ରକାଳକେବଳଦ୍ୱାରି
ତରମନରେ ବିଶ୍ଵାପାଣି ଯୋଗାଳିବାହ କ-
ରୁଦ୍ଧାବସ୍ଥ କରିଯାଏ କେମେ ସେ ଅନୁଭବ ଅ-
ଧିକ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ; ଦିନ୍ତ
କରିପୁଣ ଜିଃ କରିପୁଣ ସାହେବ ଉପରେକୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରରେ ବାଧାତ ଦେବିପୁଣି । ଜର-
ଦିନ ସାହେବ ଡାକ୍ତର ତାତାର ଦାନର ସହ-
ଦିବଦାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦସ୍ତଖେତ କରୁଛନ୍ତି
ବୁଝିଥା ଦୂରିତ । ବାପୁଦିବ ଏବା ହାତିମଳର
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରି ଓ ଏକାନ୍ତତାରୁ ଦେବର
ମରନ ଅଧ୍ୟା ବଡ଼ ବିମ ।

କଣ୍ଠଗଡ଼ ରାଜ୍ଞୀଙ୍କ ଦେବାନ କାହୁ ଶୋଧାନ
ସାତ୍ରବଳ ବିଭୂତରେ ଥାନେକ କଣ୍ଠଗଡ଼-
ପ୍ରଜା ସୁଧରମେଘେଣୀ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ
ଦରଖାସ୍ତ କରଅଛନ୍ତି ଓ କେବେଳ ପ୍ରକା
ଅଣିଯୁଏ ସୁଧରମେଘେଣୀ ବାହୁ ଲନ୍ଦବଶୋଭ-
ଦାସଙ୍କ ନିକଟରେ ଜହାଜଦମୀ ପ୍ରଦାନ
କରଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ଦରଖାସ୍ତରେ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି ତ ଦେବାନ କାହୁ କରଖାୟ ପଦାଳ

ଶୁଣି ଅପେକ୍ଷା କେବଳ ଶକ୍ତି ଆଦୟ ବର୍ତ୍ତନ
ଅଛିନ୍ତି ମୋହତମାନ ପାଖର ତ କଲ
ପବେନ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ, ସ୍ଥିମାକର ପ୍ରତି ଅଧିକରି
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଓ ନେତେବ ଅକ୍ଷୟ ବାର୍ଯ୍ୟର
ମୋହମା ବକାଳ ନିକଟରେ ଦାସର ଅଛି ।
ଗାନ୍ଧୀ ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅଛିନ୍ତି ଅଧିକ ଦେବାରୁ
ସ୍ଵପନରେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ କିମ୍ବାର ଉପ-
କ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାକେ ଅଜ୍ଞା କରୁଛି
ଶ୍ରୀମତ୍ତ କୁଅରସର ସାହେବ ଏ ବିଷୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସବୁ କିମ୍ବାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ସରଜନିକିଲୁ ଯାଇ
ତଥାରୁ କଲେ ପ୍ରକାମାକେ ଓ ସାଧାରଣେ
ପ୍ରାତି ହେବେ । ଅମ୍ବେମାକେ ଏପଦନ ଲେଖି-
ବା ଉତ୍ସରେ ଶୁଣିଲୁ ସେ ନମିଶରର ସାହେବ
ପ୍ରକାକରିତ ଲାଘୁବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଲୁ
ଦାଗାର ବକାଳ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡରିଲୁ ଦେବାକଙ୍କ
ଅନ୍ୟାୟାମ୍ବାଚରଣପ୍ରତି ଲୋଗିଷ ଆଦେଶ
ଦେଇ କାହାନ୍ତି । ଏଥର କାରଣ କିମ୍ବା ?

✓ ଏ କରାରସ୍ତ ପ୍ରାସାଦମୋହନ ଏତାଜେମୀ-
ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ନିବାସ୍ତ ଅବସଥାକ
ଏକ ଅନୁଭବ ଛାଇ ୩୦୦୦ ଲା ତର୍ହେ ନିମିତ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୋଳନ ଅଛି । ସେଇମାନେ ଏଷ୍ଟିଯନ୍,
ଏହି ଅଭ୍ୟାସବିଧାନୀୟ ସାଧାରଣବାର୍ତ୍ତନ ସବାଶେ
ହେବା ସାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ କାମ
ସ୍ଥାନକୁରେ ପ୍ରକାଶିବ ପାଠକମାଳେ ଦେଖି-
ବେ । ଉଠିରୁ ପରାପର ଯେ ଅକ୍ଷୟ ଦେବିଳ

ଏକଅଷ୍ଟମାଂଶ ଅର୍ଥ ସ୍ଵାଷଦିତ ଦୋହାରୁ
ଧୂଣି ସ୍ଵାଷଦିତକାରୀଙ୍କ ନିଧରୁ ଅଧିକାଂଶ ଏକା-
ର୍ଥର ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଆପଣାର ଜୀବନିଷାବେ
ସାହାଯ୍ୟ କର ନାହାନ୍ତି । କଟକ ଓଡ଼ିଆ ଜୀବ
ବିଜ୍ଞାନୀ ଏହି ଏଠାରେ ଧଳାଯ୍ୟ ଲେବଳୀ
ଦ୍ୱାରା ଦେଖା ନୁହିଲ । ଏପରିପ୍ରକଳେ ଯେବେ
ଅନ୍ତର୍ମାଧିରେ ଏହି ସାଧାରଣ ଉଷ୍ଣବାର-
କାର୍ଯ୍ୟମିତି ବିନିଷିଦ୍ଧାର ଟଙ୍କା କି ଉଠିଲୁ
ହେବେ ସାମାଜିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥୁ
ନୁହିଲ । ଅମ୍ବେମାଳେ ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗୀବଳିକଷ୍ଟତା
ସଂକଷ୍ଟାଧାରଣଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ କି ଯେବୁନ୍ତ
ମାଳେ ବହୁ ଦେବା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଯେମାଳେ
ତାରା ଦେବାହାରଣ ଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ରସର ହେଉନ୍ତି
ଏହି ଯେଉଁମାଳେ ଲାମମାତି ଦେବା ସ୍ଵାଷଦିତ
ବରିଷ୍ଟକୁ ସେମାଳେ ଦେବା ବୁଝି କର
ଉଷ୍ଣପ୍ରକୃତ ପରିମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ
ସରଜାରୀ ହାତିମ ସଥା କମିଶିକର ପ୍ରଦତ୍ତକ
ଅଳ୍ପସେଥରେ ଶତା ଜମିଦାର ତ ଅନ୍ତର୍ମାଧିରେ
ଧାରାନ୍ତରକ୍ଷିତିମାଳେ ବଡ଼ ଦେବା ଦେବାର
ଅନେକ ଭାବରୁଣ୍ଟ ଦେବାରାଇଅଛନ୍ତି ଅପରା-
ହାରେ ଏକମରର ଗୋଟିଏ ଅଜ୍ଞାବ ତୁର
କର ଅଧ୍ୟକଷର ଯେବାଗା ହେଉନ୍ତି ।

ସକ ୫୮୭—୮ ନିମନ୍ତେ ଦିଲ୍ଲିଜିତ
ପ୍ରତିମାକେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାଟମେଷ୍ଟ ହୁବି ପ୍ରାୟ
ଦୋଷଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ କର୍ମଚାରୀ

କାହାନିଯୁ ସାବତ୍ର	ଚେଣୁଆ
ଶର୍ପଦୀତି ମହାନ୍ତି	ଚେଣୁୟୁର
ଲଳମହିଦି	ମୁକୁନଦିଏୟୁର
ଦୂରବାଳ ମିଶ୍ର	ନୃଥାକଣ୍ଠା
କେକଳାଥ ରଥ	ଗରୁଦରେତୁରୁର
ସାଲେଖର ବିଶ୍ଵମ୍ଭା	

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦାରୀ	ମଠାର
ଶ୍ରୀରାଧା ଚନ୍ଦ୍ର	ଅଶ୍ରୁଯୁ
ଚନ୍ଦ୍ରପେଣ୍ଡର ହରି	ଧୃତିକ
ଶର୍ଵାଲଚନ୍ଦ୍ର ବସ	ପୁରୁଷୋତ୍ତମପୁର
ଗନ୍ଧାରା ବରାଗ	

ଭାଷକଥୀ ପଢ଼ିବୁଛନ୍ତି	ଖଣ୍ଡପତ୍ରା
ମୁଦ୍ରଣଧର ପଢ଼ିବୁଛନ୍ତି	ସୁନ୍ଦରିଲା
କାହୁଦେବ ପଢ଼ିବୁଛନ୍ତି	ବଳିଶିମା
ଜ୍ଞାନକାଥ ଲନ୍ଦ	ଅଳପୁର୍
ଧନ୍ମତନ୍ତ ନିଶ୍ଚ	ନୂଆଗଢ଼ି
ସର୍ବଧର୍ମା ମେଘ	ସଦାଶିଶୁର
ଶୁଭ୍ରସ୍ଵାର ଗୋଧୂର୍ମ	ଅଯୋଧ୍ୟା
ବିଜ୍ଞାନି ପଢ଼ିବୁଛନ୍ତି	ଦୟାପତ୍ରା

ବନ୍ଦିର ଆମେସର ଉନ୍ନତିକୁ ବାହୁ
ଦୂର୍ଗାତରଗ ଦାବ ଅଳ୍ପସ୍ଵର୍ଗ ଜୀବ ଦେବାହୃ
ବନ୍ଦେକୁ ଟିକି ଟେଷ୍ଟ ଯାଦେବ ଶାନ୍ତ ବନ୍ଦିଶାପ୍ର-
ଦର ଚାଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଫୌଜିତାରର ଏବହୁ
ଦେବକୁର୍ବାର୍ବ ଉଦେଷ୍ୟାବାର ବାହୁ ହାରବାଲାଖ
ଧାରିଦର ମନୋଜାଗବର କମେଜର ସାହେବଙ୍କୁ
ଘରୋଟ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦିଶିରଯାଦେବ କଲେ-
କୃତଙ୍କ ଉପୋଷ୍ଟ ପ୍ରକରଣର ଓ ବୋର୍ଡର କୁ-
ମ ଅପେକ୍ଷା କି କର ଦୂର୍ଗାତରଗ ବାହୃକ
ଚାଲର ସାବକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରିବାର ଓ
ଦେବବାହୁ ବରମାନ ଆମେସର କମେଜକୁ
କିମ୍ବକୁ ଦେବାର କୁମୁମ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ କରିଲାଗନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଦୂର୍ଗାତରଗ ବାହୁ
କ୍ଲେକ୍‌ମନାକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବ୍ୟକ୍ତ ପରକ କରିଦିବାକୁ
ଚାଲର ଏ ପଳ ଦିଲା । ଆମେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏହିକାର ଅନୁଭବର ଅଶେଷଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ

ବିନ୍ଦୁ ବୌରୀ ପ୍ରଥମସାଜନକ ବାର୍ଷିକ ହେଲା
କିମ୍ବା କମ୍ବା ବରତିଲେ, ଉପରସ୍ତିତ ବର୍ଣ୍ଣ-
ଶଳ୍ପ ପ୍ରଥମସାଜନକରନ୍ତି । ପବାଦ ଅଛି ମାରେ
ସିଂହାଶ୍ଵର ଲାମ ସରଦାର । ବୌରୀ ଅଥକ୍ଷୋଭ-
ଜନକ ବାର୍ଷିକ ହେଲେ କିମ୍ବା କର୍ମଚାରୀ
କାନା ଭିପରର ବୃକ୍ଷଗାର ହୁଏ । ମାର ମାର
ଦିଶାରୟାକୁ ମାର । ଅମ୍ବା-କର ବହୁବି
ଦିଦେଖି ଏହି ଯେ ଅଶେଷରଙ୍ଗ ହାତୁ ନିର୍ମାଣ
କ୍ଷେତ୍ରମଟାକୁ ତେଷ୍ଟୁକୁବଲେବୁର ତ ତୁମ୍ଭାକୁଠ
ବରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଟାକ୍ଷବ ନିର୍ମାଣ
ଧରରେ ବୌରୀ ଆପଣେ କଲେ ଲାଗୁ ବିନ୍ଦୁ
କନ୍ଦିଶୁର ସାହେବଙ୍କ କିନ୍ତୁ ଅପରି ହେଲେ
ବାରୁଦିଲା ଧରଣଭିଲ ଓ ଅନେକଲେବ ଲଗ୍ନୁର
ହାତ ଥାରିଲେ ବିନ୍ଦୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣି
ଅପରି କନ୍ଦିଶୁର କେତେ ତହ ଝର୍ଗା ଧରି
ତାହା ସକାଶେ କି କେବଳ ଅଶେଷର ଦାସୀ
ଆମ୍ବମାନେ, ବହୁ ଇନ୍ଦ୍ରମଟାକୁତେଷ୍ଟୁ
ବରୁଥିଲୁବ ଏଥୁ ସକାଶେ ଦାସୀ ହେବେ
ଆମ୍ବମାନେ ଅଣା କରୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସୁଭର୍ଣ୍ଣ
କମ୍ବାର ପାହେବ ଦଶ୍ୟୋଗମ ଲୋକଙ୍କୁ ବ
ପ୍ରଦାନକରି ଦାତାରଙ୍ଗର ପ୍ରାଚୀଶକ୍ତି ହେବେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ନାହାରୂପ ଦୌର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ
ଧର୍ମନାଶକ କଥାମାଳ ଗୁଣାଘାତିକୁ ଏହା
ଦିଶେଷ ଗୋଘନେବାମାନଙ୍କଠାରୁ ଛିପାଇଲୁ
ଦେଇଥିଲୁ । ପାଠକାରେ ଏବ ପିଆଚ ବ୍ୟବ
ହାର ଦୋଷରୁ । ଗୋଟିଏ ୧୦ ଅବର୍ଦ୍ଧାବ୍ୟା ଅ
ବଳାକାରାର ସେଠାର କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବନାଳକ ପକ୍ଷ
ପରିଚିତ କାର୍ବ୍‌ରୁ ସାହେବଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ
ଜାରି, କୁର, ମନ୍ଦ ସବୁ ନମ୍ବୁ ହୋଇଥିଲୁ
ବିଷୟରୁ ଏହି ସେ ଗୋଯାଇଦିରିଗ ବୋଗାଦ
ନାମର ଏହ ଦାରୀମ୍ଭେର ଏବ ଦ୍ଵାଦ୍ଶ
ଅବର୍ଦ୍ଧାବ୍ୟା ଆଚକାଶୁବ୍ରରୁ ମେଳେବା
ମାର ଫେରୁ କରିଥିବା ଅପରାଧରେ ଦାଳାପୁ
ରିର ଦେଖେଇମେମ୍ବ ମାହଚୁପୁରୁଷ କହିଲୁ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ସୁର୍ଗର୍ ହୋଇଥିଲା । ବାଜିକା ବିଶେ
ଷେ ସେ ସାରି ଅଣିବାରୁ ଯାଇ ସରବର
ଫେରୁଥିଲି ସେ କାର ଖୋଲିଦେବା
ଅଛି । ପାଣିବଲୁଗ ହାରେ ରଖି ପରିଚିତ
ବିକୁ ଯାଇ ହେବିଲି ସେ ତାହାର ଲେଖ

ପଢନେରେ ତାହାର କ୍ଷିଣୀବଦର ଲୁଡ଼ିଯିବାରୁ
ବାଖରକେ ଲେଖାପିଲ ଦେଖାଗଲ । ଏହି
ଚତୁର୍ବୟାକୁ ଜଳାତିବ ତଥା ପଢିବାରୁ ମେଲ
ଧରାପାଇଲ । ଗ୍ରେଟ କବେ ସେ ସେ ପାଇସର୍
ବନୀବାବ ଗ୍ରେଟ କଲିବାରୁ ବର୍ଷାରୁ
ତେଜିଶାକାରୁ ସରଠାକୁ ଫେରିଯାଉଁ ଧରାପାଇଲୁ
ଅଛୁ ମାତ୍ର ବାହୁଂକ ଧର ପଢିଅଛି ତାହାରୁ
ଜଳା କାହିଁ । ଏହି ମୋଦଦିଗା କଳୁଇବାରିଲା
ସମୟରେ ଦୌର ଜଳ କରୁଣ୍ଟ ସାବେଳ
ବାନିବାକୁ ସେ କୁମାର କା ପ୍ରମୁଖ କଲେ ।
ବାନିବା କୁମାର ପକାଇ ବ୍ୟକ୍ତିବରଙ୍ଗେ ପାଦିବି
ମହୋଦୟ ଉହିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କି ହୋଇ
ପଞ୍ଚମାବାରଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ର ସାବେଳଙ୍କ କିମ୍ବାକୁ
ପଠାଇଲେ । ତାଙ୍କୁ ର ସାବେଳ ରୁଖେ ମୁଖକ
ମାନ ଅଦିଷ୍ଟୁର ସର୍ଜନକୁ ପଞ୍ଚମାବାରଙ୍କ ତାରିଖ
ଅବେଳ କଲେ । ପଞ୍ଚମା ପଠିବେ ବାନିବାଟି
ବାହୁୟ ନିଷକର ଅଦିଲ । ବାନିବାଟ ହିନ୍ଦୁ ଏହି
ସେ ତ୍ୱରିମାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପରାଧ କଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାଳ ତାହାର କାମିଆଳେ ଧାରଣ ଦର
ବାନିବାକୁ ଜାଦିରୁ ଅଟିବ କଷାଯତ୍ରି ଏହି
ଦିଲ୍ଲିଯାକ ମହାମ୍ଭୁବା କଟିବରେ ଅନ୍ଧା
ସ୍ଵରେ ଦିପର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା
ଦଶେଷମୁକ୍ତେ କଥା ପୁନରୁଥାପନ କରି
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉ ତାହିଁ । ଏ ଚକ୍ରପାତାର
ନାହିଁନ୍ତି ଥିକା-ସମୟରେ ଅବେଳ ଅଜନା-
ସ୍ଵର କରିଥିବା ହେଉଥୁ ଆଶ୍ରିତରୁପ ପ୍ରାଚୀକ-
ରିତ ହୋଇଥିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ଧାରିବାରେଣ୍ଟିରୁ
ତାହିଁର ହୋଇ ବିନ୍ଦୁରବର୍ଣ୍ଣରୁ ମୋଦ
ସ୍ଵରେ ବନ୍ଦ ସୋଇ ମଧ୍ୟ ଅବେଳ ବର୍ମନ
ଦର ଯାନ୍ତି ହୋଇ ଥାରୁ ତାହାକୁ । ବାପ୍ରଦିବ
ସୁନ୍ଦର ତାହାର ହେଠେ ପଞ୍ଚମାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା
କାହିଁ ଦେଖି ସର୍ବକୁ ଗଲେଗନ୍ତା ଧାର କୁଟେ ।
ଏ ମହାମ୍ଭୁବା ସୁନ୍ଦର ପରିବେ ପଞ୍ଚମାର୍ଯ୍ୟ
ହେଠେ ସେ ଅପରାଧ ଅଜନ୍ତୁ ହେଉଥିବ
ସନ୍ଦର କାହିଁ । ବନ୍ଦ ଅଶା ହେଉଥିବ
ଅମ୍ବମାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇ ବାହାରୁ ପ୍ରମାଦାର
ଦସବେ । ଏବମ୍ଭୁ ସିରିଯୁପାର୍ ଆମ
ନେବରିଷ୍ଟର୍ସାପରାବେ କେବଳ ବାନିବା ପଞ୍ଚମା

ବ୍ୟାପକ କଲ୍ପନା ମେଳେହରେ ଏଠା
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବିଧାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଥ୍ଯେ
କଥ୍ଯେ କରିପରିଚାରିତା କାମ ପ୍ରବାସିତ ବୋଲ-

ଅଛି । କିନ୍ତୁ କାମଗାଳ ସମ୍ବାଦ ସ୍ମୃତିର
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ନିଜାତଙ୍କ କମିଶନରଙ୍ଗରେ
ମାନୁଷ କାମ କହୁଥିଲା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂତନ କମିଶନରମା-
ନନ୍ଦବ୍ରାହୀ କମିଟୀ ଗଠିତ ହେବାର ସମୟ ଉପ-
ରୁ ଏମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅଧିକେଷକର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଯାଉଥେବେ ଓ ଭାଇସ ଚେଯ୍ୟାରମେନ୍
କିମ୍ବାକୁ କରି । ଅମ୍ବେଗାନେ ଏ ବିଷୟରେ
ପବେ ଅଧି ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇଦେବା ଛାତିର
ମନେ କରୁଁ । ସେଉଁମାନ ଚେଯ୍ୟାରମାନ ଓ
ଭାଇସଚେଯ୍ୟାରମାନ ହେବେ ସେମାନେ କିମ୍ବାକୁ
ଦେବା ଦବିତାକୁ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ଦେଇଯାଇଥାଏ ମୁଖ୍ୟିଧାରୀରିପାଇଲାଫଳ ଏହିମା-
ନନ୍ଦବ୍ରାହୀର ଉପରେ ହେବାରିର କରେ ।
ଏହି ଦୂରବ୍ୟକ୍ତି ମିଛନ୍ତିଧାରୀର ଦରିଦ୍ରତା ।
ଏମାନେ ସେବୁଧି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ମିଛନ୍ତିଧା-
ରୀଟା ତହିଁରୁପ କଲିବ । ଏମାନେ ଏଠା ମୁଖ୍ୟିଧା-
ରୀଟାର କାନ୍ଦବାତାମାନଙ୍କ ଗୁହାର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି-
ବେ, ମିଛନ୍ତିଧାରୀ କର୍ମବ୍ରାହୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ
କରିବେ, ମୁଦ୍ରା, କାର୍ଯ୍ୟମାନ କ୍ଷେତ୍ରମର
ଅର୍ଥାତ୍ କମିଟୀର ବଜା ମଞ୍ଚରେ କରି-
ବେ, ଓ ଡେରିପାଇଟଟାର ଭଲ ମନ ପଥା-
ରୁକ୍ଷ କରିବେ ବେଳକ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟମା-
ନନ୍ଦରେ କମିଟୀର ମଞ୍ଚରୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିବେ ।
ଜତେହୁ ଏହୁହେଲ୍ଲ କୁଳମ ଓ କିମ୍ବାକୁ କଷରେ
ମିଛନ୍ତିଧାରୀର କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ । ଏକାହି ମଧ୍ୟରୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ବଜା ଅଳ୍ପକଣ ମହି । ବଜାକୁ
ଆଜ୍ଞାନବର୍ତ୍ତୀ ମହି । ଅଜ୍ଞାନବର୍ତ୍ତୀକମିଶନରମାନେ
ପାରିଷଦବର୍ଗ କହିଲେ ଅଳ୍ପକଣ ହେବ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜା ଓ ମହି ନିଯୋଗର ସମୟ
ଉପରୁତ୍ତ । ବଜାକୁ କଲମଜୋର ସଥ୍ୟପି
ତାର ଅଥବା ବଜା ବରୁ ବାହାରକୁ ବର୍ଷରେ
ଥରେ ଥସିବେ ନାହିଁ, ବାହାରେ ପ୍ରଜାମାନେ
କଷର ନିବାସ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ସୁତ୍ତରୁରେ ବେଳେ ସୁଦ୍ଧା
କର୍ମନ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ବାହାର ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା
ବାହାରକୁ ବାହାରକେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାହାର
କଲମ ସନ୍ଦରକରେ ଥିବାକୁ ମହିଳା କିକଟକୁ
ଜାହାରକ କରି ପାରିବାର କରିବାର ବ୍ରଦ୍ଧମ
ପ୍ରସରିବ କରିବେ । ମହି ଛକ୍ରପତି ପାଇ ସବ୍ବ-
ତେବେଷିଯୁବର ଉତ୍ସାହରୂପ ନିମ୍ନୟ କର୍ମବ୍ରାହୀ
ନିକଟରୁ ଉପରୋକ୍ତ ଭଲକ କରିଲେ ଓ ଏବେ
କଷି ଶାହାର ପାରିବାର କରିବେ । ବଜା ସେପରି
ତରୁ ବାହାର ହେବେ ନାହିଁ ମହି ମଧ୍ୟ ତଥା

ନୁହୁଁ । ବଜା ମହି ସଦ୍ଧପି ଏପକାର ହୃଥି
ତେବେ ଦ୍ୱାରେ ଅତୁଳାସନ ପ୍ରଜାଲା ଦେବାଲ
ଚିନ୍ହାର ବାହୁବି ଥମେମାନେ କହୁଁ ସେଇ
କମେଶକର ସ୍ଥାଥୀରୁତ୍ତାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ପାଇବ
ଜଗର ପରିଦିନଙ୍କ କରପାରିବ ଟାକୁଥାତାର
ଅଭାବମାନ ବ୍ରତମୁଖରେ ଦର୍ଶକ କରିବ, ସହି
ବିଷ୍ଣୁରକ ଓ ବନ୍ଦୁଦର୍ଶୀ ହୋଇଥିବ ଏପକାର
ଲେଖମାନଙ୍କୁ ତେମ୍ବୁରମାନ ଓ ଭାବସତେଷ୍ୟ-
ରମାନ ନିଷ୍ଠାକୁ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଅତିଥିବ
ଆମେମାନେ ଆଶ କରୁଁ କମିଟୀ ଦେବା-
ପୂର୍ବରୁ କମିଶନରମାନେ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ସ୍ଥାନରେ ଛପିଛି ହୋଇ ପରାର-
ମଧ୍ୟରେ ମୀମାଂସା କରନ୍ତୁ ଦେବାଲ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଲଜ୍ଜାରେ ପଢ଼ି କାହାର ପାଇଁ କେହି ସେପରି
ନ କହନ୍ତି ଏହି ଆମେମାନକୁର ସଫଳମୁଁ
ନିବେଦନ ।

ଛାତ୍ରପୁସ୍ତମିଳ ୬ ଶାଲମସ୍ତକିବା ।

ଯେତେବେଳେକେ ଜାଗୀୟସମିତିର ଅନୋ-
ଲନରେ ଭାବର ଏକପ୍ରାଚ୍ୟତାରୁ ଅପରାଧାନ୍ତ
ହୃଦୟମୂଳକରତାରୁ ଭାବରମହାସାରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫଳେତର କେଉଁଥାରୁ ଏହି ସେ ବେଳ ପ୍ରକା-
ଶରବକାସିମୁଖରେ ପ୍ରଭୁତ ଉତ୍ସାହ ଏହି
ଛବିକାଳର ପ୍ରଥମାନ୍ତ ଅଙ୍ଗର ଦୋଷରୁ
ଭେଦରେବେଳେ ବିଲାରର ଟାଇମ୍ସ୍‌ପଞ୍ଚାମୀରେ
ଜାଗୀୟସମିତି ଅନୁକୂଳରେ ଭାବରମହିନୀ-
ସପରିରେ ପ୍ରବରମାନ ବାହାରବା ଅଛି ଆଜି-
ର ବିଷୟ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଶାନ୍ତମୟପରିକା
ନିରାକାରିର ପ୍ରାଣସ୍ଵରୂପ ବୋଲ ସମ୍ମୁ-
ଦିଲାଙ୍ଗୁ କାର୍ଯ୍ୟବାଚିର ସୋନ ଉତ୍ସାହରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲୁ ଏହି
ଯାହାକୁ ରଜ୍ୟଅନ୍ତରେ ଏକାଧିପତି କର
ଦିଲବାରୁ ଅନ୍ୟଲେବର କଥା ଦୂରେ ଥାଇ
ସୁଧ୍ୟ ମହାରାଜୀ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସାହାନ୍ତ ସେ ବଳ
ପଢ଼ିବାରେ ଜାଗୀୟସମିତିର ପ୍ରବନ୍ଦ ବାହାରବା
ଅନୁବଥା ନାହିଁ । ଭାବରବାସିମାନେ ଆଧିକାର
ଯୋଗି ଅଧିକାର ଲାଭ କର ବିଲାଙ୍ଗୁ ଶାସ-
ନିରାକାରିମାନଙ୍କୁ ସୁପରମର୍ପ ଦେଇ ଦେଖାଣ୍ତରେ
ସୁଶ୍ରାଵକ ପ୍ରତିକଳ କରି ସାମ୍ରାଜ୍ୟପରିକଳ
ଦୃଢ଼ ଦିଲବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜାଗୀୟ-
ସମେତରୁ ସୁଧାର କରିଅଛନ୍ତି ଗହିରେ
ଦିଲାର ବଳୁଗା ବା ସେହଳ କଲେ ସୁନ୍ଦା
ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଲାଭକାରିର ଦୃଷ୍ଟି ଦୃଷ୍ଟି-

ପ୍ରତି ଆହେନ୍ତି ହୋଇ ଲାହଁ ସେପର୍ଯ୍ୟୁ
କବାଣି ପ୍ରକଟ୍ୟା ଫଳଲହର ଅଧା କରସାଇ
ନ ପାରେ । ଏହି ଜୀବଜୀଜୀତର ଦୁଷ୍ଟ-
ଆକର୍ଷଣର ପ୍ରଧାଳ ଉପାୟ ଟାଇମସ୍‌ଗ୍ରିହା ।
ଟାଇମସ୍ ଇଂରିଜର ବେଦ । ଟାଇମସ୍
ଯାହା କହିବ ଇଂରିଜଙ୍କାଳିକୁ ଯାହା ନ ମାନ
ଗଢି ଲାହଁ । ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ବଜାନର୍ଦ୍ଵେଷରେ
ସେହିଁ ବଳ ଲାହଁ ଟାଇମସ୍ର ଘରଥରେ
ତତ୍ତ୍ଵ ଅଧିକ ଦଳ ଅଛି । ସେତେବେଳେ
ଟାଇମସ୍‌ପର୍ଦ୍ଦିତାରେ ଜାଗ୍ରୟସମିତି ଅତୁଳ
ହୋଇଅଛି ଥର୍ଥାତ୍ ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵର-
ଜାଗିଛ ବେଦପୋଥ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରୟସମିତିର
ଗାର ପତିଅଛୁ ତେବେବେଳେ ଅମ୍ବାନବୀର
ଜାଗ୍ରୟସମିତି କାର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଏବଂ ଫଳଦର୍ଶ ହେ-
ବାରେ ଆଉ ସନ୍ଦେହ ଲାହଁ । ଅତିଏବ ସେହିଁ
ଜ୍ଞାନ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦେବରେ ଗାର ପତାନବୀର
ପ୍ରଧାଳବର୍ତ୍ତୀ ଭାବତବାସେ ମାତ୍ରକେ ପାହାଳୁ
ଥର୍ମରକ ଧଳ୍ୟବାସ ଦେବାର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ।
ଏହାଙ୍କ ନାମ ସର ଦଳିଯୁମ୍ ହୁଅର । ଏ
ମହାଶୟ ଭାବତରେ ଆଜି ଭାବତର ସବ-
ତତ୍ତ୍ଵାର୍ଥାରୁ ଅଧିନାବନ କେବଳ ଅବସ୍ଥା-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଥାପନ ରଖିବକି କର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭଲଭରେ ଅବସ୍ଥାକ କରୁଥିଲାଗି । ସେଠାରେ
ଆଜି ମୟ ଭାବତର ଭାର୍ଯ୍ୟତବାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନେଇନା କରିବାରେ ତୁଟି ବରୁ ଲାହାଳୁ
ଏବଂ ଫଳରେ ଜାଗ୍ରୟସମିତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସମନ୍ବନ୍ଧେ ଅନେକମୁକ୍ତିଏ
ପ୍ରକର ଟାଇମସ୍‌ପର୍ଦ୍ଦିତାକୁ ପାଇବାରେ ସେମାନ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଜାଗ୍ରୟସମିତିର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିପ୍ରାୟ ବୁଝାର ଦେଇ ଯେ
ଲେଖିଥରୁ ସେ ବେଶୀୟଲେଖମାନେ ଯେ
ସୌଭାଗ୍ୟରେ ସେଇବାକରିତା ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କରି
ଦେଇବିଶିକ ଆକରଣରୁ ଭାବତକୁ ରକ୍ଷାକରିବା
ସତାଶେ ଭବତ୍ତମେଷକୁ ଦେଖାୟ ବଜାମାନେ
ସ୍ମୃତାପୂର୍ବାକ ଧନ ଓ କଳ ଯାତିଭାବେ ଦେଖା-
ଯିବ । ମାତ୍ର ଏ ବିଷୟର ଲାଗି ଇଂରେଜଙ୍କାଳିକୁ
ହୃଦୟରେ କର୍ତ୍ତର ଭବ୍ୟଥାଏ । ଦେଖାୟ ଦୌର୍ଲିଙ୍ଗ
ସେକାଦିର ଅନ୍ତର୍ମଳକା ଓ ଗତିପ୍ରାର
ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ଭାବତର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶକୁ ନିର୍ବିଶ
କରିଦେବ । ମୁକୁମାନଗାନଙ୍କ ମାତ୍ରମାତ୍ର
ସମନ୍ବନ୍ଧେ ସେ ଲେଖିଥରୁ ସେ ସେମାନେ
ମନକୁ ଜାଗ୍ରୟସମିତିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ମୁଖ୍ୟମାନ ପ୍ରକିଳନମାନେ ଜାଗଯୁଧମିଶ୍ରରେ
ଛିଅପ୍ରେତ ଆଜି ଦସତା ସହିତରେ ବକ୍ଷୁତା
କରିଥିଲେ । ସବୁ ସହିତ ଆମେବକୁ ବକ୍ଷୁତାର
ଶୁଭତା ଭାବର ନିଜ ନିବେଶରୁ ବିଧଳ
କରିଥିବୁ । ସେହି ବୃଦ୍ଧବକ୍ଷୁ ତରି ପାଇଥିଲୁଣି
ପେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ଅର୍ପି-
ବଶ୍ୟା ଏହା ବଜାରରେ ଅଛିନ୍ତି । ଜାଗଯୁ-
ଧମିଶ୍ରର ହତ୍ୟାକୁ ମରଦିଗମନେ ଜାଗଯୁଧମିଶ୍ରର
ଅଧିକତର ବଳପ୍ରଦାତା କରୁଥିଲୁଣି । ଜାଗଯୁ-
ଧମିଶ୍ରର ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷନାର ଅଧିକ ବିଧଳ
ଦେବାର ଦୟା ବିଦ୍ୱିତ କର ଜାଗଯୁଧମାନ
କବପ୍ରତି ଉଚ୍ଚପଲକୁରୁଷେ ଦାଖାଦାର ହୋଇ-
ଗଛି । ଏହା ସତରାହି ଏକ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗର
ମୂଳ୍ୟ ପମାଣ ପଢ଼ିବିଲ ବସୁଥିଲୁଣି । ଏହା
ସବାର ସ୍ଵର୍ଗ ରଖିବା କୁଠିବ ସେ ଏ ସମେତ
ଦେବକ ଏକ ପରମାର୍ଥକାରୀ Consultative
ସମିତି ଅଟେ ଏକ ଏକୁପରେ ଏହା ଅନ୍ତିମ
ବାର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତା ଏକ ଉପହାରିଣୀ ଓହି । ଏଥୁ-
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସବୁ ଉଚ୍ଚଲକ୍ଷମ କୁଠିବ
ସାହେବ ମହୋତ୍ସୁ ଜାଗଯୁଧମିଶ୍ର ପ୍ରକୃତ
ତଥି ବିଲଗବାସିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟରେ କଣ୍ଠ ଦେବ-
ଅଛିନ୍ତି ଏକ ଏକାଶ ବିଲଗବାସିଙ୍କ ମତ
ସେ ଏଥି ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟକ ଦେବ ଏଥିରେ
ଆମାମନ୍ତରର ଦୃଢ଼ବିଦ୍ୟା ଏଥିରେ ଦେ
ଜରିଥିବାଟି ମେହି ମହାମା ଦୟାଭାବଦେବକୁ
ପ୍ରଦୟର ଦଗ୍ଧିତମ ପ୍ରଦରିତି ଅନ୍ତିମ ଥଳ୍ୟ-
ବାଦ ପାଦାଳ କଥି ଜାଗଯୁଧମିଶ୍ରରେ
ସେହି ମହାତ୍ମାରେ ବ୍ରଜ ଦୋରଥିଲ ବହିରେ
ଅଧିକତର ଭ୍ରମାବ ସହିତରେ ପ୍ରମତ୍ତ ଦୃଢ଼
କୁଠିବାକ ଅବଜା ଏ ଦିଲାନ୍ତୁଷ୍ଟାନରେ
ଦୃମ୍ଭମନ୍ତରର ସମ୍ମାନ ଦେବ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଳ୍ୟ ପ୍ରକାଶକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶରେ ଯେଉଁ ଭୁଲ-
ମାଳେ ବର୍ଷ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନାନ୍ଦାନାନ୍ଦ
ପ୍ରେସ ହେବା ଏବଂ ସେଠାରେ ଉହୁ କରିବ
କରବା ସମ୍ଭବରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଛ୍ୟାଗ୍ରହ
ସେମାନଙ୍କ ସହବାଳ ଦୁଆର କରିବାର
ଜୀବତେବେଳେ ଯେ ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣା ବର୍ଣ୍ଣା ଏବଂ
ଜୀବିଥକେନନ୍ଦନ ସମ୍ପଦ ସହିତିର ମହାମାନର
ପ୍ରତିନିଧି ବହେତିକା ନିର୍ମିତ ଉତ୍ସବ ଗନ୍ଧି-
ମେଘକ ସେଇନ୍ଦ୍ରଜଳ ନିହାତକ ପଠାଇଥି-
ନାହିଁ । କରିମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଓ ଅଛ୍ୟାଗ୍ରହ ସମ-

କରେ ସବୁ ନାହା ସମାବସ୍ଥା ଶ ସବକାଣ୍ଡ-
ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ବିଶୁଦ୍ଧାଳ୍ପର ନାତିମା-
ଳଙ୍କରୁ ଅଳେକ ବୃଦ୍ଧି ଉପାଦାନର ବନ୍ଦ-
ପରିଶ୍ରମପଦ୍ଧତିକ ଫଳର କର ଛାଇ ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମ୍-
ମେନ୍‌ଡ ମନୋଯୋଗ ଅବର୍ଦ୍ଦିର କରିଥିଲୁଛି ।
ସେ ସମସ୍ତ ଭିନ୍ନାଭିରଣ୍ଟରୁ ଯାନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଇଅଛି
ଯେ ଆସମକୁଳଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ପରିବାରର ଶାର-
ଦାସଙ୍କ ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ବୌରତି ଅଂଶରେ ଦଳ
ନୁହେ ଏବଂ ଦୟାମାନ୍ କ୍ରିତ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମମେନ୍‌ଡଙ୍କ
ସଜ୍ଜରେ ଅଲାଜର କାମରେ ଏଥର କାଣ୍ଡ
ଦେଇଥିବା ଯାମାନ୍ ଦୃଶ୍ୟ କଥା ହେଉ
କାହାରୀ । ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ପୂର୍ବେ ଆସମକୁ କୁଳ
ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲେ ମାତ୍ର କେତେବେଳେ
ଦେଇ ରହିବ ହୋଇଥାରି ସ୍ଵରଗରୁ ସେ ସଙ୍କ୍ଷି-
ରୀୟ ଅଭ୍ୟାସମାଳ ଏଠା ଲେବକୁ ଅଧିକ
ଜଣା କାହିଁ । ଅବେଳା ସେମାନଙ୍କ ଜାଗିବା-
କାରଣ ଅବେଳାଳପତ୍ରରୁ କେଲେବେ ବିଷୟ
ଏଠାରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲୁଛି ।

କୁଳିଷ୍ଠର ଓ ପ୍ରେରଣ ଦିଷ୍ଟଯୁବେ ସନ୍ତୋଷ
୫୮୨ ସାଲର ୧ ଅଜଳ ଓ ସନ୍ତୋଷ
ସାଲର ୧୯ ଅଜଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଛି । ସନ୍ତୋଷ-
୮୨ ସାଲର ଅଜଳରେ ପୂର୍ବ ଅଜଳ ରହି
ଦେବାର ଉଚ୍ଚିତ ଥିଲା ମାତ୍ର ତାହା ହୋଇ
ଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵ ଆମାନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ସେଇମାନେ
କୁଳିଷ୍ଠର ବରନ୍ତି ସେମାନେ ନାନାପ୍ରକାଶକ
ଓ ପଲେଜରିନ୍ସାର୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କୁଳିକର୍ମୀ
ଦେବାରୁ ଦେବ ପାଇଁ ଏବଂ ତଥାରେ ସେମାନ୍ତର
ବିଷୟ ଲାଭ ହୁଅଛା । କିନ୍ତୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିଷୟ
ବହିରେ ତାହାରର ବି ଯାଏ । ଏହା କୁଳି
ଷ୍ଠର ଦେବାରୁ ଲେବକୁ ପ୍ରୟଳିଜ ନେବା ଅପରା-
ଧରେ ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ଦେବାରଙ୍ଗରୁ
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତାଦିରଙ୍ଗ ଏଠାରେ ନେଇଥାଏହି
କେବରହି କି ନାମରେ ଏବବ୍ୟକ୍ତି ତାରିଖିଲେ
କିମ୍ବରେ ଟ ୧୦ ବା ଦରମାକୁରେ ତାରିଖିଲେ
କର୍ମକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର କଣେ କୁଳିଷ୍ଠାବକ ତାହାର
ଟ ୫୩%ଦ୍ୱାରା ରୂପୀତ ଦେବାର ମେଲେ
ଦେବାର ଶିଖାର ତାହା ଶ୍ରୀଧର କୁଳରୁଚ୍ଚ
ବିଲକ୍ଷ କରିବେଲା । ଯେଉଁକରିବେଲେ କୁଳ
ଦିଗାମରେ ପଢ଼ିବ ଅପରାହ୍ନ ଅବହା କାଣିଲୁ
ଦେବରେବେଳେ ଭାବ ବନାବଢା କରିବା
ବେହ କଣେ ଦ୍ୱାରେ ରାହାର ସତା
ଦୋର କଣେ ଉତ୍ସାହିତ ତେଷ୍ଟାବିଦିତ
କିମ୍ବରେ ଅଛିଦିନ ପରିପାଳନ ଗା

ବଦାରୁଷରେ ସେ ତକ୍ତି କରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ଧାରୁବାରୁ ଲାହାନିର ବିତ୍ତ ପ୍ରକାଶର କର
ପାଉଳେ ଲାହୁ ସୂଚିରୁ ଲେବଟ ଅଧିକା ଖାତୀ
ସହିତ କୁରିଗେରରେ ରହିଲା । କୁରିର କେବଳ
ଟ * ଲା ମାତ୍ର ପେର୍ବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଟ ୧୯୮୦ର
ମୃତ୍ୟୁ କରୁଥିଲ ସେ ଟଙ୍କୋ ଦରମାହରେ
ମୃତ୍ୟୁ କରିବାକୁ ଚାଲୁ କରୁଥିଲ ବୋଲି
ଦିଏ ସ୍ଵାବାର କରିବ । ଆଜନରେ କିମ୍ବା ଅଛି କି
ପ୍ରକାଶକୁଳ ପ୍ରେସର ଦେବା ପୂର୍ବକୁ ସରକା-
ରେରେକୁଣ୍ଡଲ ଦାଦମନ୍ତରାରେ କାହାର ଲାଜ
ଦେଇବୁଣ୍ଡ ଦେବ ଏବ ଦେଇବୁଣ୍ଡ ଅପେକ୍ଷା
ଦେଇବୁଣ୍ଡ ଦରକାର୍ଯ୍ୟର କୁହିବେ ଯେ କୁହ
ସେଇଠାକୁ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ଦେତାରେ କି କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବ କେବେ ଦେଇବକ ପାଇବ କେବେବିନ
ରହିବ ଏବ କି କୁହରେ କୁହର ପାଇବ ଏବ
ଏବ ସେ ଟଙ୍କେ କୁହର୍ଯ୍ୟ ଓ କାହିଁ । ମାତ୍ର
ଦେଇବୁଣ୍ଡ ସମୟରେ ଥଳକୁ ପର କୁହ କୁହା
କର ମୋଟରେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ କୁହର୍ଯ୍ୟ ଏବ କୁହ
ସମ୍ପାଦକମାନେ ଅକର୍ତ୍ତାନାମେଲେବକୁ ସମ୍ପାଦରେ
ବଗାଇ କୁହର ଦିଅନ୍ତି ସରନେବ କହିବ
କୁହିଁ ଦୁଁ ଦା କରନ୍ତି । ସୂଚିରୁ କେବଳ
ଆଇନର କୁହିମ କରା ଦୁଅଇ ମାତ୍ର କୁହମାନେ
ବାପୁବରେ ସମ୍ପାଦିତ କୁହି କରିଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ନା
ପକାର ପାଏ କାହିଁ ।

କୁଳପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଏହିପରି
ଅଟଇ । କୁଳମାନେ ଶୈଖରେ ଦର୍ଶନ କଲେ
କେବେଳେ ଯେତେ କୃଷ୍ଣ ଅନ୍ତରେ ତହିଁର ସୀମ
ନାହିଁ । ବେବମାତ୍ର ଏହି ନିର୍ଜନପ୍ରାନ୍ତରେ
ବସିଥ ବଧାରେ ହୁଅଥାର । କୁଳମାନେ ତାଙ୍କିରେ
ଆବଦ ପରାଇ ପାଇବେ ନାହିଁ । ପିଲାରରେ
ଫଳଗନ୍ଧାରରେ ଦୟା ପାଇବେ । ଓସ୍ତା ଚର୍ଚା
ସମସ୍ତ କୃତ୍ତବ୍ୟରେ ଏହି ପରିମାଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାକୁ ଦେବ । ସବୁ ଏହିର ମଧ୍ୟ କେବେଳେ
ପୂର୍ବର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ଏହି
ବାସ୍ତବ ରାଶେର୍କୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ
ସାଧାରଣେ କବନ୍ତାକୁ କୁଳବର ମୁହଁରଖ୍ୟ
ଅଧିକ ଥିବାର କମାଗତ ଦେଖା ପାଇଅଛି ।
ସବୁ କୃ-ମେଳରେ ନିଯୁକ୍ତଥିବା କୁଳପିଲଙ୍କ
ମୁହଁରଖ୍ୟର ଧରୁଗଲ ଅଧିକ । ତାମୁରଥାକେବେ
ଏହିର ଏହି କାହିଁର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତିକୁ
କୁଳ ସେମାନଙ୍କ ମାତାମାତ୍ରେ ପଢ଼ି କରିବାର
ସମସ୍ତ କଣ୍ଠବାବୁ ପିଲାମାନେ ଅରବେଳାକେ
ମହା ପାତାର ପଢ଼ି ଶୈଖରେ ଏସ ବିଧି

ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି ମରୁପାନ୍ତି ଓ କେତେ ଲୁଳିରମଣୀ
ପେଟ ଦିଙ୍ଗାନ୍ତି ବା ସଦ୍ୟକାଳ ବିଶ୍ୱାସ ମାରି-
ପକାନ୍ତି । କାରଣ ଧେଲୁ ଥିଲେ ଷ୍ଣେଷରକାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାରେ ବ୍ୟାପାର ହେବ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ
ଯାଥା ହେଲେ କାନା ଯନ୍ତ୍ରାସହିବାକୁ ହେବ ।
ଏଥୁବୁ ଅଧିକ ଅଭାଗରୁର କଥା ଥାଇ ବି
ଚାହୋଇଥାରେ ?

ଏହି ସମସ୍ତ ଏବା ଏହିପରିକାର ବିଷ୍ଟର
ଦେବମାଳ ଦର୍ଶାଇ ରାଜତର୍ପଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟଙ୍କ
କଲାରଥାର୍ଟ୍‌ର ବି କୁଲମାନେ ମୂର୍ଖ ଓ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ
କାବଞ୍ଚିତ୍‌ପ୍ରକାଶକୁ କେହି ପଦେ
କହିବ ତତ୍ତ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଉପାୟ ଲାହିଁ । ଏହିବେଳେ
ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାପ୍ରକାଶ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟର ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବା ଅଧିକରି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା ।
ଅତ୍ୟବେଳେ ସର୍ବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଇଲା ବି ସେମା-
ନଙ୍କ ଆବେଦନପଦ୍ଧତି ଲାଗିଥିବାପରେ ସର୍ବାର ସମସ୍ତ
ଅବସ୍ଥାର ଅନୁସମାନ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସ୍ବାଧୀନ
ସମିତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟର ନମ୍ବର ହେଉ ଏବା ଉଚ୍ଚ
ସମିତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଘନତତ୍ତ୍ଵରେ କୁଲବିଷୟକ
ଅନ୍ତର ଉଚ୍ଚତତ୍ତ୍ଵରେ ପଣୋଥିବ ହେଉ ।
କୁଲମାଳାନାମତି ଜୌଗବି ଅନ୍ୟାନ୍ୟର
କୋର ଧାରାର ଲାହିଁ । ସର୍ବ ଅନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିଥାଇଲା ସନ୍ ୧୮୫୫୩ାବ୍ଦର ଆ ୧୯ ଜାନ୍ମ
ସଙ୍କରିତରେ ମଧ୍ୟ ସହିପରି ଚବନ୍ତି ହେଉ ।
ସର୍ବର ଆବେଦନପଦ୍ଧତି ଯେ ଅଭିନ୍ଦନ ସଙ୍ଗତ
ଓ ସ୍ଥଳୀୟକୁ ହୋଇଥାଇ ତହିଁରେ ସନ୍ଦେହ
ଲାହିଁ । ଲର୍ଡ ଡଫରନ୍ ଏହି ଆବେଦନପଦ୍ଧତି
ମୁକ୍ତର କଲେ ଶାବାନର ପ୍ରକାବସ୍ଥକବା-
ପ୍ରେରଣର ବିଶେଷ ପ୍ରଶଂସା ହେବ । ଅନୁଭବ
ଯେଉଁଠାରେ ଗୁରୁତବ ଦୁଃଖ ସମ୍ବନ୍ଧର ଶୁଭାନ୍ତର
ହେଉଥିଲା ମୋତାରେ ଇତ୍ତିମରୂପେ ଚବନ୍ତି
ପଢ଼ିବ କହି ପ୍ରକାବର କରିବା ଶାସନକର୍ତ୍ତା
କର ବିର୍ଦ୍ଦିର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେନ୍ଟ ସେଥିଥେ
କିମ୍ବର କଲେ ବୃଦ୍ଧପାତ୍ରକାନ୍ତର କଲନ୍
ହେବ ।

ସାଧୁ ହିନ୍ଦୁ ସଂବାଦ ।

ଅସୁମାନଙ୍କର ମାନକ୍ୟ ଉତ୍ସୁର ଶଥ୍ରୁ ବଧିବି
ଗାହେବ ପୂରୁଷର ପରାପର କରି ଏହା ଦିଦିବାର କଟକ-
କଳାଜିହ୍ଵେ ପଢ଼ାଯାଇଛନ୍ତି !

ଅସମିଆର କଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲେଖର ଦିନର
ଅନୁଭୂତିର ଯେତ୍ରଭାଗ ପ୍ରତିବାଦିତାଙ୍କ କରିଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ

ଦର୍ଶକରେ ନେଇ ସୁର ମୋହମ୍ମାରେ କ ୨୭ ଟ ଆଗାମୀ
ଥାଇଁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କ ୧୭ ଟ ମିଶ୍ରାତ ଓ କ ୧୦ ଟ
ଆଲମ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏଛି ।

ଏହି ସାତନମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ମୋଦିମାରେ
ମୂରକୁଳର ଘୋଲିବ ପାଶେରେ ଛଟକଳିବାରୀ ଲାଗି
ପରମୋହନ ଥାଏ ମୂରକୁଳରେ ଉଚାଏବ ହୋଇଥିବା
ମୋକଳିମା କଥାରେ ଛଟକେ ଜୟତିପଦା ଯାଇବା ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାମର କି * ଏ ପୁରୁଷ ଓ ଦୂରଜୀବ ଶୀର୍ଷକରୁ ଧ୍ୟାନେଇ
କି ଏ ନିର୍ମାଣକୁ କବିତାରେ ଏକବର କବିତା
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜୟତିପଦା ଦେଇଥାରୁ ବିମା ପରିପ୍ରେମରେ
ଦୂରମାର ମିଥ୍ୟାକ ଓ ଟିକିବ କା କବିତାମା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଉପି !

ଗାଲେବର ସ୍ଵତେଷରେ କିମ୍ବବନ୍ଧୁ ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ ନିଲାଭ ପାଇଲେ ଏଥିକି ଦୂରିତେମୁ
ଗଣେବା ବାନ୍ଦିଗପ୍ତ ବନ୍ଧାବାତ ହେଉଅଛି ।

ବାଲେବୁର ସୁନ୍ଦର ସାଇର ଚନ୍ଦମୟାବୀ ଅଛି ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ହେଉଥାଏ ବାହୁବୀର ଅବଶ୍ୱ ହେବୁ ।

ବିଜୁଳି-ଗେଜେଟ ।

କଟକର ତାଣିଲାହାରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀର କିହୁଗାଳାନ
ସବୁ ତେବୁଟି କଲେକ୍ଟର କାହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ନାମ କବି
ଅପ୍ରେମିମାସ ମା । ଦିଶାର କୁଳୟ ହେବାର ସବୁ ତେବୁଟି
ଶିଖେ କରିବାରଙ୍କମେ ନେଇବା ହେଲେ ।

ତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କାହାର ଦେଖିଲୁ ଏବେ
ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୁଳଙ୍କ ଦେଖିଲୁ ଏବେ ହେବା ଏବେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ବୋଧଦେଶ୍ ମାର୍ଗ ଘୋଟିଲା ମହାଦୂର କଟକ ଜିଲ୍ଲା
ମରାଠା ସର୍ବର ମୁହଁକଣ୍ଡରେଣ୍ଟ ରହିଲେଲି ସର୍ବେଷିର,
ନିଃଶବ୍ଦ ମାଟ ଯାହେବ, ଦର୍ଶମାତ ଗନ୍ଧିର ମାନେକର ମିଶ
ଏହୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ, ଓ ପାଞ୍ଚମୀ ମାନେକର କାହୁ କହିଲୁଛି
ସରଳାରମାନଙ୍କ ଥିଲୁଛି ସପଦିଦେଶେଖ ନିଷ୍ଠାତ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଇବା ଦୟାଗର ଧରିଷ୍ଠକ ଲଜ୍ଜନୟର
ଦୟା ଅନ୍ତରୁତ୍ତମାକ ସରବାର ଚକ୍ରମାସର ଅନ୍ତରୁତ କୁଣ୍ଡ
ପାପ ହୋଇଥିବି ।

ବୁଝାଇଲ କଟିକ ରେବନା କରେକର ଅଧ୍ୟାପକ ଗାନ୍ଧି
ରତ୍ନମନ୍ଦିର ମେତ୍ର ଏସ୍, ଏ, ଗାନ୍ଧି କରେକର ଅଧ୍ୟାପକ
ପାଠ୍ୟ ପାଠ ଦିଲେ ।

ରେବନାମ କଲେଖର ପାଇଁ ଅର୍ଥସ୍ତ ପଦଶୋଭାରେ
ଗୁମାଳଙ୍କ ମଧ୍ୟ ନିମର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏଇ ନିମଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦୃଶ୍ୟ
ପାଇଁ ପାଠ୍ୟକାରୀ ।

କେବଳ ପରିମାଣ କାହାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ପାଦମୋହନ ଶତ୍ରୁଣ୍ଠି ।
କଟି ମିଳିପାଇଲାଇ କମିଶୁଳ ଏହିଲେ ମନୁଷୀର
ନାହିଁ ଜିମାନେ ଗର୍ଭମେଳ ଚରଣର ନିଷ୍ଠା ଦୋଷ
ଅଭିନ୍ନ ।

ମେ ଏଣ୍ କଣ୍ଠ	କାହିଁଯୋଗେ ରେଖକରୁଏମନ୍ଦବିଜ୍ଞାନ
କାହିଁ ଖୋଲିଲାନ୍ତ	ମନ୍ଦସି ମହିତ ଅଧିକାର
ନାହିଁ ରୁ ବୋଲିଲା	ମହିତ ମନ୍ଦବିଜ୍ଞାନ

ପାଞ୍ଚରୂପ ମାତ୍ରକେତୁ କାହିଁ କାଳାଜାଧ ନେତ୍ରକ ସଖୀଶରେ
ଦେଖିବାକାରପଥ ଅଭୟାର ଜାଗମାଧକ ମିଠାର ଏକପଥ
ପାଞ୍ଚକଣ ଜାଗକ କନ୍ଦମ୍ଭରେ ଅଧିକ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୱାର ଏବଂ
ପ୍ରମାଣୀପା ହେଲ ଯେ ପ୍ରମାଣଶୂଷ୍ପ ପ୍ରାଦ୍ୟ ହେବ ମୃଦୁଧାର
ଅଭମାଧର ଅଭାବର ହେବ କାହିଁ ସାହଜାନନ୍ଦ ବାପ
କାମ ବର୍ତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତକର ପ୍ରତିବାଜନ୍ତୁଳରେ
ଆପିନ ବରିବାର ଅନ୍ତରକ ପ୍ରାତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ହତ୍ୟାକାରୀ, ମେହିଳାର ପ୍ରତି ପ୍ରେଟେଲୁଟ ଥିଲୁ
ଏହିପଦକ ପାଇଁ ସହିର୍ଭରେ ଯାକଣିବନ ଦୀପାନ୍ଧିରବାସର
ଦୂର୍ମୁ ପ୍ରଥାକ କରିଛନ୍ତି । ଏ ସହିର୍ଭରିର ବନ୍ଦିଦଶାଖ କେବଳ
ମନ୍ଦିର ଅବେଳାକଷେତ୍ର ଓ ପ୍ରେଟେଲୁଟ କେମଳପଦ୍ମ ଓ
ଆୟକାଳର ଫଳ । ବାହୁଦାତ ପ୍ରେଟେଲୁଟ ବାର୍ଷିକେ
ପ୍ରସ୍ତେ ଗୀତ ହେଉଛି ।

କୁହୁପଦେଶ ଜମେ ସୁକଳ ତେଜାନ୍ତର ଅଧୀନରେ ଶାଖିଯେ
ଦେବାର ପ୍ରୟାବ ହେଉଅଛି । ବନ୍ଦୁ ଗାୟ ଦେବକର୍ଷ ଅନ୍ତର
ହେଲ ଥାବ କୁହୁରେ ଶାଖିନବଜାନ ହେବାର ଶୁଣା
ପାଇନାହିଁ ବରାହ ତକାଏତମାନଙ୍କ ଗୋରାଧ ଶୁଣା ପାଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତମାନ ରାଜତତ୍ତ୍ଵବିଳୁ ଶ୍ରୀକାନ୍ତରାଜମାନ ନାମରେ
ଦିଲ୍ଲି ରାଜ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁ କର୍ତ୍ତାମାନ ଦୁ ସମ୍ବଲମାନ
ଅର ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ହେଉ ପାହାଡ଼ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଦୂଷଣଙ୍କ ଚଢ଼ାକ
ଅରର ବଳେଟି । ଉତ୍ତରକ ଶ୍ରୀକାନ୍ତିମାନଙ୍କ ସମ୍ବଲମାନ
ହୋତିଥିବା ହରାବ ମିଶର ନାମେ କରିବାରେ ଏ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟା ମାନାକରେ, ଶ୍ରୀକାନ୍ତମାନେ ଦୁଇଯୁଗ !

କଳିକତା ରୂପାଲ୍ୟର ନିକଟରେ କାମଗ୍ରା ପ୍ରମଳେ
ନିଶ୍ଚ ମୁଦ୍ରମାନ କଂଗା ଓ ରୂପା ମିଶାଇ କୃତିମତକା
ଦସାର କରି କଲାରୂଥିଲା । ପ୍ରେସ ଧରୁଥିଲା ବିଶ୍ଵ-

ଧୀରେ ଅଛି । ଏ ମୋହନ ଲେଖାଟେ ଉତ୍ସାହ କାହେ
ନାହିଁ, କପରି ସେ କମ୍ବା ଜୟାର କରୁଥିବାରୁ ଅର୍ଥ ।
ମୋହନ ବନ୍ଦରକଣଙ୍କ ମାନକ କମ୍ବେ ମାତ୍ରାଙ୍କି

କେତେବେଳେ ହାତଥାଣର ନିଷଟ୍ଟର ଛୁଟ କରିବ ବରି ଥିଲା । ଏହି ଶୁଦ୍ଧମୁଖ ସେଠାର ପିତାଙ୍କ ନାମ କେତେବେଳେ କେବଳଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅପରଥର ମାଝରେ

ଅତିର ଦୁଇଥାଙ୍କ ଟମା ଜଳମାଳା ହୋଇଥିଲା ସାବଧନ
ହାତଥିଲାଗଲା ମଧ୍ୟରୁ ମରିବାକୁ ହରାଯାଇ ଏ କାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପାହାବନ ଲୋର୍ବ୍‌ର ସପରିଶ୍ରମ ବାହାର୍ପ ହାତ-
ଅଛି । ଜଣେ ମାରୁକୁଡ଼ି ଏହି ମୋକଦମାରେ ମିଥ୍ୟାଜୀବ
ଦେଇଥାଗାରୁ ତାହାର ଧରିବା ତମଙ୍ଗେ ପରିଷ୍କାର କାହାରେ
ଅଛି ।

ଲୁଣ୍ଠିତାରେ ଚନ୍ଦମୟ ତା ୯ ରିପ ଗଢ଼ ଲୁହେ କା
ସମୟରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରବିଦ୍ୟାବାଳ ପ୍ରକଳନଗୋପାନ ହୋଇଥାଏ
ଅଗର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳିବ । ଅବେଳ ସରର ଜଳାବକା
ଏଥେରେ ଡକ୍ଟରାମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅନେକ ଦୂଷ ମୁଖସାହ ହୋଇ
ଥିଲାର ଉପର ରାମ ।

ପାଦକା ପ୍ରାୟ ଶାଶ୍ଵତରଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏବନ୍ଦୀରୁହାନ୍ତି
ମୋକଦ୍ଦମା ସେଠା କିମୋଟା ମେଳକୁଳରହାର ଦିଗ୍ବିତ
ହେଉଅଛୁଟ । ମୁଣ୍ଡର ଦେବେଶୁରର ଶିଥକର୍ଣ୍ଣିରୋତ୍ତର
ହାତି ଗ୍ରାମର କାମନା ଅଛି । ଅଧିକାରୀ ତାହା ପ୍ରକାଶା ।
ମୁଣ୍ଡରକାଲୟ କରେ ସେ ଅଧିକାରୀ ତାହାର ଘୋରତକର୍ଣ୍ଣିଯା
ବିବାହର ବ୍ୟାପ୍କା ପ୍ରସ୍ତର ସବୁ କାହାକବର କେନ୍ଦ୍ରରାଜ
ନିକାରିତାର ଉତ୍ତରାଧି ପଦବୀ ଉଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ନିକାର
କୁରୁକୁ ରଖିଥିଲା । ବିଜୁରରେ ମୋକଦ୍ଦମା ପ୍ରମାଣ
ଦେବାରୁ ଅଗାମାର୍ତ୍ତ ମା । ସ ବିନିଷ୍ପତ୍ତିମସହିତ ବାବା
କାର ପ୍ରାଙ୍ଗନ ହୋଇଅଛି ।—ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶାର
ପ୍ରସର ଆମ୍ରା ବସନ୍ତ ।

ପ୍ରାଚୀନେଶ୍ଵର ନିଧାନ ଦୂଲ୍ହଣୀ ସେଠା ଶାବକପ୍ରାଣୀ
ପରମାତ୍ମାର ବର ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷମାତ୍ରର ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାକଳ
ପ୍ରାଣୀ ରତ୍ନାର ଦେଇ ଅନ୍ୟ ଦୋଷରେ ପ୍ରାଣୀ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବି ମର୍ତ୍ତିରେ ସେହି ପ୍ରାପ୍ତକ ଅପର ବନ୍ଦିଥିରେ ଦେଖି
ଦେଖିବେ ମୋ ୧୯୫ ଟ ମର ଅଥବା ଦେବାର ପ୍ରମୁଖ
ଅଗ୍ରାହି ହୋଇଥିଲା ।

